

စင်္ကြံပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နမော၊ကဿ၊ဘဝဝဇော၊အရဟတော၊သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 နမော၊တဿ၊ဓမ္မဿ၊သုက္ခာတဿ၊သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ၊ ။
 နမော၊တဿ၊ဝိပဿ၊သုပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပဋိပန္နဿ၊ ။

၁-အကတ္တိဝဂ်-၁-အကတ္တိစရိယ၊

၁။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ကပ္ပေသတသဟဿေ၊ ကမ္ဘာကထိန်းတို့
 ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ စတုရောစ အသင်္ခယေ၊ ထေးအသင်္ခေတို့ ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ဧက္ကန္တဓမ္မေ၊ ဤထေးသင်္ခေနှင့်ကမ္ဘာကထိန်းအတွင်း၌၊ ယံစရိ
 တံ၊ အကြင်ဒါန ဘိယအစရှိသော အကျင့်ကို၊ ဥပစိတံ၊ ဆည်းတူးအပ်ပြီး၊
 သမ္ဗု၊ အလုံးစုံသော၊ တံစရိတံ၊ ထိုဒါနဘိယအစရှိသော အကျင့်သည်၊ ဗောဓိ
 ပါစနံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်စေတတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အတိတကဓမ္မ၊ အတိတကပ္ပေ၊ လှူနိဿေ၊ ပြီးသော
 ထေးသင်္ခေနှင့် ကမ္ဘာကထိန်းကလေးတို့၌၊ စရိတံ၊ ဒါနဘိယ အစရှိသော၊
 အကျင့်ကို၊ ဥပပယိတွာ၊ ထေး၍၊ ဣမိ၊ ဤကပ္ပေ၊ ဤကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊ ဘဝါ
 တံ၊ ဘဝကြီးငယ်၌၊ စရိတံ၊ ဆည်းတူးအပ်သော ဒါနဘိယအစရှိသော အကျင့်
 ကို၊ ဝဂ်က္ခိယံ၊ ဟောပေအံ၊ မေ၊ ငါးဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကာ၊ အထံမှ၊ သုတောပိ
 နာကြဿေ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသိ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ
 ၌၊ အတိ၊ ငါးဘုရားသည်၊ အကတ္တိနာမ၊ အကတ္တိမည်ရှိသော၊ တာပသော၊
 ရသေ့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုညေ၊ ဆီဆံငြိမ်သော၊ ဝိပိနကာနုဇေး၊ ဝိပိန
 ကာနုဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗြဟ္မာရညေ၊ တောကြီး၌၊ အက္ခောဂါယောတွာ၊
 ဝင်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ တဒါကသိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဖံမမ၊
 ငါ၏၊ တပတေ၊ နေ၊ သိသ၏၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တက္ခော၊ ပူစေအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ တိဒိတိ၊ တိဘူ၊ ဘဝတိန်ဇာနတ်ပြည်ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း
 သည်၊ ဗြဟ္မာထဝန္တံ၊ ပုတ္တံ၊ အသွင်ကို၊ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်ရွက်၊ ဘိက္ခာ
 ယ၊ ထင်ခင်းအလို၌၊ ဝံ၊ ငါ၏အထံသို့၊ ဥပ၊ ဝမ်းကပ်လာ၏။ မမစ္စါဓေ၊

ငါ့၏သင်ခမ်းတံခါး၌၊ မြတ်၊ရုပ်ထာသော ပုဏ္ဏားအသွင်ဆောင်လောသိ
 ကြားမင်းကို၊ ဗိသွာ၊မြင်၍၊ပဝနာ၊တောမှ၊ အာဘတ်၊ဆောင်၊ကပ်သော၊
 အတေလူ့၊သိသည်းမရှိထသော၊အလောကကပ္ပ၊လားလည်းမရှိထသော
 ပဏ္ဏ၊ကပြင်းရှက်ပြုတ်ကို၊ သကဇ္ဇာဟောန၊ချက်ရာဖြစ်သောအိုးနှင့်တကွ၊
 အာကိရိ၊ လှူလိုက်ပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား
 ဆောင်ဆောင်လောသိကြားမင်းအား၊ ပဏ္ဏ၊ကပြင်းရှက်ပြုတ်ကို၊ ဒတွာန၊
 လှူပြီး၍၊သာဇနံ၊အိုးကို၊ နိဏ္ဏုဇ္ဇိတွာန၊မှောက်၍၊ပုန၊တဘနံ၊ သေနံ၊အစာ
 ရှာဖွေခြင်းကို၊ ဇတိတွာန၊စွန့်၍၊ ပဏ္ဏသာလကံ၊သစ်ရွက်မိုးသောသစ်သီး
 သိုးအဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၍နေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 နုတ်ယဇ္ဇိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း၊ တတိယဇ္ဇိ၊ သုံးရက်
 မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊မမသန္တိကံ၊ငါ၏အထံသို့၊ ဥပဝတ္တိ၊ကပ်
 လာ၏၊ တဒါပိ၊ ထိုနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့သုံး ရက်မြောက်သော နေ့၌
 ထည်း၊အကမ္မိတော၊ မတုန်ထွပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနောလိနော၊ကပ်ပြီခြင်းမရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဇေမပ၊ဤရှေးဦးစွာသောအတူယသလျှင်၊ အထံ၊ဤထည်း၊
 အာဒါထံ၊အကြွင်းမဲ့လှူလိုက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တပုပ္ပယာ၊
 ထိုသုံးရက်ပတ်လုံးမစားဘဲလှူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ငါ၏၊
 သရိရထိံ၊ကိုယ်၌၊ဝိပဏ္ဏိယံ၊ဘောက်ပြန်သော အဆင်းသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊
 ဝိတိသုခေန၊ဝိတိသုခနှင့်၊ယုတ္တယ၊ထွဉ်သော၊ရတ်ယာ၊မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်
 တံဒိံ၊ထိုနေ့ကို၊ဝိတိန၊မေမိ၊လွန်စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ဝရံ၊
 ဖြစ်သော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မသံပိ၊တထပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ ဧဒမသံပိ၊ နှစ်လပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ယဒိထဝေ၊အကယ်၍
 ရသည်ဖြစ်အံ့၊ဇေသတိ၊ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊အကမ္မိတော၊မတုန်ထွပ်သည်
 ဖြစ်၍၊အနောလိနော၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ဒါနံ၊အ
 လှူကို၊ဒဒေယျံ၊ပေးလှူအံ့၊ တဿ၊ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊အလှူဝတ္ထု
 ကို၊ဒဒေမာနော၊ လှူသောတရားထောင်းသည်၊ ယသဉ္စ၊ ချွေရံပရိသတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ လာဘဉ္စ၊လူမင်းစည်းစိမ်နတ်မင်းစည်းစိမ်မြဟူမင်းစည်း
 စိမ်ကိုလည်းကောင်း၊နပတ္ထယိံ၊မတောင့်တပြီ၊ သဗ္ဗညုတံ၊တရားအဖြစ်ကို
 ပုတ္တယာနော၊တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊တာနိကဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလှူဒါနအစရှိသော
 ကောင်းမှုကိုကို၊ အစရိံ၊အကားသိံ၊ ကျင့်ပြီ၊ ဝဠမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊
 အကတ္တိဝရိယံ၊အကတ္တိရသေ့ အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗုတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-သင်္ခရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တာဘန်၊ အပရံ၊ ဝပပါးတုံလည်း၊ ယဒါ
ယတ္ထိံကာယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သင်္ခရယော၊ သင်္ခ
မည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတတ္ထိံကာယေ၊
ထိုသင်္ခရယော့၊ ဖြစ်သောကာလ၌၊ မဟာသမုဒ္ဒိ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ တရိတု
ကာမော၊ ကူးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဋနံ၊ သင်္ခရိယအစိတ်အပိုင်း၊ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခရိယအစိတ်အပိုင်း၊ အပရာဇိတံ၊ မာရ်သုံးပါးတို့သည်မအောင်အပ်
သော၊ သယတ္ထ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ တတ္ထာယ၊ သောလောပူသော၊ ကထိ
နတုဒိယာ၊ ကြမ်းသောမြေ၌၊ ကန္တာရန္တိ၊ အစွန်ရှည်သောခရီးကို၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ကြွ
ထော်မူသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိပထေ၊ ခရီးရှင်ဆိုင်း၊ အဗ္ဗသံ၊ မြင်၏။
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ပရိ
ပထေ၊ ခရီးရှင်ဆိုင်း၊ ဒိယာ၊ မြင်၍၊ ဣမမတ္တံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဝိစိန္တ
ယိံ၊ ကြံ၏၊ ပုညကာယော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ ဇန္တု၊ နေ၊ သတ္တဝါ၏၊
ဣဒံဗျတ္တံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသတ္တဝါဖြစ်သောအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အ
နုပတ္တံ၊ အစဉ်ရေခံသာပြီ။ ကယပကောဝုရိယော၊ သယ်လုပ်သောယော
ကျားသည်၊ မာဘရာမံ၊ များစွာသောအသီးအနှံတို့ရေခံရာဖြစ်သော၊ ခေတ္တံ
လယ်မြေကောင်းကို၊ ဒိယာ၊ မြင်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုလယ်မြေကောင်း၌၊ ဗီဇံ၊
စပါးမျိုးစေ့ကို၊ နရောပေတိ၊ အကယ်၍၊ စိကိပျိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထို
လယ်လုပ်သောယောကျားသည်၊ ခညောနု၊ စပါးဖြင့်၊ နအတ္ထိ၊ ကော၊ အလိုရှိ
သည်၊ သိယာ၊ သထား၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုည
ကာမော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝရတ္တမံ၊ အလှူခံတကာ
တို့ထက်အလွန်မြတ်သော၊ ခေတ္တံ၊ လယ်မြေကောင်းသို့လှယ်ဖြစ်သောအရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိယာ၊ မြင်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ကာရံ၊
ကောင်းမှုကို၊ ယဒိနကရာမိ၊ အကယ်၍မပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပုညောနု၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ယ
ထာ၊ ဥပမာတပါးလည်း၊ ရန္တိကာမော၊ ဘွဲ့တဆိပ်အရာကိုအလိုရှိသော၊ အ
မစ္စော၊ အမတ်သည်၊ ခညောမင်း၏၊ အန္တပူဇော၊ နန်းတော်တွင်း၌၊ ဝသန္တ
နေသော၊ ဇနု၊ လူအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါသု၊ အပဉ္စနေသောမိတ်ပါ
ဆင်မြင်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒိလည်းကောင်း၊ ယတာနုယိဋ္ဌံ၊ မင်းဆုံးမတိုင်း၊ နပတိပစ္စတိ၊
မကျင့်၊ တောသံ၊ ထိုအတွင်းသူပြင်သူတို့အား၊ ဝနုဗညံ၊ ဥစ္စာစပါးကို၊ ယထာ

ဝိစာနံ မင်းစီချင်တိုင်း၊ နုခေတိ၊ မပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ သောအမေဇ္ဇော၊ ထိုအမတ်
 သည်၊ မုန္တိတော၊ သွတ်ဆိပ်အရာမှ၊ ပရိဟာယတိယထာ၊ ရှေ့သွားသကဲ့
 သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုညကာမော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိဝ္ဗာနု၊ မြင်
 လျက်၊ တာသ၊ ထိုမြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါနဗ္ဗ
 ဝတ္ထုကို၊ ယဒိဒုဒါမိ၊ အကယ်၍မလှူသည်ဖြစ်အံ့၊ ပုညတော၊ ကောင်းမှုအ
 ကျိုးမှ၊ ပရိဟာယတိသာမိ၊ လျော့စွာ ချေအံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ စိန္တယိ၊ ကြံ၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ စိန္တယိတွာနု၊ ကြံပြီး၍၊
 ဥပါဟာနာ၊ သိနပ်တို့ကို၊ ဩရောဟိတွာ၊ ချွတ်၍၊ တာသ၊ ထိုအရှင်ပဇ္ဇေက
 ဗုဒ္ဓါအား၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ငိုခိုးပြီး၍၊ ဆတ္တုပါ၊ ဟနံ၊ ထီးသိ
 နပ်ကို၊ အဒါယိ၊ လှူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါတသ္မိ၊ ကာ
 သေ၊ ထိုသစ်ပုဏ္ဏားဖြစ်သော ကာလန္တိ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တေနေဝ၊ ထိုအရှင်
 ပဇ္ဇေက ဗုဒ္ဓါထက်လျှင်၊ သတုရုဏာ၊ သတုရုဏေန၊ အဆအရာအားဖြင့်၊
 သုရမာသော၊ နူးညံ့ထိပ်မွှေသောကိုယ်ရှိသည်၊ သုခေမိတော၊ ချမ်းသာသ
 မြင့်ကြီးသည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောမိ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်၏ရှင်၊ အပိဝေဝံ၊ သန္တေပိ၊
 ဤသို့နူးညံ့ထိပ်မွှေသော်လည်း၊ ဒါနံ၊ ဒါနုပါရမီကို၊ ပရိပူရေန္တော၊ ဖြည့်လို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊ ဤဆိုခဲပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တာသ၊ ထိုအရှင်ပဇ္ဇေက ဗုဒ္ဓါ
 အား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အဒါယိ၊ လှူ၏။ နုတ်ယံ၊ နှစ်ရက်၏၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ သစ်စရိယံ၊ သစ်ပုဏ္ဏား၏အကဏ္ဍံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃- ကုရုဗုဒ္ဓစရိယံ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပန၊ တတနံ၊ အပရံ၊ တပါတု၊ ယဒါယသ္မိံ
 ကာသေ၊ အကြင်ကာလန္တိ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကားတို့ထက်
 မြတ်သော၊ ဣန္ဒပတ္တေ၊ ဣန္ဒပတ္တံ၊ ပို၍ပြည်ကြီး၍၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊
 ကုသလေ၊ ကုသလေဟိ၊ အလှူပေးခြင်းဝီရိယသောကံတည်ခြင်း အစရှိသော
 ကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ ဥပါဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဓနုဗ္ဗယေနာမ၊ ဓနုဗ္ဗယ
 အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟေ၊ သမိ၊ မြတ်တော်မူ၏။ တဒါတသ္မိံ၊ ကာ
 သေ၊ ထိုဓနုဗ္ဗယ မင်းဖြစ်သောကာလန္တိ၊ ကလိဂံ၊ ခုဋ္ဌဝိသယာ၊ ကလိဂံရာဇ်
 တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ ပြာဟုကာ၊ ရှက်ထောက်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မံ၊ ငါ၏အထံသို့
 ဥပဇ္ဈာ၊ ကပ်လာကုန်၏။ ဧညံ၊ ဥတ္တစပါးသို့ဖြစ်စေတတ်သော လက္ခဏာ

နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မင်္ဂလာသမ္ပတံ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်ဟု သမုတ်အပ်သော၊
 ဟတ္ထိနာဂ၊ နင်ရတနာကို၊ ဝိမမ၊ ငါ့အား၊ ဒေဝ၊ ယောရုံ၊ တောင်းကုန်၏။ ။
 ကိံအာ၊ သာရုံ၊ အဘယ်သို့တောင်းလာကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
 အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇနပဒေါ၊ ကလိင်္ဂရာဇ်တိုင်းဇနပုဒ်သည်၊ အပုဋ္ဌိ
 ကော၊ မိုးခေါင်း၏၊ နုတ္တိ၊ ကွေး၊ ထမင်းအဟာရကိုရခဲ့၏၊ မဟာဆဒတကော၊
 ပြင်းစွာပွတ်သိပ်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နိလံ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော၊
 အဗ္ဗနသဂ္ဂယံ၊ အဗ္ဗနအမည်ရှိသော၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာကို၊
 အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒေါဟိ၊ လှူတော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာရုံ၊
 တောင်းကုန်၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယာစကံယာစကော၊ အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုပုတ္တ၊ အစဉ်ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ ပဋိကောပေါ၊
 ငါမလှူဟုပယ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နအနုတ္တ၊ ငါ့မလှူရောက်ပတ်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ သမာဒါနံ၊ ဒါနပါဒေ၊ ကိုဖြည့်အံ့ဟုဆောင်တည်ခြင်းသည်၊ မာဘိဇ္ဇိ၊
 မပျက်စေဆင့်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ ဒကာပိ၊ လှူအံ့၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နဲတွားကြိ၍၊ ။ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာမြတ်ကို၊ သောဏ္ဍာယံ၊ ရှာ
 မောင်း၌၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ရတနာမယေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဘိကာ
 ရော၊ ရွှေကား၌၊ ဇလံ၊ ရေကို၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
 အာကိရိတွာ၊ ထောင်း၍၊ ဂဇံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ အဒံအဒါယိံ၊ လှူပြီ။ ။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထိံ၊ နာဂေ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ ပဒိန္နမိ၊ လှူသည်
 ရှိသော်၊ အမစ္စာ၊ မတ်တို့သည်၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အ၊ ဖြေ၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ ကိံအ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တုတ္ထံ
 အရှင်မင်းကြီး၏၊ ခဉ္စံ၊ ဥစ္စာပေးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ထက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ မင်္ဂလာသမ္ပန္နံ၊ မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မင်္ဂလာဆင်ဟုသမုတ်အပ်
 သော၊ သင်္ဂါ၊ မိဖုရား၊ စင်မြေ၌ရန်သူကိုအောင်တတ်ထသော၊ ဥတ္တမံ၊ ကျော်
 စောထသော၊ ဝရံ၊ နာဂံ၊ မြတ်သောဆင်ရတနာကို၊ ယာစကောနံ၊ တောင်းလာ
 သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပဒဿထံနု၊ လှူကော်မုတ်သ
 နည်း၊ ဟတ္ထိံ၊ နာဂေ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ ပဒိန္နမိ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ တေ၊ အရှင်
 မင်းကြီးအား၊ ရေန္တံ၊ မင်းအဖြစ်သည်၊ ကိံ၊ ကရိယာတိ၊ အဘယ်ပြုလတ္တံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ၊ ဖြေ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ။ တောဇန္တာ၊ အမစ္စာ၊ အိုအမတ်တို့၊ နာဂံ၊
 ဆင်ရတနာကို၊ တိဋ္ဌတု၊ ဘေးဘိဦး၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရေန္တံ၊ ပိ၊
 ပြည်ကြီးစည်းစိမ် ကိုမူလည်း၊ ဒေဝ၊ လှူအံ့၊ ရေန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊
 တိဋ္ဌတု၊ သားထိဦး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရိ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဣစ္စန္တံ၊ နာဂံ၊

အလိုရှိသောသူတို့အား၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ကာယ၊ အာတု၊ ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ယလ္လ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မဟံ၊ ဝါသညံ၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ခင်သံဃ်းသော
 တရားတို့ကို အကြွင်းမရှိသိသော သဗ္ဗညုတညာဏ် ကိုသာလျှင်၊ ပိယံ၊
 တောင့်တ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့တရားအဖြစ်ကို အလိုရှိသောကြောင့်၊ အဟံ၊
 ဝါသညံ၊ နာတံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ အဒါသိ၊ ဣဇ္ဇိ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣရုရ၊ ဇ
 စရိယံ၊ ကုရုတိုင်းရှင်ခနဉ္စယမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မဟာသုဒဿနစရိယံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒိယတ္ထိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ဝါသညံ၊ ကုသာဝတိန္ဒိနဂဓေ၊ ကုသဝတိပြည်ကြီး၌၊ မဟိပတိ၊ လေး
 ကျွန်းမြေအပြင်ကို အစိုးခေတော်မူစေလော့၊ မဟုဗ္ဗလော၊ မထေတော်နိုင်
 သောဒိုလ်ပါးအင်မြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာသုဒဿနောနာမ၊ မဟာ
 သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ စက္ကာတ္ထိ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်
 ၏။ စက္ကာတ္ထိံကာလေ၊ ထိုမဟာသုဒဿနစကြဝတေးမင်းဖြစ်သော
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ဝါသညံ၊ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း၊ နိဂါ၊ ဝိက္ခတ္ထိ၊ သုံးကြိမ်၊ တဟိံ
 တဟိံ၊ ထိုသို့အရပ်၌၊ စောသယပေမိ၊ ကြွေးကြော်စေ၏၊ ကော၊ အဘယ်
 သူသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပတ္ထေ
 တိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ကသေ၊ အဘယ်သူအား၊ ကိံ၊ ခနံ၊ အဘယ်ဥစ္စာ
 ကို၊ ဒိယတု၊ ပေးစေလိုသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သောတကော၊
 ပွတ်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝေသိတော၊ သိပ်သနည်း၊ ကော၊
 အဘယ်သူသည်၊ ဝာလံ၊ ပန်းကို၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူ
 သည်၊ ဝိဇထဝနံ၊ သာပျောင်းကို၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်
 သူသည်၊ နာနာရက္ခာနိ၊ အထူးထူးသော ဆုံးရှပ်ဖြင့်ဆိုးအပ်ကုန်သော၊
 ဝတ္ထာနိ၊ ဝုဆိုးတို့ကို၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်ချွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်
 လတ္တံ့နည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ပယေ၊ ခရီး၌၊ ဝတ္ထိ၊ ထီးကို၊ အာ
 ဒေဟိ၊ ယူအံ့နည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဓုဒ္ဓါ၊ နှုတ်ကုန်သော၊ သုတံ၊
 တင့်တယ်ကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ တိနပ်တို့ကို၊ အာဒေဟိ၊ ယူအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟံ၊ ဝါသညံ၊ သာယဗ္ဗညုချမ်းအခါ၌ လည်း၊ ကောင်းပါ
 တောမ၊ နံနက်အခါ၌လည်း၊ ကောင်း၊ တဟိံ၊ တဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ စောသယ

ပေမီးကြွေးကြော်စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံနံ၊ ထိုလူအပ်
 သောဥစ္စာကို၊ ဒသသုဋ္ဌာနေသု၊ ဆယ်ပါးသောအခပ်တို့၌၊ ပရိယတ္တံ၊ စီရင်၍
 ထားအပ်သည်၊ နမဟုတ်သေး၊ ဋ္ဌာနသဘောသုဝါပိ၊ အရာသောအခပ်တို့၌
 လည်း၊ ပရိယတ္တံ၊ စီရင်၍ထားအပ်သည်၊ နမဟုတ်သေး၊ အနေကသတဋ္ဌာ
 နေသု၊ အရာမကများသောအပျပ်တို့၌၊ ယာစကော၊ အလှူခံတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိယံ၊
 ဧဝံ၊ နေ၊ ဥစ္စာကို၊ ပရိယတ္တံ၊ စီရင်၍ထားအပ်၏။ ။ ဒိဝါဝါ၊ နေအခါ၌
 လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမျှ၊ ခုတ္တိံ၊ ဝါ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝနိဗ္ဗ
 ဘော၊ အလှူခံသည်၊ ယဒိ၊ တေးအကယ်၍၊ နာမာ၊ နာမဖြစ်အံ့၊ ယဒိ၊ စွက်
 အလိုရှိတိုင်း၊ ဘောဝံ၊ ဥစ္စာကို၊ သဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ပုရုဟိတ္ထော၊ ပြည့်သောထက်ရှိ
 ၍ သာသျှင်၊ ဝစ္ဆာဟိ၊ သွားရ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ မဟာဒါနံ၊ များစွာသောအလှူကို၊ ယာစဇိဝိကံ၊ အသက်ရှိ
 သောကာလစတံလုံး၊ အဒိ၊ ထို၊ လှူပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ နေ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေသံ၊ အ
 မနာဝံ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၊ နပိ၊ အမှီ၊ မဖြစ်၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ နစယော၊ ပေါင်းစု
 ၍ထားအပ်သောဥစ္စာလည်း၊ နတ္တိ၊ မရှိသည်၊ နပိ၊ အမှီ၊ မဖြစ်၊ ယထာပိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ အာတု၊ ရောနာမ၊ အနာမြင့်နှိုက်စက်အပ်သောသူသည်ကား၊
 ရောဂတော၊ အနာမှ၊ ပရိယတ္တိယံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ဝနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇံ၊
 ဆေးသမားကို၊ တပုပ္ပာ၊ ရောင့်ရဲစ၍၊ ရောဂတော၊ အနာမှ၊ ပရိယတ္တိယံ
 ထားလွတ်သကဲ့သို့၊ တေထော၊ ထိုအတူသလျှင်၊ ဇာနမာနေ၊ ဝနိဆင်းရဲ
 မှထွက်မြောက်ကြောင်းကား၊ အလှူဒါနတည်းဟုသိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အသေသဘော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပရိပုရေတံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အ
 လိုလိုပြည့်စေခြင်းငှါ၊ ဦနံ၊ မပြည့်သောစိတ်ကို၊ ပုရုဟိတံ၊ ပြည့်စိတ်
 သောငှါ၊ ဝနိဗ္ဗကော၊ ဝနိဗ္ဗကား၊ အလှူခံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထု
 ကို၊ နိယရာသယော၊ တစ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အပစ္စာသော၊ လူနတ်စည်း
 မိတ်ကိုမတောင့်ဘဲသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မောမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ အနုဗ္ဗတ္တိယာ၊ အ
 စဉ်ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေမိ၊ လှူဘော်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊ ထေးချက်ရှိပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော မဟာသုဒဿန စရိယံ၊ မဟာသုဒဿန စကြာမင်း၏ အကျင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-မဟာဂေါဝိဒ္ဓစရိယာ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါထသ္မိံ
 ကာဇ္ဇေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တရာ၊ စ ပုရောဏိတော၊ ခုနစ်ပြည့် သောင်

သောမင်းတို့၏ပရောဟိတ်ဖြစ်ထသော၊ နုရုဒေဝေဟိ၊ လူနတ်တို့သည်၊ ပုရိ
 တော၊ ပူဇော်အပ်ထတော၊ မဟာဂေါဝိန္ဒုဗြာဟ္မဏော၊ မဟာဂေါဝိန္ဒုမည်
 သောပုတ္တားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုမဟာ
 ဂေါဝိန္ဒု ပုတ္တား ဖြစ်သောအခါ၌၊ သတ္တရဇ္ဇေသု၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်တို့၌၊ ယံ
 ဥပါယနံ၊ အကြင်လက်ဆောင်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာယိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တေနဥပါယေန၊ ထိုမရေမတွက်နိုင်သော လက်ဆောင်ဥစ္စာဖြင့်၊
 အက္ခယာတံ၊ ချောက်ချားခြင်းလည်းမရှိထသော၊ သာဂဗ္ဗပဓံ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်
 တူထသော၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏။ မေမယာ၊ ငါ
 သည်၊ ခနုဓညံ၊ ဥစ္စာစပါးကို၊ ဒေသံအဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 မယိ၊ ငါ၌၊ နိစ္စယော၊ ပေါင်းရ၍ ထားအပ်သောဥစ္စာသည်၊ နုတ္တိမိ၊ မရှိသည်
 လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ မယှံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သုရားအဖြစ်ကို၊ ပီယံ၊ တောင်
 တအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပဉ္စမံ- ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 သောမဟာဂေါဝိန္ဒု စရိယံ- မဟာဂေါဝိန္ဒုပုတ္တားအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ နိမိဒါစရိယာ

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထာဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးဝရံ၊ ယဒါယတ္ထိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိထိယာယံ၊ ဝုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကာတို့ထက်မြတ်
 သောဝိထိသာပြည်ကြီး၌၊ ပဉ္စတော၊ ပဉ္စာရှိထသော၊ ကုသလတ္ထိကော၊
 မိမိအားလည်းကောင်း၊ သူတပါးအားလည်းကောင်း ကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်းကို
 အလိုရှိထသော၊ နိမိဒါမမဟာရာဇော၊ နိမိမင်းကြီးသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ။
 တဒါတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုနိမိမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ စတုရခံ၊ တံခါးလေးခုတ်ရှိသော၊ စတုသာယံ၊ စတုရလေးဆောင်တွဲ
 ကို၊ မာပယိတွာန၊ ဆောင်စေပြီး၍၊ တတ္ထု၊ ထိုစတုရလေးဆောင်၌၊ ဝိဂပက္ခိန
 နောရိနံ၊ သားဌာန်အပေါင်းလူယောက်ျားလူမိန်းမတို့အား၊ ဒါနံ၊ နေ့တိုင်းနေ
 တိုင်းခြောက်သိန်းခြောက်သိန်းသောဒါနဝတ္ထုကို၊ ပဇက္ကေသိံ၊ လှူတော်မူ
 ၏၊ အတ္ထု၊ အနုဉ္စ၊ အပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သယနုဉ္စ၊ အိမ်ရာနေရာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုပါနုဉ္စ၊ ထမင်းအဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနုဉ္စ၊ ဘောဇဉ်
 ငါးပါးကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပေဓန္တိန္ဒု၊ မပြတ်သည်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊

မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ နေပေတု၊ ဥစ္စာကိုလိုခြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ သာမိံ၊ အရှင်ကို၊
 ဥပါဂကော၊ ဆည်းကပ်သော၊ သေဝကော၊ သူ့စားသည်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿာ၊ ဖိတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အာရာဓနိယံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဒေသတိယ
 ထာ၊ ရှာဖွေသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗ
 ဘဝ၊ အဆုံးသို့သောဘဝ၌၊ ဗောဓိဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော
 သဗ္ဗညုဘညာဏ်တော်ကို၊ ပရိယေသိယာမိ၊ ရှာအံ့၊ ဒါနေန အလှူဝတ္ထုဖြင့်
 သတ္တေ၊ အလှူခံသတ္တဝါတို့ကို၊ တပေတု၊ ရောင့်ရဲစေ၍၊ ဥတ္တမံ၊ အတုမရှိ
 မြတ်တော်မူသော၊ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယံ၊
 တောင့်တ၏၊ အဟံ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဆဋ္ဌံ-ခြောက်တို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိမိရာဇစရိယံ-နိမိမင်း၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-စန္ဒကုမ္ဘာရစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန်းတစ်ခု၊ အပရံ၊ တမီးတုံး၊ ယဒါယသိဉ္စိံ၊ ကာ
 သေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပုပ္ဖဝတိယာနဝဇေ၊ ပုပ္ဖဝတိအမည်တွင်သော ဗာရာ
 ဏသီပြည်ကြီး၌၊ ဧကရာဇဿ၊ ဧကရာဇ်မင်း၏၊ အတြဇေ၊ သားတော်ဖြစ်
 သောစန္ဒ ဘဝသောကုမာရော၊ စန္ဒကုမ္ဘာမည်သောမင်းသားသည်၊ ဟောမိ၊
 ဖြစ်၏။ တဒါတသိဉ္စိံ၊ ကာသေ၊ ထိုစန္ဒကုမ္ဘာမင်းသားဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ယဇနာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခံအဆုတ်သောအစီအစဉ်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီး
 သည်ဖြစ်၍၊ သညာဝါခုတော၊ ယဇ်တွင်းမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊
 သံဝဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဇနယိတွာန၊ ဖြစ်စေ၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော
 အလှူကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေပြီး၊ တဒါတသိဉ္စိံ၊ ကာသေ၊ ထိုစန္ဒကုမ္ဘာရမင်းသား
 ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧက္ခိဏေယျော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 အဒတွာန၊ မလှူမုဉ်းမူ၍၊ ဆဋ္ဌဉ္စေယောအပိ၊ ငါးညဉ့်ခြောက်ညဉ့်တို့ပတ်
 လုံးလည်း၊ ပါနံ၊ သောက်တွယ်ကို၊ နပိဝါမိ၊ မသောက်၊ ခါနံ၊ ခဲတွယ်ကို၊ နခါ
 ဒါမိ၊ မခဲ၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကိုလည်း၊ နာဘုဉ္ဇာမိ၊ မစား၊ ယထာပိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ဝါဏိဇဇောနာမ၊ ကုန်သွယ်သောသူမည်သည်၊ ဘဏ္ဍသဉ္စ
 ယံ၊ ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုစည်းတူးခြင်းကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ယတ္ထ၊

အကြင်အရပ်၌၊ ဘာဘော၊ အမြတ်သည်၊ မဟာ၊ များသည်၊ ဟောတိ၊ ငြိမ်
 ၏၊ ဘတ္ထ၊ ထိုအမြတ်များရားအရပ်သို့၊ ဘတ္ထကံ၊ ရောင်းအပ်သော ဘတ္ထာ
 ကိုအောင်ရတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ သက
 ဘုတ္တ၊ မိမိစားအပ်သောထမင်းမှထည်း၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဝိတ၊ ဇွဲထွာ
 ခွဲခြမ်းဝေစာနံ၍၊ ဒိန္နံ၊ လှူသည်ဖြစ်အံ့၊ မဟပ္ပထံ၊ များသောအကျိုးရှိ၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရဿ၊ တပါးသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ လှူအပ်
 သောအနည်းငယ်သော ဒါနဝတ္ထုသည်၊ သတဘာဂေါ၊ အရာမကသော
 အတို့ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ကြံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ အတ္ထဝထံ၊ ထိုသို့သော
 အကျိုးထူးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘကြီးငယ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒေမိ၊ လှူ၏၊ သဗ္ဗေမိ၊ ထုရားအဖြစ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်
 ခြင်းငှါ၊ ဒါနတော၊ အလှူပေးခြင်းငှါ၊ နပရိတ္တမာမိ၊ နောက်မဆုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သတ္တမံ-ရနစ်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ စန္ဒကုမ္ဘာရစရိယံ၊ စန္ဒကုမ္ဘာမင်းသားအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၈- သိဝိရာဇစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယထိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အရိဋ္ဌသဂ္ဂယေ၊ အရိဋ္ဌပုရအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့ကြီး၌၊
 သိဝိနာမ၊ သိဝိအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော မင်းမြတ်
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီးဖြစ်သောအခါ၌၊
 ပါသာဒဝရေ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုတစ်ရပ်သော၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်
 အလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အဒိန္နံ၊ မလှူထူးသော၊ တံဒါနံ၊ ထို
 သို့သော အလှူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယောပိ၊ အကြင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ထည်း၊ ဝံ၊ မမ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ ဧဝေ၊ ဧဝေ၊ အကယ်တောင်၊ ငြားအံ့၊
 အကမ္ဘိတာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခု၊ မျက်စိကိုလည်း၊ ဒေဇေယျံ၊
 လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဒေဝါနံ၊
 စတုမဟာရာဇ်ဘာဝတိံ၊ သာနတ်တို့ကို၊ ဣသရော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဒေဝငရိ
 သာယ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ပရိသဟံ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ နေ့ထွက်၊ ဣဒံ၊ စနံ၊ ဤသို့

သောစကားကို၊ အဖြေပိ၊ဆို၏။ သောန္တောဒေဝတာယော၊ အိုနတ်အပေါင်း
 တို့၊မပိဒ္ဓိကော၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သောထိဝိရာဇာ၊ ထိုထိဝိမင်းကြီး
 သည်၊ ပါသာဒဝရေ၊မြတ်သောပြဿာန်ထက်၌၊ နန္ဒ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ ဝိဝိဓံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ စိန္တန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်၊
 အဒေယျံ၊ မလှူဘူးသောအလှူကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်သယတ်။ ဧတံ၊ ထိုမျက်
 လုံးကိုလှူအံ့သောအကြံသည်။ တထံနု၊ မှန်မည်သော၊ ဝိတထံနု၊ မမှန်မည်
 ထော၊ ဟန္ဒဒါနံ၊ ယခုအဟံ၊ ငါထိကြားမင်းသည်။ တံ၊ ထိုထိဝိမင်းကြီးပိတ်
 ကိုး၊ ဝိမံသယာဒိ၊ သွား၍စူးစမ်းအံ့၊ ဟာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဟံ၊ ငါ
 ထိကြာ မင်းသည်၊ တံမနံ၊ ထိုထိဝိမင်းကြီး၏ပိတ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ တာဝ၊
 ထိုမျှသော်၊ မဟုတ္တံ၊ ကရဟုတ်မျှအာဝ၊ မယျာထ၊ ငံ့လင့်ကုန်ကြဦး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဖြေပိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထိုထိကြားမင်းသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုခဲ့ပြီး၍၊ ပဒေဝဒမာနော၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပလိဗ၊ သိ
 ရော၊ ဆံဖြူးသာဥက္ကောင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝလိဂက္ကော၊ အထွေထွေသောကံ့လ်
 ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ဇရာတုဒရာ၊ အို သဖြင့်ကျင်နာသည်ဖြစ်၍၊ အန္တဝဇ္ဇောဝ၊ မျက်
 မမြင်သတ္တန်ရှိသည့် သာလျှင်၊ ဟုတ္တာနု၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ သီဝရာဇမင်းကြီး
 အထံ သို့၊ ဥပသကံပိ၊ ကပ်ထား၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထို
 မျက်မမြင်အရောင်ဆောင်သော သိကြားမင်းသည်။ တဒါတထိံ၊ ကာလေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဝါမံဗဟုဥ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏံဗဟုဥ၊
 လက်ျာလက်ရုံးကို လည်းကောင်း၊ ပဂ္ဂဟေတွာနု၊ မြောက်၍၊ သိဓုထိံ၊
 ဥက္ကောင်း၍၊ အဥ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဣဒံစေနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ အဖြေပိ၊ ဆို၏။ ခန္တိက၊ တရားဆယ်ပါးစောင့်တော်မူ
 ထသော၊ ရဋ္ဌဝဇ္ဇနု၊ တိုင်းကားနိုင်ငံသူအပေါင်းတို့၏အစီးအပွားကိုဆောင်
 တော်မူထသော၊ မာဘရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊ ယာ
 စာမိ၊ တောင်းပန်၏။ တာဝ၊ ရှင်မင်းကြီး၏၊ ဒါနုရတာကိတ္တံ၊ အလှူပေးခြင်း၌
 ဝေဠု၊ လျော်၏ဟူသောကျော်စောသံသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ်လူတို့ကို၊ ဥဂ္ဂ
 တာ၊ ထွင်းရိုး၍ဘက်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နယနာ၊ ထို
 ထိုအရပ်သို့ဆောင်ကြွင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဘောပိနေတ္တာ၊ မျက်စိနှစ်လုံး
 တို့သည်လည်း၊ အန္ဓာ၊ မမြင်ကုန်၊ ဥပဟတာ၊ ကွယ်ကုန်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 ကေနယနံ၊ တလုံးသောမျက်စိကို၊ ဒေဟိ၊ လှူတော်မူလော့၊ တံပိ၊ ရှင်မင်းကြီး
 သည်လည်း၊ ဧကေန၊ တလုံးသောမျက်စိဖြင့်၊ ယာပယ၊ မျှတော်မူလော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဖြေပိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ထိဝိမင်းဖြစ်သောငါ

သည်။ ကတ္ထ၊ ထိုမျက်မမြင်အရောင်ဆောင်သော သိကြားမင်း၏၊ ဝေဒန၊
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်
 ထန်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒဇာတော၊ မြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ကကပ္ပလီ၊ လက်အုပ်ချီသူက်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အ ဖြိပိ
 ဆိုပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝိန္တယိတွာန၊ မျက်စိကိုလှူလို
 သောအားဖြင့်ကြံ၍၊ ပါသာဒတော၊ ပြာသာဒ်မှာ၊ ဣဒါ ဤနေရာသို့၊ အာဂတော၊
 လာ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ရိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ နေတ္တံ၊ မျက်
 စိကို၊ ယာပိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ လာပေ၏၊ အဟော၊ အော်
 နံတွသ်ရှိစွ မေ၊ ငါ၏၊ မာနသံ၊ နှလုံးအလိုသည်၊ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးပေစွ၊ သဇာင်္ဂေ၊
 ငါ၏အကြံသည်၊ ဝရီပုဂ္ဂိတော၊ ပြည့်ပေစွ၊ အဒိန္နပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မလှူတူးသော၊ ဒါန
 ဝရံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ အဇ္ဇာ၊ ယနေ့၊ ယာစကော၊ ယာစကောနံ၊ အလှူခံတို့အား၊
 ဒေသာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ ဖြိပိ၊ ဆိုပြီး၊ သိဝက၊ သိဝကအမည်ရှိသော
 ဆေးသမား၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဥဋ္ဌဟိ၊ ထထော၊ မာဒန္တယိ၊ မကြာစေနှင့်၊
 မာပဝေယိ၊ မတုန်လှုပ်နှင့်၊ ဥဘောပိနယနံ၊ ငါ၏မျက်စိနှလုံးတို့ကိုလည်း
 ဥဋ္ဌာဓေတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝနိဗ္ဗကော၊ အလှူခံတို့အား၊ ဒေကိ၊ လှူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အ ဖြိပိ၊ ဆိုပြီး၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတော၊ ထိုနေ့ကံမှာမထွံ၊ ငါ
 သည်၊ စောဒိတော၊ တံနံတွန်းအပ်သော၊ စေနက ရော၊ ငါ့စကားကိုလိုက်နာ
 သော၊ သောသိဝကော၊ ထိုသိဝကဆေးသွားသည်၊ တာထမိဗ္ဗံ၊ တနံသီးဆံ
 နှစ်ကိုကဲ့သို့သော၊ ဥဘောပိနယနံ၊ နှလုံးသောမျက်စိတို့ကိုလည်း၊ ဥဋ္ဌရိတွာန
 ထုတ်၍၊ ယာစကော၊ တောင်းလာသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပါဒါသိ၊ လှူ
 ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဒေမာနသ၊ ဆေးသွားသည် ထုတ်အပ်ပြီး
 သည်၊ ဒေန္တသ၊ ပုတ္တားယောင်ဆောင်သောသိကြားထက်၌ထားအပ်သည်
 သတောသန္တသ၊ ဖြစ်သော၊ ဒိန္နဒါနသ၊ လှူအပ်ပြီးသော စက္ခုဒါနရှိသော၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဗေပိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ ကာရေတာ၊
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ သမိတ်၏၊ အညာယ၊ တွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ သိဝိမင်းဖြစ်သောငါသည်၊
 ဥဘောစက္ခု၊ နှလုံးသောမျက်စိတို့ကို၊ ဒေသာအမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်
 ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသိယော
 အမနာပေါ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဟတော၊ ထိုအင်္ဂါကြီးငယ်
 ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ထူးရှားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်
 ၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ အဒါသိ၊ လှူ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ချက်ရှိ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သိဝိရာဇစရိယံ၊ သိဝိမင်း၏ အကုန်သည်ကိုမြှောက်ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉-ဝေသာန္တရစရိယံ၊

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓသာဝနီနာမ၊ ဗုဒ္ဓသာဝနီအမည်ရှိသော၊
 ယာခတ္တိသာ၊ အကြင်မင်းသမီးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇနိကာ၊ မယ်တော်သည်၊
 အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဗုဿတိ၊ ထိုဗုဒ္ဓသာဝနီမည်သောငါ၏ မယ်တော်
 သည်၊ အတိဘာသုအတိဘာယံ၊ အခြားမဲ့လွန်လေပြီးသော၊ ဇာတိသုဇာတိ
 ယံ၊ ဘဝ၌၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သော၊ မဟောထိ၊ မိဖု
 ယားသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာ၊ ထိုမိဖုယား၏၊ အာယုက္ခယံ၊ အသက်
 ကုန်ဆုံးသည်ကို၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊ အ
 တယ်ဒီဖုယား၊ တေးသင့်အား၊ ဒုဝဝရေ၊ ဆယ်ပါးသောဆုတံကို၊ ဒဒေါမိ၊
 ငါးပေး၏၊ ယံဝရံ၊ အကြင်ဆုကို၊ ဣစ္ဆယိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံဝရံ၊ ထိုအလိုရှိသော
 ဆုကို၊ ပရိဂ္ဂဗျာဟိ၊ ယူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တံ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်ဆိုအပ်သော၊ သာစဒေဝိ၊
 ထိုမိဖုယားသည်လည်း၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤ
 သို့သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝိန္ဒော၊
 သိကြားမင်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကိံ၊ အပရာ၊ ဝေ၊ အဘယ်မည်သောအပြစ်
 သည်၊ အတ္တိန္ဒု၊ ရှိသနည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏၊
 ဒေသာအဝိယာ၊ မချစ်အပ်သောမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ကိံ၊ ဖြစ်သလော၊ ဝါ
 တော၊ လေသည်၊ ခရုဏီရုဟံ၊ သစ်ပင်ကို၊ စာဝေထိ၊ ဣဝ၊ ရွှေစေသကဲ့သို့၊
 မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ရဗ္ဗာ၊ နှလုံးပွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ဋ္ဌာနာ၊ တာဝက်သာ
 နုတ်ပြည်မှာ၊ စာဝေထိ၊ ရွှေစေလိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆို၏။
 သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ သောသက္ကော၊
 ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ပုန၊ တဘန်၊ အဿ၊ ထိုမိဖုယားအား၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တေတံ
 ယာ၊ သစ်သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နံစေဝကတံ၊ ပြုလည်းမပြုပေ၊ တံ၊ သစ်
 သည် မေမေ၊ ငါ၏၊ အဝိယာ၊ မချစ်အပ်သောသူသည်၊ နစအထိ၊ မဖြစ်သည်
 သာသျှင်ကံတည်း၊ တော၊ သင်၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဧက္ကံယေဝ၊ ဤသူ

၉

လောကံသာလျှင်ရှည်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ စဝနကောထော၊ စုတေအေ
 သောကာသသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ၊ ရေတ္တမေ၊ ဆူကောတိ၊ သက်
 မြတ်သုန္ဒသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိန္နု၊ ပေးအပ်တုနံသော၊ ဒသဝရေ၊ ဆယ်
 ပါးသောဆုတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဗ္ဗ၊ ခံသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပြိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒိန္နုဝရာ၊ ပေးအပ်သောဆုရှိ
 သော၊ သာဗုသတိ၊ ထိုဗုသတိမိဗုသားသည်၊ ကုဠဟဠာ၊ အလွန်ရှင်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဿဒိဘာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက် သည်ဖြစ်၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊
 အတ္တန္တရံ၊ ကတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ဒသဝရေ၊ ဆယ်ပါးသော ဆုတို့ကို၊ ဝရိ
 ဝတ္တိ၊ ယူ၏၊ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သာဗုသတိ၊ ထိုဗုသတိသည်၊
 ဒသဝရေ၊ ဆယ်ပါးသောဆုတို့ကို၊ ဝတ္တိတွာ၊ ယူ၍၊ တတော၊ ထိုကာဝတိ
 သာနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊ စုတေခဲ၍၊ ခတ္တိယေ၊ မဒ္ဒု၊ ဖုတ်တိုင်းမင်းမျိုး၌၊ ဥပပစ္ဆ
 ထ၊ ဖြစ်၏၊ ဝယဗ္ဗတ္တကောထော၊ အရှယ်ရောက်သောအခါ၌၊ ဇေတုတ္တ၊ ဧဇ္ဇိ
 နဝရေ၊ ဇေတုတ္တရာပြည်၌၊ သဗ္ဗယေန သဗ္ဗယသား၊ သိမ်စည်းမင်း
 ကြီး၏၊ သမာဂါမိ၊ မိဗုသားကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယဒါယတ္ထိ၊ ကာထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုသတိ
 ယာဗုသတိမိဗုသား၏၊ ဝိယမာတုယာ၊ ချစ်ထွာသောငါ့ မယ်တော်၏၊
 ကုန္တိ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩတ္တန္တ၊ သက်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိယမာတု
 ယာချစ်ထွာသောအမိဖြစ်သောမေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်၊ မမေ၊ ငါ
 ၏၊ တောဇန၊ အာနုတော်ကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒါနုတော၊ အလှူပေး
 ခြင်း၌ပေ့ ထေ့သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ၊ အခေ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၌၊ အာတု
 ရေ၊ အနာရှိသောသူ၌၊ ဇိတ္တော၊ ဒိုမင်းသောသူ၌၊ ယာစကော၊ ထောင်းလေ
 သောသူ၌၊ ပထိကေဇန၊ ခရီးသွားသောသူ၌၊ သမထော၊ ရဟန်း၌၊ ဖြေဟွ
 ထော၊ ပုဏ္ဏား၌၊ ဝိဇော၊ ရိက္ခာကုန်သောသူ၌၊ အင်္ဂိပ္ပနေ၊ ဥစ္စာသိန်းဆည်းခြင်း
 မရှိသောသူ၌၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါတဗ္ဗဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ ၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုသတိ၊ ဗုသတိမည်သောမိဗုသားသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဒသ
 မာသေ၊ ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝေရယိတွာနု၊ အောင်၍၊ ပူရံ၊ ဇေတုတ္တရာပြည်
 ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ် ထည့်သည်ကို၊ ကရာန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
 ဝေသာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏၊ ဝိဝိယာမဇ္ဈေ၊ ခရီးအလယ်၌၊ ဇနုယိ၊ ဖွား၏၊
 မဟံ၊ ငါ၏၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ မတ္တိကံ၊ မယ်တော်အဆက်မှလာသောအ
 မည်သည်သည်၊ နမဟုတ်၊ ပေတ္တိကသတ္တံ၊ မမည်းတော်အဆက်မှဖြစ်သော
 အမည်သည်လည်း၊ နမဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေသု ဝိဝိယာ၊

ကုန်သည်တို့၏ခရီး၌၊ ဇာတော၊ ဖွားသည်၊ အဖိုးဖြစ်၏၊ တသွားထိုသို့ကုန်
သည်တို့၏ခရီး၌ဖွားသောကြောင့်၊ ဝေသာန္တရာ၊ ဝေသာန္တရာမည်သည်၊
အဟု၊ ဖြစ်၏။ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယထိံ ကာလေ၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်၊ ဖြ၊ အဋ္ဌဝသိကော၊ ရှစ်နှစ်သားရှိ
သော၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါသာဒေ၊
ပြုသား၌၊ နိသန္ဓေ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဝိပိန္နဲယိံ၊
ကြံ့၏၊ မံ၊ ဝါကို၊ ဟဒယံ၊ နှစ်လုံ ကံ၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍ တောင်းငြားအံ့၊
ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍
တောင်းငြားအံ့၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ မံသံပိ၊ အသားကို လည်း
ကောင်း၊ ရုဟိရမ္ပိ၊ အသွေးကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍တောင်း
ငြားအံ့၊ မံသံပိ၊ အသားကို လည်းကောင်း၊ ရုဟိရမ္ပိ၊ အသွေးကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ ကောမိ၊ ဟရံတတယောကံသော အလှူခံသည်၊
မံ၊ ဝါ၏၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဒါဝံကာမော၊ ကျွန်ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒိယာ
စယေ၊ အကယ်၍တောင်းငြားအံ့၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ သာဇေတွာ၊ ကျွန်၏
အဖြစ်ဖြင့်ကြား၍၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပိန္နဲယိံ၊ ကြံ့၏။ ၊ သာရိ
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယိ၊ ဝါသည်၊ သဘာဝံ၊ မပောက်မပြန်၊ အကမ္ဘိတံ၊
မတုန်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အသဗ္ဗမ္ဘိတံ၊ တွန်တိုခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပိန္နဲ
ယန္တ၊ သာရိပုတ္တ၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ ဗာတ္ထတထိံ ကာလေ၊ ထိုကြံသော
အခါ၌၊ သိနေရုဝနဝဋံသကာ၊ မြင့်ရိရိ၌ရောက်သော ဥယျာဉ်မိမာန်ပဒေ
သာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အကမ္ပိ၊
တုန်ထွက်၏။ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယထိံ ကာလေ၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ အနုစာသော၊ ထွဲဖြစ်သော၊ ပန္နရသေ၊ တဆွဲငါးရက်တို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏမာသေဥပပါသယေ၊ တပြည့်ဥပုသ်နေ၌၊ ပစ္စယံနာဂံ
ပစ္စယမည်သောဆင်ဖြူရတနာကို၊ အာရဟံ၊ တက်စီး၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုံ၊
လှူခြင်းငှါ၊ ဒါနသာလံ၊ အလှူတင်းကုပ်သို့၊ ဥပါဝေိံ၊ ကပ်၏။ ၊ တဒါ၊ ထို
ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ကလိဂံရဋ္ဌဝိသယာ၊ ကလိဂံရ၊ ဖိတိုင်းမှ၊ ပြာဟူဏာ၊
ရှစ်ဘောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မံ၊ ဝါသို့၊ ဥပဂဇ္ဈု၊ ကပ်လာကုန်၏၊ ဥပ
ဝတ္တံ၊ ကပ်လာကုန်၍၊ ခဏံ၊ ဥစ္စာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်ထသော၊ မဂ်ထသ၊ မြ
တံ၊ မဂ်သာဆင်တော်ဟု နာမတံအပ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ဖြူရတနာကို၊
မံ၊ ဝါကို၊ အာယာရံ၊ တောင်းကုန်၏။ ၊ ကိံ၊ အာယာရံ၊ အဘယ်သို့တောင်း
ကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇနုပဒေါ၊ ဇနုပုန်

သည့်အစုပ္ပန်ကောသိပင်၏ရေခွန်ကောသိပင်၏မဟာသော
တကောပြင်းစွာမွတ်သိပ်၏သဗ္ဗသေတံကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ဂဇတ္ထမံဆင်
တကာတို့ထက်ကျော်စောသော၊ ပဝရံနာဂံ၊ မြတ်သော ဆင်တော်ကို၊ ဒဒါ
တိ၊ လျှောက်မှုသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာရံ၊ တောင်းကုန်၏၊ ပြောဟူကော၊
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝံ ငါကို၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ယာစန္ဒိ၊ တောင်းကုန်၏၊
တံ၊ သို့တောင်းသောဝတ္ထုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒဒါမိ၊ လျှောက်မှု၊ နာမိ၊ မထုန်
ထုပ်အုံး၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသောဥစ္စာကို၊ နပ္ပတိဂုပ္ပာမိ၊ ငါမထွှါပွက်အုံး၊ မေ၊
ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊
ယာစကံယာစကော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်သာသည်ရှိ
သော်၊ ပရိက္ခေပေါ၊ မလှူအံ့ဟုပယ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နအနုန္တဝေါ၊
မထွေ့ကပ်ပတ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သမာဒါနံ၊ ဒါနပါရမီကိုဖြည့်အံ့ဟုဆောက်တည်
ခြင်းသည်၊ မာဘိဇ္ဇိ၊ မပျက်စေဆင်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်ထွဋ္ဌာသော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ဖြူ
ရတနာကို၊ ဒ သာမိ၊ လျှောက်မှု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတော၊ ကြို၍၊ နာဂံ၊ ဆင်ဖြူရ
တနာကို၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌၊ ငဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ရတနမံ၊ ယာ၊ ရတနာ
ဖြင့်ပြီးသော၊ ဘိကာခေ၊ ရွှေကား၌၊ ဇယံ၊ ရေကို၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊
ဟတ္ထေ၊ ဆက်၌၊ အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍၊ ဂဇံ၊ ဆင်ဖြူရတနာကို၊ အဒံ၊ အဒါမိ၊
လျှောက်မှု၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တုရား၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးထုလည်း၊
သဗ္ဗသေတံ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ဂဇတ္ထမံ ဂဇတ္ထမေ၊ မြတ်သော
ဆင်ဖြူရတနာကို၊ ဒဒန္တံ သာဒဒန္တံ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ တဒါပိ၊ ထိုဆင်ဖြူ
ရတနာကိုလှူသောကာလ၌လည်း၊ သိနေရဝနဇံ ယကော၊ မြင်းမိုရ်၌ရောက်
သော ဥယျာဉ်ဗိမာန် ပဒေသာပင်တည်၊ ဟူသော ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေ
ကြီးသည်၊ ကမ္ဘီ၊ တုန်ထုပ်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တုရား၊ တသေ၊ နာဂသေ၊
ထိုခြောက်သိန်းသောဥစ္စာနှင့်တကွ အသပြောနှစ်သန်းလေးသိန်းထိုက်သော
တန်ဆာနှင့်ဟာဂူသော ဆင်ဖြူရတနာကို၊ ဒါနေန၊ လှူခြင်းကြောင့်၊ သမဂ
တာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသောကုန်သော၊ သိဝယော၊ သိဉာဏ်မင်းကြီးနှင့်
တကူသိဝရာဇ်ပြည်သူ အပေါင်းတို့သည်၊ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝကံ၊ ပဗ္ဗတံ၊ ဝကံပါတောင်သို့၊ ဝစ္ဆေတု၊ သွားထေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သကာရဋ္ဌာ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံမှ၊ ပဗ္ဗာဇေသံ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊
သာရိပုတ္တုရား၊ တေသံ၊ တေသု၊ ထိုသိဝရာဇ်ပြည်သူတို့သည်၊ နိန္ဒု၊ တမာနာ
နံ၊ နိန္ဒု၊ တမာနာသု၊ နှင်ထုတ်ကုန်သော်လည်း၊ အကမ္ဘိတံ၊ မတုန်ထုပ်သည်
ဖြစ်၍၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ပဝတ္ထေတု၊ လှူပြန်ခြင်း၌၊ ဇေဝံ၊ ဝရံ၊ တရ

သေမာရကို၊ အာယာစိသံ၊ တောင်းပန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မေမယာ၊ ငါသည်၊ ယာစိတာ၊ တောင်းပန်အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ သိဝယောစ၊ သိဝရာဇ်၊ ပြည်သူတို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၊ အာ၊ ကော်
 ဝရံ၊ တရုသောရကို၊ အဒံသု၊ လူလေတော့ဟုပေးကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဗ္ဗာဘောရိ၊ ထိုအလှူစည်ကို၊ သာဝယိတွာ၊ ဝမ်းခတ်စေ၍၊
 မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒဒါမိ၊ လှူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အထဝေဒိယုမာနေ၊ ဤသို့လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထဘေသိဉ္စိဒါနန္တေ၊ ထို
 အလှူဘင်းကုပ်၌၊ ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်၊ ဣမံ၊ ဤဝေသာန္တရာမင်း
 ကြီးကို၊ နိဂဇန္တိ၊ နှင့်ထုတ်ကုန်၏။ ပုန၊ ဘာသာ၊ အယံ၊ ဤဝေသာန္တရာမင်း
 ကြီးသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒါသ၊ လှူပြန်ခဲ့၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဘောရ
 ဝေ၊ ကြီးစွာသောကြောက်မက်တွယ်ရှိသော၊ တုမုလော၊ အုပ်အုပ်ကြက်
 ကြက်သော၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိစ၊ ဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ အသေစ၊ မြင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရထေစ၊ ရထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊
 ဒါသိစ၊ ကျွန်မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဒါသဉ္စ၊ ကျွန်ယောကျ်ားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂဉ္စ၊ နို့ညှစ်နွားမကိုလည်းကောင်း၊ ဓနဉ္စ၊ ရွှေငွေစသောဥစ္စာကို
 လည်းကောင်း၊ မဟာဒါနံ၊ များစွာသောအလှူပစ္စုကို၊ ဒဒိတွာန၊ လှူ၍၊ နဂ
 ရာ၊ ဒေတုတ္တရာပြည်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တသိဉ္စိ၊ ထိုဝေသာန္တရာမင်းကြီးသည်၊ နိက္ခမိတွာန၊ မြို့မှထွက်၍၊ နဂရံ၊ မြို့
 တော်ကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှည့်၍၊ ဝိသေကိတေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊
 တဒါစိ၊ ထိုကာလ၌သည်၊ သိနေရုဝနဝဇ္ဇံသကာ၊ မြင့်ရှင်၌ရောက်သော
 ဥယျာနံ၊ ဗိမာန်ပဒေသာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီး
 သည်းကမ္ဘိ၊ ထုန်ထွပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စာတုဝါဟိံ၊
 လေးယောက်သားကိုဆောင်သော၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဒတွာ၊ လှူခဲ့၍၊ စတုမ
 ဟာပထဝီ၊ ခရီးလေးခု၌၊ ဋတွာ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ဧကောကိဟော၊ တယောက်
 အသည်းတည်း၊ အနုတိယော၊ အပေါ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္ဓိဒေဝီ၊ မန္ဓိဇီပုယား
 ကို၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဗိံ၊ ခရိုပြီ၊ မန္ဓိ၊ မန္ဓိဇီပုယား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကဗ္ဗာ၊ ကဗ္ဗာဇိနမင်းသမီးကို၊ ဂဗ္ဗာဟိ၊ ချီးလော၊ သော၊ ဤကဗ္ဗာ
 ဇိနမင်းသမီးသည်၊ ဣဟုကော၊ ပေါ့၏။ ကနိဋ္ဌာ၊ နှစ်မလယ်တည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဇာလိံ၊ ဇာလီမင်းသားကို၊ ဂဟောသမာမိ၊ ချီအံ့၊ သော၊ ထိုဇာလီမင်း
 သားသည်၊ ဂရုကော၊ လေး၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘာတိ

ကော၊ မောင်ကြီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟံ၊ သိပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မန္တိ မန္တိပိယသားသည်၊ ပဒုမံပုတ္တရိကံ၊ ပဒုမ္မာ ကြာပုတ္တရိကံ ကြာပုတ္တ
 တုသော၊ ကဏ္ဍာဇိနံ၊ ကဏ္ဍာဇိနမင်းသမီးကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ချီ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗံ၊ ရွှေရုပ်နှင့်တူသော၊ ဇာလိခတ္တိယံ၊ ဇာလိမင်းသားကို၊ အဂ္ဂ
 ဟိ၊ ချီ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဘိဇာတာ၊ လူနတ်တို့သည်ပူဇော်
 အပ်သောအမျိုး ဖြစ်ကုန်ထသော၊ သုရမာယာ၊ သိပ်ပွေ့နူးညံ့သောကံယံရှိ
 ကုန်ထသော၊ ခတ္တိယာ၊ မြတ်သောမင်းမျိုးဖြစ်ကုန်ထသော၊ စတုရောဇနာ၊
 လေးယောက်ကုန်သောတို့သည်၊ ဝိသမသမံ၊ မညှိုးညွတ်သောအရပ်ညီ
 ညွတ်သောအရပ်ကို၊ အတ္တန္တော၊ နှင်းကုန်လျက်၊ ဝက်ပဗ္ဗတံ၊ ဝက်ပါ
 တောင်သို့၊ ဝတ္ထာမ၊ သွားကြကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယေကေပိ၊
 အထုံးစုံကုန်သော၊ မနုဇာ၊ လူတို့သည်၊ အနုမဂ္ဂေ၊ ခရီးကွေ့နှလင်းကောင်း၊
 ပဒိုပ္ပထေ၊ ရှေ့ဖြစ်သောခရီးနှလင်းကောင်း၊ ဇန္တိ၊ ထာကုန်အံ့၊ တေ၊ ထိုခရီး
 သွားတို့ကို၊ အတ္တော၊ အမောင်တို့၊ ဝက်န္တပဗ္ဗတော၊ ဝက်ပါတောင်သည်၊
 ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဒိုပုတ္တ၊ မေးကုန်၏၊
 တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီး၌၊ အမော၊ ငါတို့ကို၊ ပသိတွာ၊
 မြင်ကုန်၍၊ ကရုဏံ၊ သနားတွယ်သော၊ ဝိရံ၊ အသံကို၊ ဥဒီရယံ၊ မြှောက်ကုန်၏၊
 ဝက်န္တပဗ္ဗတော၊ ဝက်ပါတောင်သည်၊ ဒုရော၊ ဝေးထွေးချေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တေ၊ ထိုခရီးသွားတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငါတို့ကိုမြင်၍ သနားခြင်း ကြောင့်ဖြစ်
 သောဆင်းရဲကို၊ ပဒိုပုတ္တေန္တံ၊ မိစားကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 ဒါရကော၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်းသမီးတို့သည်၊ ပဝနေ၊ တေးကြီး၌၊
 ဖလိကော၊ အသီးသီးကုန်သော၊ ဒုမေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ယဒိပသန္တိ၊ အကယ်၍
 မြင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အသံဇာနံ၊ ထိုသစ်သီးတို့၏၊ ဟေတုမ္ပိ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဒါရကော၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်း သမီးတို့သည်၊ ဥပရော
 ဒန္တိ၊ ပိုကုန်၏၊ ဒါရကော၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာ ဇိနမင်းသမီးတို့ကို၊
 ရောဒေန္တေ၊ ပိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၏၊ ဥပ္ပဒ္ဓါ၊ အထက်သို့မြင့်
 ကုန်သော၊ ဝိပုလော၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ဒုမော၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
 သယမေဝ၊ အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဩနမိတွာန၊ ညွတ်ကုန်၍၊ ဒါရကော၊ သူငယ်
 တို့သို့၊ ဥပဂန္တန္တိ၊ ချဉ်းကပ်လာကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သဗ္ဗင်္ဂ
 သောဘကာ၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိထ
 သော၊ မန္တိ၊ မန္တိပိယသားသည်၊ အတ္တူတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်ထသော၊ ထောမဟံ
 သနံ၊ ကြက်ထီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ ဣဒံအတ္တရိယံ၊

ဤအံ့ဘွယ်သရဲကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းမြီးကို၊ ပဝတ္ထေယိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ကိံ ပဝတ္ထေယိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေ သနည်း၊ ဘောန္တောဒေဝတာ
 ယော၊ အိုနတ်အပေါင်းကို၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ အတ္ထေဂုံဝတာ၊ အံ့ဘွယ်သ
 ရဲရှိပစ္စတကား၊ အတ္တုတံဝတာ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွတကား၊ လောမဟံဝာနံဝ
 တ၊ ကြက်ဝီးမွေးဩင်းတဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဝေသာန္တရာယံ၊ ဝေသာန္တရာ
 မင်းကြီး၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနူးထပ်ကြောင့်၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
 သယမေဝ၊ အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဩနဘာ၊ ညွတ်သောကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာ
 ဓုကာရံ၊ ကောင်းမြီးသံကို၊ ပဝတ္ထေယိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယက္ခာ၊ နတ်ဘိုသည်၊ ဒါရုကော၊ ဇာလိမင်းသား၊ ကဏ္ဍာဇိနမင်း၊ သမိ
 တို့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားကုန်သည်ဖြစ်၏။ ပထံ၊ ယုဇနာသိုးဆယ်ရှိသော
 ခရီးကို၊ သိဝိဝိံသု၊ ချန်းကုန်၏။ နိက္ခန္တိဒိဝေသနေဝ၊ ဇေတုတ္တရာပြည်မှ
 ထွက်တော်မူသောနန္ဒိ သာလျှင်၊ စေတရဋ္ဌံ၊ စေတတိုင်းသို့၊ ဥပါဂဓံ၊
 ရောက်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတုလားဦး
 မိုးတော်အမျိုးမှ၊ သဗ္ဗိရာဇသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းသောမင်းတို့သည်၊
 စေတရဋ္ဌံ၊ စေတတိုင်း၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ သဗ္ဗေဝိ၊ ခပ်ထိမ်းသောခြောက်
 သောင်းသော မင်းတို့သည်လည်း၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်ခုတ်ချီကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ရောဒမာနာ၊ ဝိုကုန်လျက်၊ ဥပါဂဓံ၊ ကပ်သောကုန်၏။
 ဟတ္ထံ၊ ထိုစေတတိုင်း၌၊ စေတတိစ၊ စေတတိုင်းကိုအပိုးရသောမင်းတို့နှင့်
 လည်းကောင်း၊ စေတပုတ္တဟိစ၊ စေတမင်းသားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗာပံ၊ ဝမ်းခြောက်ဝမ်းသာစကားပြောဟောခြင်းကို၊ ဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ တေရာဇာနော၊ ထိုစေတမင်းသားတို့ကို၊ တေတော၊ ထိုတော၏ အဝမှ၊
 နိက္ခမိတွာန၊ ပြန်စေ၍၊ အဓေတတ္တာဇောဇနာ၊ ငါတို့လေးယောက် တို့သည်၊
 ဝင်္ဂပဗ္ဗတံ၊ ဝင်္ဂပါးယောင်သို့၊ အဂဓံ၊ ရှေးရှုသွားကုန်ဖြီ၊ သာရိပုတ္တံ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီး
 သောတန်ခိုးရှိသော၊ ဝိသုကမ္ဘံ၊ ဝိသုကြိုနတ်သားကို၊ အာမန္တယိတွာန၊ ခေါ်၍၊
 သုကတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်ပြုပြင်အပ်သော၊ ခုမ္ဘံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော
 အသမံ၊ သစ်မီးကို၊ ပဏ္ဍသာထံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်ကို၊ သုမာပယ၊ တန်
 ဆင်းချေးထုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ ဝိသုကမ္ဘော၊ ဝိသုကြိုနတ်သား
 သည်၊ သက္ကဿ၊ သကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သုကတံ၊
 ကောင်းစွာစီရင်ပြုပြင်အပ်သော၊ ခုမ္ဘံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အသမံ၊

သင်္ခါရ်ကို၊ ပဏ္ဍိတသင်္ဂဟံ၊ သင်္ခါရ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သောဓရ်ကို၊ သုမာပယိ၊ စာနိဗ္ဗာန်၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယံစတုရောဇနာ၊ ငါတို့လေးယောက်တို့သည်၊
 အပ္ပသန္တံ၊ အသံဘိတ်သော၊ နိရာဏုယံ၊ ရှောင်ရှားခြင်းမရှိသော၊ ပဇနံ၊
 ကောကြီးသို့၊ အတ္ထောဂေါပောတွာ၊ ဝင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထောကြီး၌၊ ပဗ္ဗတန္တ
 ရေ၊ ဝတ်ဝါတောင်ကြား၌၊ ဝသာမ၊ နေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ထည်းကောင်း၊ မန္တိဒေဝိစ၊ မန္တိဒိပုယားသည်
 ထည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇာလိကဏ္ဍာဇိနာစ၊ ဇာလိ
 မင်းသားကဏ္ဍာဇိန မင်းသမီးတို့ သည်ထည်းကောင်း၊ အညမည်၊ အချင်း
 ချင်းသောကနုဒါ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ကိုပျောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အထမေ၊
 သင်္ခါရ်၊ ဝသာမ၊ နေကြကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အထံ၊ ငါသည်၊
 ဒါရုကော၊ သားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ အနုရုက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊
 အသုည၊ ငါနေသဖြင့်မဆိတ်သော၊ အသမေ၊ သင်ခန်း၌၊ ဟောမိ၊ တံ၊ မြူးမိ၊
 တည်၏၊ သာမန္တိ၊ ထိုမန္တိဒိပုယားသည်၊ ဖဝံ၊ သင်္ခါရ်ကြီးငယ်ကို၊ အဟ
 ရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ စာယောဇနော၊ သုံးယောက်သောငါတို့ကို၊ ပေါသေ၊ ကိ၊
 မွေးကျွေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝသာမ
 နသားနေ၍၊ အန္တိကော၊ အထီးကျန်သော ဇုဇကာပုတ္တားသည်၊ မံ၊ ငါ၏
 အထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်သာ၏၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်လာပြီး၍၊ မယျံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တကော
 သားငယ် သို့၊ ငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဘော၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇာလိ
 ကဏ္ဍာဇိနာ၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်းသို့တို့ကို၊ အယောပိ၊ တောင်း
 ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယာစကံ၊ တောင်းသာသော ဇုဇကာ
 ပုတ္တားကို၊ ဥပဂတံ၊ ငါ၏အထံသို့ ကပ်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မေ၊ ငါ
 အားဟောသော၊ ရှင်သောစိတ်သည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဘောပုတ္တော၊ ရှစ်
 ယောက်သောသားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပြာဟ္မဏေ၊ ပြာဟ္မဏသ၊ ဇုဇကာပုတ္တားအား၊ အာဒိ၊ သိ၊ လူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သကောပုတ္တော၊ မိမိသားငယ်သို့၊ ငယ်တို့
 ကို၊ ဇုဇကော၊ ပြာဟ္မဏေ၊ ဇုဇကာပုတ္တားအား၊ စန္ဒန္တော၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊
 တဒါပိ၊ ထိုသားငယ်သို့၊ ငယ်ကိုလှူသောကာသန္တိကံထည်း၊ သိနေရပနဇဉ်
 သံကာ၊ မြင့်ရိ၍ရောက်သော ဥယျာဉ်မိမာန်ပဒေသာပင် ထည်းဟူသော
 စန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကန္တိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ပုနဒေဝ၊ တာဝန်လျှင်၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဩရုပ္ပ၊ တာ
 ဝတံ၊ သာ နတ်ပြည်မှသက်၍၊ ပြာဟ္မဏသန္တိဘော၊ ပုတ္တားနှင့်အသွင်တူ

သည်။ ဟုတ္တရ၊ ဖြစ်၍၊ သီလဝတ်၊ သီလရှိသော၊ ပတိဗ္ဗဝံ၊ အရှင်၌ ရှိသော
 တေးမြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိဗုဒ္ဓိယားကို၊ ဝံ၊ ဝါ၊ ကို၊ အာ
 ယာဝိ၊ တောင်းထား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဘိ၊ ဝါသည်၊ မန္တိ၊
 မန္တိဒိဗုဒ္ဓိယားကို၊ ဟတ္ထေ၊ ထက်၌၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍၊ ဥဒကံဥဒကေန၊ ရ
 ဖြင့်၊ အဇ္ဈလီ၊ ဖြန့်၍ ခံသော ပုဏ္ဏားအသွင်ဆောင်သော သိကြားလက်ကို၊ ပုရ
 ယ၊ ဖြည့်စေ၍၊ ပသန္နမနသကံ၊ ပါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်း၊ ဒါနပါရ
 ဝီအပြီးသို့ရောက်ပေတော့အံ့ဟု ကြည်ထင် ရွှင်လန်းသော စိတ်အကြံရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားဟောင်းဆောင်သော သိကြားအား၊ မန္တိ၊ မန္တိဒိဗုဒ္ဓိယား
 ကို၊ အဘိ၊ ဝါသည်၊ အဒါထိ၊ ဣလိက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မန္
 ယာ၊ မန္တိဒိဗုဒ္ဓိယားကို၊ ဒိယမာနာယ၊ ဣသည်ရှိသော်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 ဒေဝါ၊ များသော နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်
 သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဒါဝိ၊ ထိုမန္တိဒိဗုဒ္ဓိယားကို ဣသော အခါ၌
 ထည်း၊ သိနုရုဝနဝဋံသကာ၊ မြင်းရိုက်၌ ရောက်သော ဥယျာန်မိမာန်ပဒေ
 သာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘီ၊ ကုန်ထုပ်၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဇာလိ၊ စ၊ ဇာလိမင်းသားကို ထည်းကောင်း၊ ဝိတံ၊
 သွီးဖြစ်သော၊ ဂဏ္ဍာဇိနံ၊ ဂဏ္ဍာဇိနမင်းသွီးကို လည်းကောင်း၊ ပတိဗ္ဗဝံ၊
 အရှင်ကို ရှိသော တေးမြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိဗုဒ္ဓိယားကို
 လည်းကောင်း၊ စဇာမာနော၊ စွန့်လွှဲသော ဝံသည်၊ ဗောဓိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညု
 ဉာဏ်တော်ဟု ဆိုအပ်သော ဘုရားအဖြစ်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ နဝိန္ဒေထိ၊ နောင်တဘန်ပူပန်သော အားဖြင့်မကြံ။ သာရိပုတ္တ၊ သာ
 ရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ဝါသည်။ ဥဘောပုတ္တ၊ နှစ်ယောက်သော သွီးတို့ကို၊
 ခေသယာ အဝိယာ၊ မချစ်အပ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိဗုဒ္ဓိယားကို၊
 ဒေသိယာ အဝိယာ၊ မချစ်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 မဟ္တာ၊ ဝါသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်
 ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုသာ
 လျှင်ချစ်သောကြောင့်၊ အဘိ၊ ဝါသည်၊ ပိယေ၊ ချစ်အပ်သော သား၊ မယားတို့
 ကို၊ အာဒါထိ၊ ဣ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊
 တပါးတို့၊ ဗြဟ္မာရညေ၊ တောကြီး၌၊ မာတာဝိထုသမာဂမေ၊ မယ်ဟော်
 ခမည်းတော်အစရှိသော များစွာသော အစည်းအဝေးအပေါင်းသည်။ ကဇ္ဇ
 ဝံ၊ သနားစတွတ်၊ ပရိဒေဝန္တေ၊ ပိုကြွေးသည်ရှိသော်၊ သုခံရက္ခံ၊ ချမ်းသာ
 ဆင်းရဲကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ သဗ္ဗပေန္တေ၊ စကားပြောဟောကြ သည်ရှိ

သော်၊ ဥဘိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဂုဇ္ဈနံ၊ အလေးပြုအပသောမဟင်
 တော်မည်းတော်တို့ကိုးဟိရောက္ကဋ္ဌပုန၊ အပြစ်မရှိဘဲပြည်မှနှင်ထုတ်သေ
 သည်ဟုအမျက်ဒေါသ မရှိဘဲဟိရိတ္တိဗ္ဗဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်၏၊ တဒါ
 ဝိ၊ ထိုမယ်တော်မည်းတော်အထံသို့ခြင်းကင်သောအခါ၌လည်း၊ သိနေ့ရ
 ဝနဝဋ်သကာ၊ မြင့်မိုရ်၌ ရောက်သောဥယျာန်မိမာန်ပဒေ သာပင်တည်းဟူ
 သောပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ တုန်ထွင်၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ဟာတန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ဗြဟ္မဒညော၊ တောကြီးမှ၊
 နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ သညာတိတိ၊ မယ်တော် မည်းတော် အစရှိသော
 ဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့်တကွ၊ ရဋ္ဌံ၊ နှလုံးမွေ့ လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပုရုတ္တံ၊
 ပြည်တကာတို့သက်မြတ်သော၊ ဇေတုတ္တရံ၊ ဇေတုတ္တရာအမည်ရှိသော၊
 ပုရံ၊ ပြည်ကြီးသို့၊ ပဝိ သာမိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တတ္ထိံ၊ ဒီသော၊ ထိုဇေတုတ္တရာပြည်သို့ရောက်သောနေ့၌၊ သတ္တရတနာနိ၊
 ခုနစ်ပါးသောရတနာရိပ်းတို့သည်၊ ဝသိံ၊ သု၊ ရှားကုန်၏၊ မဟာမေဃော၊
 လေးကျွန်းသုံးအနှံ့ရွာသောရိပ်းကြီးသည်၊ ပဝသထ၊ ရွာ၏၊ တဒါဝိ၊ ထို
 ဇေတုတ္တရာပြည်သို့ရောက်သောအခါ၌လည်း၊ သိနေ့ရဝနဝဋ်သကာ၊ မြင့်
 မိုရ်ဇေတုတ္တရာပြည်၌ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော ဥယျာန်တည်းဟူသော
 ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ တုန်ထွင်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယာအယံပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်၊ အစေတနာ၊ စိတ်စေ
 တနာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာပထဝီ၊ ထိုမြေကြီးသည်၊ သုခံရက္ခံ၊
 ချမ်းသာဆင်းရဲကိုအပ်ညာယ၊ မထိဘဲသူ ကို၊ မဟိံ၊ ငါ၏၊ ဒါနုဖလော၊ အလှူ
 ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ကမ္မထ၊ တုန်ထွင်၏၊ နဝ
 မံ-ကိုးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဿန္တရစရိယံ၊ ဝေဿရာမင်း
 ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀-သဒပဏ္ဍိတစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထာတန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဝနစာရကော၊ တော၌နေလေ့ရှိသော၊ တိတပဏ္ဍ
 သာကဗသတက္ခော၊ မြက်သစ်ရွက် ဟင်္ဂါ၊ ရွက်သစ်သီး အစာရှိသော၊ မရ
 ဟေဋ္ဌနပိဝဇ္ဇိတော၊ သူတပါးတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းမှကင်းထသော၊ သဒ
 တော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ ထို

ယုဒ်မင်းဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊ မတ္တဗျူဟ၊ မြောက်သည်လည်းကောင်း၊
ထိင်္ဂါလောစ၊ မြေခွေးသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒပေါတောစ၊ ဗျံသည်လည်း
ကောင်း၊ အဟပ္ပ၊ ဝါသည်လည်းကောင်း၊ သာမန္တာ၊ အနီး၌၊ ဧက၊ တပေါင်း
တည်း၊ ဝသာမ၊ နေကြကုန်၏။ သာယံပါတော၊ ညနံနက်တိုင်း၊ ပဒိသာဓေ၊
ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ကုန်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တေ၊ ထိုသုံးရှောက်သော
သူတို့ကို၊ ကဗျ၊ တပါပကေ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကိရိယေ၊ အမှု
၌၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမ၏။ ဘောဇ္ဈော၊ အချင်းတို့ပါပါနိုးမကောင်းမှုတို့ကို၊
ပရိဝဇ္ဇေယ၊ ကြဉ်ကြကုန်၊ ကဗျ၊ တေ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌၊ အဘိနိဝိဿ
ထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်၊ ဥပေါသထဗ္ဗိဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ပုရိတံ၊ ပြည့်
သော၊ စံ၊ တကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ တတ္ထကထ္ထိဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌၊ အဇ္ဈယနေ၊
ဥပေါသထေဒိဝသော၊ ဥပုသ်နေ့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံ၊ ထိုသုံး
ယောက်သောသူတို့အား၊ အာပိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဘောဇ္ဈော၊ အချင်းတို့၊ ဒက္ခိဏေ
ယျဿ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဝေ၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဒါနာနိ၊ အလှူဝတ္ထုတို့ကို၊
ပရိယာဒေထ၊ စီရင်ကြသေကုန်၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊
အလှူဝတ္ထုကို၊ ဒတွာ၊ လှူကုန်၍၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသထ၊ သုံးကြ
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေ၊
ထိုသုံးယောက်သော သူတို့သည်၊ မေ၊ ဝါ၏။ ဝစံ၊ စကားကို၊ သာဂူတိ၊
ကောင်းပြီဟု၊ ဝတွာန၊ ဆိုကုန်၍၊ ယထာသတ္ထိ၊ အစွမ်းရှိသောအလျောက်၊ ယ
ထာဗသံ၊ အားရှိသောအလျောက်၊ ဒါနာနိ၊ အလှူဒါနတို့ကို၊ ပရိယာဒေတွာ၊
စီရင်၍၊ ဒက္ခိဏံယျ၊ အလှူခံကို၊ ဝဝေသယျ၊ ရှာကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ နိသဇ္ဈထိုင်နေ၍၊ အနုန္တံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား
ထောက်ခတ်သော၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူဝတ္ထုကို၊ စိန္တေယိံ၊
ကြံ၏။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယဒိဝတေ၊ အကယ်
၍ သည်ဖြစ်အံ့၊ မေ၊ ဝါအား၊ ကိံ၊ ဒါနံ၊ အဘယ်ဒါနဝတ္ထုသည်၊ တပိဿတိ၊
ဖြစ်ပါသတ္တံ့သတည်း။ မေ၊ ဝါအား၊ တိထာ၊ နှုန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဓုပ္ပ၊ ဝဲနောက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မာသာ၊ ဝဲလွန်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ တဗျ၊ လာ၊ ဆံတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတံဝါ၊ ထောပတ်သည်
လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်သာလျှင်၊
ယာပေမိ၊ မှု၏။ တိဏဒါတဝေ၊ ငြိမ်းကိုလှူခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊
ကောပိ၊ တရံဘယောက်သော၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မမ၊
ဝါ၏။ သန္တိကေ၊ အလံသို့၊ တိက္ခာယ၊ ထမင်းအလို၊ ငှါ၊ ယဒိဗေ၊ အကယ်၍

၂၃

လေသည့်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သက်အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စာဒေါပိ၊
လှူအုံးဝေံ၊ ဤသို့ကိုယ်ကိုလှူသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
တု၊ ဣစ္ဆာ၊ အချည်းနှီး၊ နဂမိဿတိ၊ မသွားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယိံ၊
ကြံ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊
သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိသတ်၍၊ ပြာဟူဏဝဇ္ဈိနာ၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့်
မေးငါ၏၊ န၊ နဝိမံသနာယ၊ လှူလိုသည်မလှူလိုသည်ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၊ မေ၊ ငါ
၏၊ အာ၊ သင်၊ နေရာသို့ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်ထား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားအယောင်ဆောင်သော သိကြားကို၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်၍၊
သန္တု၊ ငွေ့၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အပြင်၊
ဆို၏၊ ဘောဒက္ခိတေယျ၊ ဒိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ စာသဟေတု၊
အစာကိုအလိုရှိသောကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊
ရောက်သာသည်ကား၊ သာရုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈယနေ၊ တေ၊ သင့်အား၊ အဒိန္နပုတ္တံ၊ မလှူတူးသော၊ ဒါနဝရံ၊
မြတ်သောအလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ လှူအုံးတုဝံ၊ သင်သည်၊ သိလဂုဏုစေတော၊
သိသကျေ ဇူးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ပဒုဟေဋ္ဌနံ၊ သူတပါးတို့အား
ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဇေတိ၊ သာထုညှိ၊ နာနာကဋ္ဌေ၊ အထူး
ထူးသောထင်းဘိုကို၊ သမာနယိ၊ ဝုရုံးထော၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဒိမေတိ၊ တောက်စေ
သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစိဿံ၊ ကျွန်စေအုံး၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ပတ္တံ၊ ကျက်ပြီးသောအသားကို၊ ဘက္ခယိဿသိ၊ စားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အပြေဒံ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားအယောင်
ဆောင်သော သိကြားသည်၊ သ၊ ဝုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၊ ဟဋ္ဌမနော၊ ရွှင်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာနာကဋ္ဌေ၊ အထူးထူးသောထင်းတို့ကို၊ သမာနယိ၊ ဝုရုံး
စု၏၊ အင်္ဂါ၊ ရဂတ္တကံ၊ မီးကျိုးတိုက်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုထင်းပုံ၌၊ ဟထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သော၊ ထိုမီးသည်၊ ခိဉ္စံ၊ ဝျင်စွာ၊ မဟာ၊ အတောက်
ကြီးသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ပဒိပေ
သိ၊ တောက်စေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂတ္ထေ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရဇဂတေ၊ မြူအလေး
အမွှားအလိမ်းလိမ်းကပ်သည်တို့ကို၊ ဖောဇေတွာ၊ ခါ၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
သောအရပ်၌၊ ဥပါရိသိံ၊ ဝင်၍နေ၏။ ဘဒါ၊ အကြွင်အခါ၌၊ မဟာကဋ္ဌ
ပုဏ္ဏားကြီးစွာသောထင်းခုသည်၊ အာဒိတ္တော၊ တောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုမမာ
ယတိ၊ ဟူးဟူးဟူးသော အသံဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုမီးကောက် သောအခါ၌၊

ဥပက္ခိက္ခာဝံ၍၊ ဇာလံသိန္ဒရေ၊ ဝိသျှိအတွင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈိ၊ အထတ်သို့၊ ပဟတိ၊ ဆင်း၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယသကသပိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဆင်းဝင်အပ်သော၊ သိတောဒကံနာမ၊ ရေချမ်းမည်သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဆင်းဝင်လာသောသူ၏၊ ဒရထပရိယာပံ၊ ကိုယ်၏ပူန့်ခြင်းကို၊ သမေတိယထာ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ အသာဒဉ္စ၊ သုစေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတိစ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေတိယထာပေးသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာသျှင်၊ ဇလိဘအဂ္ဂိ၊ တောက်သောမီးသည်၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ မီးထဲသို့ဆင်းဝင်သောမမ၊ ငါ၏၊ တဒါ၊ ထိုဆင်းသောအခါ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသော၊ ဒရတံ၊ ပူန့်ခြင်းကို၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ယထာ၊ ဥပမာတတ်ကဲ့သို့ဟူမူကား၊ သိတောဒကံပိယ၊ ရေချမ်းကဲ့သို့တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဆဝိံ၊ အရေပါးကိုလည်းကောင်း၊ စဗ္ဗဉ္စ၊ အရေထူကိုလည်းကောင်း၊ ဝံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်းကောင်း၊ နှာရုံစ၊ အကြောကိုလည်းကောင်း၊ အမြွှာ၊ အရိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဟဒယဗန္ဓနုဉ္စ၊ ဇွဲသောနှလုံးသားကိုလည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သကလံ၊ အထုံးစုံသော၊ ကံပဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်သော သိကြားမင်းအား၊ အဒါဝိံ၊ လှူ၏။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါပဏ္ဍိတစရိယံ၊ ယနံပညာရှိ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အကတ္ထိဗြာဟ္မဏော၊ အကတ္ထိပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခါပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ကုရုယုစ၊ ကုရုတိုင်းသုတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ ဓနုဉ္စယော၊ ဓနုဉ္စယမင်းလည်းကောင်း၊ မဟာသုဒဿနောရာဇ၊ မဟာသုဒဿစကြာမင်းလည်းကောင်း၊ မဟာဂေါဝိန္ဒုဗြာဟ္မဏော၊ မဟာဂေါဝိန္ဒုပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ နိမိ၊ နေမိမင်းကြီးလည်းကောင်း၊ စန္ဒကုမာရောစ၊ စန္ဒကုမ္ဘာမင်းသားလည်းကောင်း၊ သိဝိ၊ သိဝိမင်းကြီးလည်းကောင်း၊ ဝေဿန္တရော၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးလည်းကောင်း၊ သသော၊ ယုံပညာရှိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောအကတ္တာဒိကော၊ အကြင်အကတ္ထိပုဏ္ဏားအစရှိသောသူသည်၊ တေဒါနဝရေ၊ ထိုမြတ်သောဒါနဝတ္ထုတို့ကို၊ အဒါအဒါဝိံ၊ လှူ၏။ သောအကတ္တာဒိကော၊ ထိုအကတ္ထိပုဏ္ဏားအစရှိသောသူသည်၊ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟမေဝ၊ ငါတုရားသည် သာသျှင်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ အညော၊ ငါမှတစ်ပါးသောသူသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧတေ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုပွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ဒါနဝ

ရိက္ခာရာ၊ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ၏အခြေအရံသာဖြစ်ကုန်၏။ ဇေတဝထိသိုအပေါ်ပြီး
 သောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ဒါနသာပါရမီ၊ ဒါနပါရမီသာမည်
 ကုန်၏။ သာသနာ့စွဲကာလေပန၊ ယုပညာရှိဖြစ်သော အခါ၌ကား၊ ယခင်
 ကေးအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒတ္တာ၊ ထူ၍၊ ဣဒံပါရမီ၊ ဤဒါ
 နပရမတ္ထပါရမီကို၊ ပူရပဏိ၊ ဖြည့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သိက္ခာယ၊ သမင်းအလို၊ ဌ၊ ဥပဂတံ၊ ပုတ္တကားဟောင်ဆောင်၍ကပ်ထားသော
 သိကြားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သကံအတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပ
 ရိန္ဒဇိ၊ စွန့်၏။ မေ၊ ဝါ၏၊ ဒါနေန၊ အလှူဒါနနှင့်၊ သမော၊ တူသောအလှူသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပရ
 မတ္ထပါရမီသည်၊ ဒါနဝါရမိတာ၊ ဒါနပါရမီသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ။

၂- ဟတ္ထိနာဂဝဂ်-၁၁-သီလဝစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသိက္ခာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ဝါထုရားသည်၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဒါနေန၊ အလှူဒါနနှင့်၊ သမော၊ တူသောအလှူသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပရ
 မတ္ထပါရမီသည်၊ ဒါနဝါရမိတာ၊ ဒါနပါရမီသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ။

ကို၊ သုဝဂ္ဂ၊ ပြော၍၊ တုတ္တံ၊ သုဝဂ္ဂ၊ အတ္တိနာဂဝဂ်၊ သောပိတိဂိသညံ၊ ဖြစ်၍၊
ဟတ္ထိနမက၊ ဆင်ကိုလိမ္မာ၊ အောင်ဆုမွတ်တတ်သော၊ သုသိက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ
သင်အပ်ပြီးသော၊ ဆေကာစရိယံ၊ လိမ္မာထွရွာသောဆင်ဆရာကို၊ ပေသေ
ထိ၊ စေတ္တတ်တော်မူ၏။ သောဟတ္ထိနမကော၊ ထိုဆင်ထိန်းသည်၊
ဂတ္တံ၊ သွားထေ၏၊ မာတုယာ၊ ချက်မမြင်အမိကို၊ ယာပနတ္ထာယ၊ လုပ်ကျွေး
မွေးမြူခြင်းငှါ၊ စဒိမသရေ၊ ပဒုမ္မာအိုင်၌၊ ဘိသမ္မလံ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို၊
ဥဒ္ဓရန္တံ၊ နှုတ်၍နေသည်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်ကေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သီ၊ သရုတံ၊ သီသကျေးဇူးကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခ
ဏာကို၊ ဥပဓရယိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ ဇေတိ၊ သာထည်၊
ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာန၊ ဆို၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌၊ အဂ္ဂဟိ၊
ကိုင်း၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမဟာသီလဂဆင်မင်းဖြစ်
သောကာထိန္ဒ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝါကတိကံ၊ သဘောအားဖြင့်ပြီးသော၊ သရိရာ၊ န
ဂတိ၊ ကိုယ်၌ အစဉ်သည်သော၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ကာယဗလသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ နာဂသဟာသာနံ၊ ဆင်တ
ထောင်တို့၏၊ ဗလေန၊ အားနှင့်၊ သမာ၊ မျှသည်ဖြစ်၍၊ သဒိသံ၊ တူ၏။ သာ
ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဟဏာယ၊ ဖန်းခြင်းငှါ၊
ဥပဟာနံ၊ ကပ်သာ ကုန်သော၊ ဖေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ယဒိပကုဋေ
ယျံ၊ အကုဋ်၍အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ဝိရုဏ္ဏိ
တံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကျေမိမ့်သောငှါ၊ ပဒိဗသော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ သဝေ၊
ဖြစ်၏၊ ယာပယတ္တကံ၊ အကြင်မျှထောက်သော၊ မာနုသံ၊ လူနှင့်တကွသော၊
ရဇ္ဇိ၊ ပြည်ကြီးသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတတ္ထကံ၊ ထိုမျှထောက်သော
လူအပေါင်းကိုလည်း၊ ဝိရုဏ္ဏိတံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေမိမ့်သောငှါ၊ ပဒိဗ
သော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ တဝေ၊ ဖြစ်၏။ အဝိစင်္ဂေသန္တေ၊ ဤထိုစွမ်းနိုင်သောအား
ရှိငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလရက္ခာယ၊ သီလကိုလုံစေ၍၊ သီလ
ပါရမီ၊ သီလပါရမီကို၊ ပုရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းငှါ၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ အာဇ္ဇကော၊ ဆင်ခုံ
တိုင်၌၊ ပက္ခိဗန္တံ၊ ထည့်သွင်းသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိတ္ထေ၊ မိတ်၌၊ အည
ထတ္ထံ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ တတ္ထတတ္ထိ၊ ကာသေ။ ထိုအခါ၌၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူအ
ပေါင်းတို့သည် ဖရေသူဟိ၊ ခေါက်ဆိန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တောမရေဟိ
စ၊ ထွန်မတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိကောဇေယျံ၊ အကုဋ်၍ပေါက်ကုန်ထိုး
ကုန်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ သီလက္ခဏာတယာ၊ သီလကျိုးပျက်အံ့သည်

၅-ကြော့ကံသောကြောင့်၊ တော်သံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ နေဝပကုမ္ပယျံ၊ အမျက်မထွက်အံ့၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သီလဝနာဂရိယံ၊ သီလဝဆင်၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၂-ဘုရိဒတ္တဝရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစာနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယံသိန္တိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဘံ၊ ငါဘုရားသည်၊ မဟိန္ဒိကော၊ ကြီးသောစားနိုးခိုးရှိသော၊ ဘုရိဒတ္တော၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသိန္တိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘံ၊ သန္တာန်စပ်သောကြောင့်၊ ငါဘုရားအပ်သောဘုရိဒတ်နဂါးမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိရူပက္ခေန၊ ဝိရူပက္ခအမည်ရှိသော၊ မဟာရုညာ၊ နဂါးမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဧဝံသေသကံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဂ္ဂိယိကံ၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဧကန္တံ၊ စပ်စပ်၊ သုခသမပ္ပိတော၊ နတ်တို့၏ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဧဒေဝ၊ တာဝတိံသာနတ်သားနတ်ထီးအပေါင်းတို့ကို၊ ပသဝိတွာ၊ မြင်၍၊ တံသဂ္ဂံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂမနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သီလဗ္ဗတ်၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်ကို၊ သမာဒယိံ၊ ဆောက်တည်၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရိရက်စုံ၊ မျက်နှာဆေးခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ယာပနမတ္တကံ၊ မျှလေ့တတ်ရုံကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊ စဘုရော၊ အင်္ဂီ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝဇ္ဇိကဗုဒ္ဓနိ၊ တောင်ပို့ထိပ်၌၊ သေမိ၊ အိပ်၏၊ ။ ဆဝိယာဝါ၊ အရေပါးဖြင့်လည်းကောင်း၊ စဗ္ဗေနဝါ၊ အရေထူဖြင့်လည်းကောင်း၊ မံသေနဝါ၊ အသားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဟာရုအ ဗြူကေဟိဝါ၊ အကြောအရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသံ၊ အကြင်သူအား၊ ဒေတနဧကေဟိ၊ ထိုလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ကရုဏိယံ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စရှိ၏၊ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဟုရာတု၊ ဆောင်စေသတည်း၊ ဝိန္ဒိယေဝ၊ ငါလှူသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရော၊ အင်္ဂီ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သေမိ၊ အိပ်၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါတသိန္တိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အကတညျာ၊ သူကျေးဇူးကို မသိသောနေသာဒုဏ္ဏိယာ၊ သည်၊ ဒေသိတော၊ ပြည့်စုံအပ်သော၊ အာလမာယနော၊ အလမ္ဘာယ်မြွေသွားသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ဖမ်း၏၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းပြီး၍၊ ပေဋ္ဌာယ၊ ပချုပ်၌၊ ဝက္ခိဟေတွာန၊ ထည့်၍၊

ထက်ထက်၊ ထိုထိုရွာနိဂုံး၌၊ ကိစ္စတိ၊ ကစား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ပေဠာယ၊ ပချုပ်၌၊ ပက္ခိပန္နိ၊ ထည့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဏိ
 နားလက်ဆုပ်ဖြင့်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ ပြင်းစွာပုတ်ခက်သော်လည်းကောင်း၊ မိပ၊
 ငါ၏။ သီလက္ခဏာဘယ၊ သီလပျက်စီးအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊
 အာလမ္ဘာယနေ၊ အာလမ္ဘာယံမြွေသမား၌၊ နက္ခယိမိ၊ ငါအမျှက်မထွက်။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုတူရိဒတ် နဂါးမင်းဖြစ်တော် မူသော
 ကာလ၌၊ မမ၊ ငါ၏။ သကဇိဝိတပရိစ္ဆာဂေါ၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊
 တိထတော၊ မြက်ကိုစွန့်သောထက်၊ လဟုကော၊ ပေါ့သကဲ့သို့ထင်၏။
 မသ္မံ၊ ငါအား၊ သီသဝိတိက္ကမော၊ သီလကိုလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ပထဝိဥတ္တာ
 နာပိယ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထွေသောမြေကြီးကို လှံရသကဲ့သို့ထင်
 ၏။ ဇာတိသတံ၊ တဝတရားပတ်လုံး၊ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊ မမ၊ ငါ၏။
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ကိုကား၊ စေတယျံ၊ စွန့်လို၏။ စတုဒီပါနဟောထုပိ၊ ထေး
 ကျန်းလုံးကိုအပိုးရသောစကြဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သီထံ၊ သီလကို၊ နေပတံ၊ နေ့ယျံ၊ မပျက်အံ့။ အဝိစ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီသရက္ခာယ၊ သီလကိုလုံစေ၍၊ သီလ
 ပါနမိပုရိယာ၊ သီလပါရမီကိုဖြည့်ခြင်းငှါ၊ ပေဠကော၊ ပချုပ်၌၊ ပက္ခိပန္နိ
 ဝိ၊ ပြင်းစွာ နင်းနပ်ရိုက်ပုတ်၍ ထည့်သွင်းသော အာလမ္ဘာယံ မြွေသမား
 ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ အညထတ္တံ၊ အမျှင်ဒေါသနှင့်ယှဉ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ ဗုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ တူရိဒတ္တစရိယံ၊ တူရိဒတ်နဂါးမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၃-စမ္ပေယျစရိယံ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ
 သော၊ စမ္ပေယျကော၊ စမ္ပေယျနဂါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါပိ၊ ထို
 စမ္ပေယျနဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ ဓမ္မိကော၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား
 ကိုကျင့်ဆောက်တည်သည်၊ ဓမ္မိပဗ္ဗတယမပ္ပိတော၊ ဥပုသ် သီလအကျင့်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာထံ၊ ဖြစ်၏။ တဒါပိ၊ ထိုစမ္ပေယျ နဂါးမင်းဖြစ်သော
 အခါ၌လည်း၊ ဓမ္မစရိံ၊ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားဆုတ်ပါးကို ကျင့်လေ့ရှိ

သော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပပုတ္တံ၊ ဆောက်တည်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အဟိ
 တုဏ္ဍိကော၊ မြို့တစ်သမားသည်၊ ဂဟေတွာနု၊ ဖမ်း၍၊ ရာဇနွါမိ၊ မင်းအိမ်
 တံခါး၌၊ ကိန္ဒတိ၊ ကစား၏။ သော၊ ထိုမြို့ဖမ်းသမားသည်၊ နိဗ္ဗတိတ
 ထောဟိတံ၊ အညှီအရွှေအနိဟုဆိုအပ်သော၊ ယံယံဝဏ္ဏံ၊ အကြင်အကြင်အ
 ဆင်းကို၊ ဗိန္ဒယတိ၊ ကြီး၏။ ဘဿ၊ ထိုမြို့ဖမ်းသမား၏၊ ဗိတ္တာနုဝဏ္ဏန္တော၊
 စိတ်သို့အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိန္ဒိတသန္နိဘော၊ မြို့ဖမ်းသမား၏အကြံနှင့်
 တုတ္တာဘနု၊ ဆင်းသည်၊ ဟောပိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊
 ထိုစေ့ချွန်၊ နဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ တလံ၊ ကျည်းကို၊ ဥဒကံကရေယျ၊
 ရေပြုနိုင်၏။ ဥဒကံပိ၊ ရေကိုလည်း၊ တလံကရေ၊ ကျည်းပြုနိုင်၏။ အဟိ၊ ငါ
 သည်၊ ဘဿ၊ ထိုမြို့ဖမ်းသမားအား၊ ယဒိပကုဋေယျံ၊ အကယ်၍အ မျက်
 ထွက်ငြားအံ့၊ ခေဏနတတ္ထိံ၊ စော၊ ထိုအမျက်ထွက်သောစက၌၊ ဘာရိကံ
 ကရေ၊ ဖွဲ့ပြောပြုနိုင်၏။ ဗိတ္တာသံ၊ စိတ်၏အလိုသို့၊ ယဒိဘေသံ၊ အကယ်
 ၍လိုက်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ သီလဘော၊ သီလမှ၊ ပရိဟာယိသောပိ၊ ယုတ်စေချ
 အံ့၊ သီလနု၊ သီလမှ၊ ပရိဟိနုဿ၊ ယုတ်သောသူအား၊ ဥတ္တမတ္ထော၊ မြတ်
 သောဆောက်သောကုတ္တရာ အကျိုးသည်၊ နသိဏ္ဍာနိ၊ မပြည့်စုံ၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အသိကာယော၊ ဤကံ့ယံသည်၊ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ သိန္ဓတု၊ ပျက်လို
 လည်းပျက်စေ၊ ဣဇေဝ၊ ဤအင်၌သာလျှင်၊ ဝိကိရိယံ၊ ဝု၊ ဖရိဖရေ၍လိုသော်
 ထည်းရှိစေ၊ ဘုသံဝိယံ၊ ဖွဲ့ပြောကဲ့သို့၊ ဝိကိရန္တပိ၊ ဖရိဖရေ၍လေသော်လည်း၊
 သီလံ၊ သီလကို၊ နေဝပတိန္ဒေယျံ၊ မပျက်အံ့။ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ စေတုယုစရိယံ၊ စေတုယုနဂါးမင်း၏အကုန်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၄-ရုဋ္ဌဗေဒိစရိယံ

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုနု၊ တဘနု၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယ ဒါယတ္ထိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုသိတဝါ၊ အလွန်သိသရှိသော၊ ရုဋ္ဌဗေဒိ၊ ရုဋ္ဌဗေဒိ
 မည်သောပုတ္တားသည်၊ ဟောပိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုရုဋ္ဌဗေဒိပုတ္တားဖြစ်သော
 အခါ၌၊ ဘဝံ၊ တကို၊ တယတော၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ရှု၍၊
 နိက္ခမံနိက္ခမနုတ္ထာယ၊ ဘဝမှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ ဂေဟတော၊ အိပ်မှ၊ အဟိ
 နိက္ခမိံ၊ တောသို့ရှေးရှုထွက်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဒုတိယိကာ၊ လူထက်ထက်ကမယားဖြစ်ဘူးသော၊ ကနုကသန္နိဟာ၊ ရွှေအ

ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ယာဗြာဟ္မဏီ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားမသည်၊
အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သာပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်လည်း၊ ပဋေ၊ ဝန်၌၊ အနုပက္ခာ၊
အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေက္ခမံနေက္ခမ္ဘာယ၊ ဝန်မှထွက်မြောက်ခြင်းငှါ၊
အဘိနိက္ခမိပဗ္ဗဇိ၊ ခဟန်းပြု၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကုလေဝဏော၊
ဆွေးမျိုးဥာတိအပေါင်း၌၊ နိရာဇယော၊ ကပ်ငြိခြင်းအာဇယ မရှိကုန်သော၊
သိန္ဒုပန္န၊ ပျက်အပ်ပြီးသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော၊ ကုလေဝဏော၊ ဆွေးမျိုး
ဥာတိအပေါင်းတို့ကို၊ အနုပက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမနိဝမံ၊
ရွာနိဂုံးသို့၊ စရန္တာ၊ သွားကုန်သော ဘုရားထောင်းတို့သည်၊ ဗာရဏသိ၊
ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ ဥပါဂဓု၊ ရောက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိပြည်
၌၊ နိဝကာ၊ ခင်သောပညာရှိသောငါတို့သည်၊ ကုလေဝဏော၊ ရှေ့အပေါင်းတို့
နှင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသာမ၊ နေကြကုန်၏။
ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့သည်၊ နိရာကုလေ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊
အပ္ပသဋ္ဌေ၊ အသံဆိတ်သော၊ ရှေ့ဇုယျာနေ၊ မင်းဥယျာဉ်၌၊ ဝသာမ၊ နေကုန်၏။
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဥယျာနဒသနံ
ဥယျာဉ်ကိုရှုခြင်းငှါ၊ ဝန္တာ၊ သွား၍၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏။
မမံ၊ ငါ့သို့၊ ဥပဝဗ္ဗ၊ ကပ်၍၊ ဧသော၊ ဤမိဗ္ဗသည်၊ တုယံ၊ သင်၏။ ဘရိယော၊
မယားလော၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ တရိယော၊ မယားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုသည်သော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿ၊
ထိုမင်းကြီးအား၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဗြဝိ၊ ဆို၏။ ဧသော၊
ဤပုဏ္ဏားမသည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလဇော၊ ရသေ့ပုရုဇိတ်ဖြစ်သောကာလမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ ပ၍၊ မဟံ၊ ငါ၏။ နဘရိယော၊ မယားမဟုတ်၊ သဟဇာ၊ တရားကျင့်
ဘော်ဖြစ်သောသူတည်း၊ ဧကဿ၊ သနိ၊ ပုရုဇိတ်သာသနာ၌ မြတ်သောသိ
တင်းသုံးဘော်ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်းကြီးသည်၊ တိဿာ၊ ထိုပုရုဇိတ်မအား၊ သာ
ရုတ္တဝမိဘော၊ ပြင်းစွာပတ်ခြင်းမက်မောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စေတကေစ
တကေဟိ၊ မင်းခြင်းယောကျ်ားတို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာန၊ ဆွဲငင်ကိုင်ယူခဲ့စေ၍၊
နိဗ္ဗိဗ္ဗယန္တော၊ နှိပ်စက်လျက်၊ ဗလဿ၊ အနိုင်အထက်၊ အန္တေပုရု၊ နန်းတော်
တွင်းသို့၊ ပဝေသယိ၊ သွင်း၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါ၏။ သဟ
ဇာသဟဇာယ၊ တရားကျင့်ဘော်ဖြစ်ထသော၊ ဧကဿ၊ သနိ၊ ဧကဿ၊ သနိ
ယာ၊ ရသေ့ပုရုဇိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်သိတင်းသုံးဘော်ဖြစ်ထသော၊ ဩဒပတ္တ
ကိ၊ သာ၊ လူ့ထက်ထက်၌ အလိုမရှိဘဲ၊ ဘဝိတ်၊ များအပ်သော မယားဖြစ်

ဘူးသောပုရဗိဇာမကို၊ အံကနိတွာ၊ ငင်၍၊ နိယန္တိယာ၊ ဆောင်ယောသည်
 ရှိသော်၊ သဟသာ၊ အသောတထွင်၊ မေးငါအား၊ ကောပေါ၊ အမျက်ဒေါသ
 သည်၊ ဥပပစ္ဆာ၊ အကယ်၍ကာ၊ ဖြစ်၏ရှင်၊ ကောပေ၊ အမျက်သည်၊
 သရဗ္ဗန္ဓု၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဟ၊ အမျက်ထွက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင်
 ထွင်၊ သီလဗ္ဗတံ၊ သီလအကျင့်ကို၊ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့၏၊ တထ္ထေဝ၊ ထို
 အမျက်ဖြစ်ရာ၌ပင်ထွင်၊ ကောပံ၊ ဖြစ်သောအမျက်ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဍိ၊ နှိပ်၏၊ ဥပရိ၊
 တကြိမ်ထက်အလွန်၊ ဝနိတံ၊ အမျက်ပွားစေခြင်းငှါ၊ နာဒါထိ၊ မပေး၊ နံဖြီးဟူ
 ကံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို၊ ကောပိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ တိဏ္ဍသတ္တိ
 ယာ၊ ထက်လှစွာသောထွ်ရှင်၊ ယဒိကောဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ထိုးငြားအံ၊
 ဗောဓိယာယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်လိုသည်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ နေဝဗသိန္ဓေယျံ၊ မပျက်အံ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ သာပြာဟူ၏၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒေသာအပိယာ
 မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေးငါအား၊ ဗလံ၊ အားအစွမ်းသည်၊ နုဗိဇ္ဇတိပိ၊
 မရှိသည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယျံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညု
 တံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပိယံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သီလံ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ အနုဓုက္ခိယံ၊ စောင့်ရှောက်ဖြို၊ စတုတ္ထံ၊ ထေးရတို့
 ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ စူဠဗောဓိစရိယံ၊ စူဠဗောဓိပုဏ္ဏား၏အကျင့်သည်
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းထို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၅- မဟိံ သရာဇစရိယာ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတနံ၊ အပရံစ၊ တပါးတံ၊ ယဒါယ
 ထိံကာယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝနကာယော၊ ကြီးသော
 ကိုယ်ရှိထသော၊ ဗလံ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မဟာန္ဓော၊ ကြီးသောအ
 လုံးရှိထသော၊ ဘိမဒဿနော၊ ကြောက်ရွံ့ထိရှိသောအမြင်ရှိထသော၊ ပဝ
 နစာရကော၊ တော၌သာလျှင်လည်ထသော၊ မဟိံသော၊ တောကျွသည်၊
 ဗောဓိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါဘထိံကာယေ၊ ထိုတောကျွဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊
 ဝတ္ထေတေထိံပဝနေ၊ ထိုတောကြီး၌၊ ဝတ္ထာရေစ၊ ချိုင့်၎င်းရာ၌လည်းကောင်း၊
 ဝိရိဒုဂ္ဂေ၊ သွားနှိုင်းသောတောင်ချောက်ကြား၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေ
 စ၊ သစ်ပင်ချင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဒကာသယေစ၊ ရေကန်၏ အနီး၌လည်း
 ကောင်း၊ ကောပိကောပိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်သည်၊ မဟိံသနံ၊ ကျွတို့၏။

ဣန္ဒြေ၊ ဘဏ္ဍိ၊ အရပ်သည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊
 ဝိစနန္ဒော၊ သွားသော ကျွမ်းမင်းသည်၊ ဗြဟ္မာရဗျေ၊ ဘောကြီး၌၊ တဒ္ဓကံ၊ ချမ်း
 မြေ့သော၊ ဣန္ဒြေ၊ အရပ်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ တံဣန္ဒြေ၊ ထိုချမ်းသာသော အ
 ရပ်သို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်၍၊ ဘိဣာမိစ၊ ရပ်စည်းရပ်၏၊ သယာမိစ၊ အိပ်
 လည်းအိပ်၏၊ အထတသ္မိံ၊ ဇေတိဋ္ဌမာနေ၊ ထိုသို့နေသည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ
 ဘောသ္မိံ၊ ဣန္ဒြေ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပါပေါ၊ မကောင်းစွာသော၊ အနုရိယော၊ ယုတ်သော
 အကျင့်ရှိသော၊ လဟု၊ သျှပ်ပေါ်သော၊ ကပိ၊ မြောက်သည်၊ အာဂန္တိ၊ လာ၍၊
 တံဣ၊ ထိုကျွမ်းမင်းဖြစ်သော ငါ့ကို၊ ခန္ဓေ၊ မရုံး၌ ထည်းကောင်း၊ နထာဇေ၊ နဖူး၌
 လည်းကောင်း၊ ဘရကော၊ မျက်မှောင်၌ ထည်းကောင်း၊ ရတ္တေတိ၊ ကျင်ငယ်
 လည်းစွန့်၏၊ ဩဟနေတိ၊ ကျင်ကြီးလည်းစွန့်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သက်ပီဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယတ္ထိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့ပတ် လုံးလည်းကောင်း၊ တတိယတ္ထိ၊ သုံးရက် မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထတ္ထိ၊ လေးရက်မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး ထည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝါငါ့ကို၊ နုသေတိ၊ ပျတ်ဆီး၏၊
 တေန၊ ထိုမျောက်သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်၊ ဘောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မမံ၊ ကျွမ်းမင်းဖြစ်
 သော ငါ့ကို၊ ဥပဒ္ဓုတံ၊ ရေဟောင်းအစာဘောင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်ဖြစ်သော နတ်သည်၊ မံ၊ ကျွမ်းမင်းဖြစ်
 သော ငါ့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဗြု၊ ဆို၏၊ မဟိံသ၊ ကျွမ်းမင်း၊
 ပါဝံ၊ မကောင်းစွာသော၊ ဇေတံ၊ ထိုအကောင်ပုပ် သတ္တဝါဖြစ်သော
 မျောက်ကို၊ သိင်္ဂေဟိစ၊ ဥချိုတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခုရေဟိစ၊ ခွါတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နာသေဟိ၊ မျက်ဆီးလေသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြု၊ ဆို၏၊ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေတုမသ္မိံ၊ ဝစနေ၊ ဤသို့သော စကား
 ကို၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟိံ၊
 ငါသည်၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်စောင့်နတ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဗြု
 ဝိ၊ ဆို၏၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်၊ ကုတာပေ၊ ပညာရှိတို့သည် စက်ဆုပ်
 အပ်သော အကောင်ပုပ်နှင့် တူသော၊ အနုရိယေန၊ သူတော်မဟုတ်သူ
 ယုတ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်ထသော၊ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 မံ၊ ငါ့ကို၊ အဘယံ၊ ကြောင့်ကြွယ်လိမ်းကျွတ်သနည်း၊ အဟိံ၊
 ငါသည်၊ တသ၊ ထိုမျောက်အား၊ ယဒိကုပ္ပေယျံ၊ အကယ်၍ အမျက်ထွက်
 ပြားအံ့၊ တဘော၊ ထိုမျောက်အောက်၊ ဟိနထရော၊ အလွန်ယုတ်သည်၊

သဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သိထဉ္စ၊ သိသသည်လည်း၊ ပဘိဇ္ဇေသျှ၊ ဖျက်ရှာ
 ၏၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိညူစ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ ကဲ့ရဲ့ရာ၏။ ။
 မေ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိကာဝိ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်လည်း၊ ဟိဋ္ဌိတာ၊ စက်ဆုပ်အပ်
 သည်၊ ပါဝိ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
 သောအသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ မတံ၊ သေရခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝရံ၊ မြတ်၏၊ အ
 ဟံ၊ ငါသည်၊ ဇိဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပရ
 ဟေဋ္ဌနံ၊ သူဘဝါးအားညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ကာဟာမိ၊
 ပြုရအံ့နည်း၊ ။ တောဒေဝတေ၊ အိုသစ်ပင်စောင့်နတ်၊ ဟိနမန္တိ၊ မဉ္ဇတ္တဋ္ဌေ၊
 အယုတ်အထတ်အမြတ်ဖြစ်သောသူတို့၏၊ အဝမာနိတံ၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို
 သဟန္တော၊ သည်းခံသောသပ္ပညော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်
 ယထာယံဝရံ၊ အကြင်ဆုကို၊ ပဋိတံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ ဇေတထာ၊ ထိုတောင့်
 တတိုင်း၊ တံဝရံ၊ ထိုမြတ်သောဆုကို၊ ထတတိ၊ ရ၏။ ။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဟိံ၊ သရာဇစရိယံ၊ ကွဲမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဋ္ဌိ
 တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁၆- ရုရုရာဇစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယတ္ထိံ၊ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟိံ၊ ငါသည်၊ သုဒ္ဓန္တကနကသန္နိတော၊ ဥသစ်သောရွှေ
 အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ပရမသိထ သမာဟိတော၊ မြတ်သော
 သိထနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မိဂရာဇာရုရုနာမ၊ ဆတ်တကာတို့ကိုအစိုးရသော
 ဆတ်မင်းမည်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တဒါတတ္ထိံ၊ ကာထေ၊ ထိုအခါ၌၊
 ရဋ္ဌေ၊ ဗွေးဗွေးဖြူသော သဲအတို့တို့ဖြင့်ပွေ့ထောင်သွယ် ရှိထသော၊ ရမဏိ
 ထေ၊ သစ်သီးသစ်ပွင့်တို့ဖြင့် မွေ့ထောင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ ဝိ
 ဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ အမနုဿကေ၊ လူမနိုးသော၊ တဗ္ဗတတ္ထိံ၊ ပဓေသေ၊
 ထိုတောအရပ်၌၊ မနောရမေ၊ နှလုံးပွေ့ထောင်သွယ်ရှိသော၊ ဂင်္ဂါကုလေ၊
 ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ဝေါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ဥပဇ္ဈိ၊ ကပ်၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အထတတ္ထိံ၊ ကာထေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပရိဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အညာ၌၊ ဝေနိကေ
 ဟိ၊ မြီရှင်တို့သည်၊ ဝရိဝိဋ္ဌိတော၊ မြီတောင်အညာအားဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊
 ပုရိသော၊ ဖောဘကျားသည်၊ ဇိဝါပိဝါ၊ ရှင်လိုလည်းရှင်စေ၊ မရာပိဝါ၊ သေ
 လိုလည်းသေစေ၊ ဣတိမနုထိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါရေအ

နံဉ်ဉ်၊ ပတိ၊ ဆင်း၏။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၊ မဟောဒကောန၊ ကြီးစွာသောစေ
 အယဉ်ဖြင့်၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ ရှေ့ညဉ်ပတ်လုံး၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မျောထွက်၊ ကရုဏံ၊
 သနားစာပွယ်သော၊ ရံ၊ မည်တမ်းခြင်းကို၊ ရဝန္တော၊ မည်တမ်းထွက်၊
 ဂင်္ဂါယမဇ္ဈေ၊ ဂင်္ဂါ၊ ရေအထယ်၌၊ ဝတ္ထုတိ၊ သွား၍၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သောဆတ်မင်းသည်၊ ကရုဏံ၊ သနားစာပွယ်၊ ပရိဒေ
 ဝတော၊ ငိုကြွေးသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ သန္ဓံ၊ အသံကို၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ ဂင်္ဂါ
 ယတီ၊ ရေ၊ ဂင်္ဂါ၊ နား၌၊ ဋ္ဌတွာန၊ ရပ်၍၊ ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကောနရာ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပုဋ္ဌော၊
 မေးအပ်သော၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျားသည်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ အတ္တနော၊ မိဒိ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဗျာကာအိ၊ ကြား၏၊ သာမိ၊
 အရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခနိကေဟိ၊ မြိုင်တို့မှ၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 တထိကော၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနဒိ၊ မြစ်ကြီးသို့၊ ပက္ခန္တော၊ ပြေး
 ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ မျောသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ကာရုဉံ၊ သနားခြင်းကရု
 ဏာကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ စိတွာန၊ စွန့်၍၊ ပဝိ
 ထိတွာ၊ မြစ်ထပ်သို့ဆင်း၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ်၏၊ အန္ဓကာရေ၊ လက္ခပိပက္ခ
 သန်းခေါင်အခါ၌၊ တဿ၊ ထိုရေ၌၊ မျောစာသောယောကျားကို၊ နိဟရိ၊ ရေ
 မှကယ်တင်၍၊ ဘျဉ်းကုန်ထက်၌ထား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ နိဟ
 ရိတွာ၊ ရေမှကယ်တင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အဿတ္တကာလံ၊ သစ်သီး
 ကြီးငယ်ဖြင့်လုပ်ကျွေးပြီး၍ပင်ပန်ခြင်းငြိမ်းပြီး၊ သောကာလကံ၊ အညာယံ၊
 သိ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဝိ၊ ဆို၏၊ ဘောပုရိ
 သ၊ ဒိုယောကျား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဧကံစရံ၊ တခုသောဆုကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်း
 ပန်၏၊ ဝိ၊ ဤတော၌ရှိသောငါ့ကို၊ ကဿမိ၊ တရံတယောက်သောသူအား၊ မာ
 ပါဝဒ၊ မပြောမဆိုပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝိ၊ မှာကြားလိုက်၏၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျားသည်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဝတ္ထာ
 န၊ သွား၍၊ ပုတ္တိတော၊ ပြည်ထဲရှင်မင်းသည်မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခနဟေတု
 ကော-ခနဟေတုကတ္တာ၊ ဥစ္စာကိုလိုခြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ အာပိက္ခိ
 ကြား၏၊ အာပိက္ခိတွာ၊ ကြားပြီး၍၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျားသည်၊
 ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဝဟေတွာန၊ ယူ၍၊ မမန္တိကံ၊ ငါ၏အထံသို့၊ ဥပဂဉ္စိ၊ ကပ်
 ရော၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယာဝတာယတ္တကံ၊

၂၅

အကြင်မျှးသာကံသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာရတံ၊ ရေပူစာယံ၍ သစ်
 သီးကြီးငယ်တို့ဖြင့်လုပ်ကျွေး၍ လူ့ပြည်သို့ပို့လိုက်သော အကြောင်းကို၊
 ရညော၊ ဗာရာဏသီပြည်ကြီးရှင်မင်းအား၊ အာရေစိတံ၊ ကြားလျှောက်
 အပ်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တာဝတတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ တဿ၊ ထိုကျေးဇူးမသိသောယောက်ျား
 အား၊ ဝိန္နိသုံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ၊ ဥဿု၊ မြားကို၊ ပကပ္ပယိ၊ တင်၏၊ မိတ္တုန္တိ၊
 အလွှာခပ်ပွန်းကို ပြစ်မှားတတ်သော၊ အရိယံ၊ ကျေးဇူးမသိသော သူယုတ်
 ကို၊ ဣဇေ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ စာတယိ၊ သာမိ၊ သတ်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 ဥဿု၊ မြားကို၊ ပကပ္ပယိ၊ တင်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ဝါသည်
 တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ အနုရုက္ခန္တေ၊ စောင့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မမအတ္တနာ၊
 ဝါ၊ ၏ကိုယ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနိ၊ ဗလယံ၏၊ ကံ နိဗ္ဗိနိ၊ အဘယံ၊ သို့ဗလယံ၊ သနည်း
 ဟူမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောရရိယော၊ ထိုဟောတို့
 သည်၊ ကိဋ္ဌဟေ၊ ကည်ပါစေဦး၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တေ၊ အရှင်မင်းကြီးအား၊
 ကာမံ၊ ကာရော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သည်၊ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 နာ၊ မိမိကိုယ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနိ၊ ဗလယံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုဆတ်
 မင်းဖြစ်တော်မူကောကာလ၌၊ မမ၊ ဝါ၏၊ ဝီထံ၊ ဝီထကို၊ အနုရုက္ခိ၊ စောင့်၏
 မမ၊ ဝါ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နာရက္ခိ၊ မစောင့်၊ ဗောဓိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝီထဝါ၊ ဝီထ
 ရှိသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗံ၊
 ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ရုရုဗ္ဗ၊ စစရိယံ၊ ဆတ်မင်း၏
 အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၇-မာတင်္ဂစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဥဂ္ဂတာပနော၊ ပြီးခြံသောအကျင့်ရှိ
 ထသော၊ ဝီထဝါ၊ ဝီထရှိထသော၊ သုသမာဟိတော၊ အလွန်မြဲမြံခိုင်ခန့်
 တည်ကြည်သောနှလုံးရှိထသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ မာတင်္ဂီနာမ၊
 မာတင်္ဂီအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗိလော၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ
 ကာထေ၊ ထိုမာတင်္ဂီရသေ့ဖြစ်သောကာလ၌၊ ဧဟဉ္စ၊ ဝါထည်းတယောက်၊
 ဧကော၊ ပြောဟော၊ စာတိမန္တပုဏ္ဏားသည်၊ ဟယောကံ၊ ဥဘော၊ နှစ်

နေယျာန်သောဝါတို့သည်။ ဂင်္ဂါကူးထေ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဝဿမ၊ နေကြကုန်
 ၏အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝဿမိ၊ နေ၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဇာတိမန္တ
 ပုတ္တရားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝထိ၊ နေ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အနုကုသမ္ပိ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထုည့်ပတ်သွားလာသော ဇာတိ
 မန္တပုတ္တရားသည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အညာ၌မေ၊ ဝါ၏၊ အထမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်
 သေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအညာ၌၊ သဝနုပစာရေ၊ ကြားကောင်းသောတောအရပ်
 ၌၊ မံ၊ ဝါကို၊ ပရိဘာသိတွာ၊ ဆဲရေး၍၊ ရဒ္ဓဗလနံ၊ သင့်ဥက္ကောင်းကွစေ
 သတည်းဟူသောကျိန်းဆဲခြင်းကို၊ အဘိသဝိ၊ ကျိန်းဆဲ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တဿ၊ ဇာတိမန္တရသေ အား၊ ယဒိကုပ္ပေယျံ၊ အ
 ကယ်၍ အမျက်ထွက်ငြားအံ့မေ၊ ဝါ၏၊ သီသံ၊ သီလကို၊ ယဒိနဂေါပယေ၊
 အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တဿ၊ ဇာတိ
 မန္တရသေ အား၊ ဩဇယာကေတွာနု၊ ကြည့်၍သာလျှင်၊ ဆာရိကံပိယ၊
 ဖွဲငြားကဲ့သို့၊ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်ရာ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌သော၊ ထိုဇာတိမန္တပုတ္တရားသည်၊ ဂုပ္ပိထော၊ အမျက်ထွက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌမာနသော၊ မကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယံရုဗ္ဗာလနံ၊ အ
 ကြင်ဥခေါင်းကွစေသတည်းဟူသော ကျိန်းဆဲခြင်းကို၊ အဘိသဝိ၊ ကျိန်းဆဲ
 ၏၊ ထံရဒ္ဓဗလနံ၊ ထိုဥက္ကောင်းကွစေသတည်းဟူသောကျိန်းဆဲခြင်းသည်၊
 တဿေဝ၊ ထိုဇာတိမန္တ ရသေ့၏သာလျှင်၊ မတ္တကေ၊ ဥခေါင်းထက်၌၊
 နိပတိ၊ ကျသတ္တံ၊ တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ ကို၊ ယောဂေနု၊ လွတ်လေအံ့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ တတော၊ ထိုချောက်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲမှ၊ ပမေဝစယိံ၊
 လွတ်စေတော်မူ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ
 ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သီသံ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ အနုရက္ခိံ၊ စောင့်
 ၏၊ မမေ၊ ဝါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကိုကား၊ နာရက္ခိံ၊ မစောင့်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဗောဓိယာ
 ယေဝကာရဏာ၊ ထူးရားဖြစ်လိုသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သီလေဝ၊
 သီလရှိသည်၊ အာထိံ၊ ဖြစ်၏၊ * သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ မာတင်္ဂစရိယံ၊ မာတင်္ဂရသေ ၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ။

၁၈-ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယာ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ ဟပါးတုံ၊ ယဒါယသိတ္ထိံ ကာ
 လော၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာပက္ခော၊ များစွာသောအချွေအရံပ
 ရိသတ်ရှိသသော၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးစွာသော နတ်တို့၏ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဓမ္မောနာမမဟာယက္ခော၊ ဓမ္မမည်သောနတ်မြတ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်
 တော်မူ၏၊ တဒါတသိတ္ထိံ ကာလော၊ ထိုဓမ္မနတ်သားဖြစ်သော အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗထောကာနုကမ္မကော၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းကိုအလွန်သနား
 သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဒသကုသလကမ္မပထေ၊ ဒါနသီလအ
 စရှိသောဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ သမာဒပေက္ခော၊
 ဆောက်တည်စေလျက်၊ သမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တကွ၊ သပရိစ္ဆာနော၊
 ပရိသက်နှင့်တကွ၊ ဝါမနိဝံ၊ ထိုထိုရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်သို့၊ စရာမိ၊ ထည့်
 ပတ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိထသော၊ ကဒ
 ရိယော၊ စဉ်းထဲခက်တန်ဝန်တို့သောအလှေ့ရှိထသော၊ ယက္ခော၊ အဓမ္မနတ်
 သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပိ၊ ထိုအဓမ္မနတ်သားသည်လည်း၊ ဣတ္ထိ၊ ဤဓမ္မ၊
 ဒိပါကျန်း၌၊ မဟိယော၊ မြေအပြင်၌၊ ဒသပါပကော၊ ဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ ဒိပေက္ခော၊ ပြုလျက်၊ သမိတ္တော၊ မိမိအဆွေခင်ပွန်းနှင့်
 တကွ၊ သပရိစ္ဆာနော၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ စရာမိ၊ ထည့်ပတ်သွားသော၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားအယူရှိသောဓမ္မနတ်သားလည်း
 ကောင်း၊ အာဇော၊ တရားအယူမရှိသော အဓမ္မနတ်သားလည်းကောင်း၊ ဥ
 တော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောမဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ပစ္စနိကာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်
 ကျင်ကျန်၏၊ ရုဗေ၊ တယောက်သောသူ၏ရထားဦးဖြင့်၊ ရံ၊ တယောက်သော
 သူ၏ရထားဦးကို၊ စာရုယန္တော၊ ထိစေကုန်လျက်၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက်သော
 ငါတို့သည်၊ ပရိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ သမိဗ္ဗာ၊ ပေါင်းမိကြကျန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကလျာဏသထ၊ မြီးပွင်းအပ်သောရုတ်ကျေး
 ဇူးရှိသောဓမ္မနတ်သားအားလည်းကောင်း၊ ပါပကသထ၊ မကောင်းသောအ
 ကျင့်ရှိသော အဓမ္မနတ်သားအားလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဩတ္တမနတ္ထာယ၊ တ
 ယောက်ကိုတယောက်ခရီးလွှဲမိသောဌ၊ တောသွာ၊ ကြောက်မက်သွယ်
 ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကထဟော၊ ခိုက်ရုံသည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ
 ယုဒ္ဓေါ၊ ကြီးစွာသောစစ်ထိုးအံ့သောအစီအရင်သည်၊ ဥပဗ္ဗိတော၊ ရှေးရှုတည်
 ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သော

မဗ္ဗနတ်သားသည်၊ တံသ၊ ထိုအဓမ္မနတ်သားအား၊ ယဒိပက္ခပေယျံ၊ အကယ်၍ အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တပေါဂုဏံ၊ သီလစောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသောဂုဏ်ကို၊ ခြီးခြားစောင့်ရှောက်အပ်သော သီလအကျင့်ကို၊ ယဒိကိန္ဓေ၊ အကတ်၍မျှက်ငြားအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသ၊ ထိုအဓမ္မနတ်သားအား၊ သဟပရိစ္ဆာနံ၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ရဇာဂုဏံ၊ ဗွဲပြားမြို့မှုနှင့်အဖြစ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်ရာ၏။ အပိ၊ ထိုထိုပြုနိုင်သောတန်ခိုးရှိငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလရက္ခာယ၊ သီလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ မာနသံ၊ အမျက်ဒေါသဖြစ်သောစိတ်၏ ပူလောင်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာန၊ ချမ်းစေ၍၊ သဟဇနန၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ဩက္ကမိတွာ၊ ခရီးထွဲ၍၊ ပါပသ၊ အဓမ္မနတ်သားအား၊ ပထံ၊ ခရီးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိံ၊ ပေး၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စိတ္တသ၊ အမျက်ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်၏ နိဗ္ဗာတိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပထတော၊ ခရီးမှ၊ သဟဩက္ကန္တာ၊ ဖဲသည်နှင့်တကွ၊ တာဒေဝ၊ ထိုခရီးထွဲသောကာလ၌ပင်လျှင်၊ ပါပယက္ခသ၊ အဓမ္မနတ်သားအား၊ ပထဝိ၊ မြေကြီးသည်၊ ဝီဝရံ၊ ဟင်းထင်းသောအပေါက်ကို၊ အဒါယိံ၊ ပေး၏။ အဗ္ဗဗံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယံ၊ ဓမ္မဒေဝပုတ္တနတ်သား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၉-ဇယဒိသစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဉ္စာလရဇဗ္ဗ၊ ပဉ္စာလတိုင်း၌၊ ပုရုတ္တမေ ပြည်တကာတို့ထက် မြတ်သော၊ ကပိယယံနဂရေ၊ ကပိလမြို့၌၊ သီလဂုဏမပါဝတော၊ သီလကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဇယဒိသောနာမ၊ ဇယဒိသအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသ၊ သူညော၊ ထိုဇယဒိသ မင်းကြီး၏၊ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုတဓမ္မော၊ ဆည်းဘူးအပ်သောဗဟုသုတ ကျေးဇူးရှိ၏။ သုသီလဝါ၊ မြီးပွမ်းအပ်သော သီလရှိ၏။ ဂုဏဝါ၊ ပြုန်ပြောသော ဂုဏ်ရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အနုရုတ္တပရိစ္ဆာဒော၊ လေးပါးသောသက်ဟဝတ္ထုထိုငြိန်စောင့်ရှောက်ပြီးမြောက်အပ်သော ခြွေရံပရိသတ်ရှိ၏။ အထီနသတ္တော၊ အထီနသတ္တုအမည်ရှိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝီတာ၊ ခမည်းတော်၊ ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ ဝိဂံ၊

သမင်တောသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွားလေ၏။ ပေါရိသာဒံ၊ လူသားစားတတ်သောစုဠ
 ပေါရိသာဒအထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ရောက်လေ၏။ သော၊ ထိုစုဠပေါရိသာဒသည်
 မမာငါ၏၊ ပိတု၊ ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကြီးကို၊ အဂ္ဂဟေထိ၊ ဖမ်း၏။
 မမာငါ၏၊ ဘကော၊ အစာသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မာစလိ၊ မတုန်ထုပ်လင့်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မမာငါ၏၊ ပိတာ၊ ခမည်း
 တော်ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုစုဠပေါရိသာဒ၏၊ တံစေနံ၊ ထို
 ဆိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘီတော၊ ကြောက်သည်၊ တသိတဇေမိတော၊
 ကြောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ထိတ်လန့်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဇ
 ယဒိသမင်းကြီးအား၊ ပေါရိသာဒကံ၊ လူသားစားတတ်သောစုဠပေါရိသာဒ
 ကိုးဒိဋ္ဌာန၊ မြင်၍၊ ဥရုက္ခန္တော၊ ခက်တခက်သောကိုယ်နှင့် ရှိသည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မိဂံ၊ သမင်၊ သားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ
 ၍မံ၊ ငါ့ကို၊ ခုဠသုတ္တံ၊ ထွက်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ တတန်၊ အာဂမနံ၊ လာပြန်
 ဆံ့သောအကြောင်းကို၊ ကာတွာန၊ ချိန်းချက်၍၊ မြားဟူကဿ၊ ဟောကစားမ
 သွားဖို့ဥစ္စာပေးအံ့ဟုချိန်းချက်အပ်သော တယောကံသောပုတ္တားအား၊ ဝနံ၊
 ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပိတာ၊ ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ မမံ၊ ငါ့
 ကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၍ဆိုတော်မူ၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ ဝဇ္ဇံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်
 ကို၊ ပရိပဇ္ဇာ၊ ခံစားလော့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဤပြည်သူအပေါင်းကို၊ မာပမန္တိ၊ တရား
 ဆယ်ပါးနှင့်အညီ မမေ့မလျော့ပို့အုပ်ချုပ်လော့၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ ပေါရိ
 သာဒေန၊ စုဠပေါရိသာဒနှင့်၊ မမာငါ၏။ ပုနအာဂမနံ၊ တတန်လာရခြင်းကို၊
 အနုစာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံသကံ၊ ထိုသို့ချိန်းချက်ခြင်းကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 ဟုဆိုအပ်သောအထိနသတ္တုမင်းသားသည်၊ မာတာစ၊ မယ်တော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပိတုစ၊ ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး
 ၍၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တနာ၊ မင်းကြီးကိုယ်ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို၊ နိဋ္ဌိနိတွာန၊ ဖလထံခဲ၍၊
 ခနုခဂ္ဂံ၊ လေးသန်လျက်ကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ လွယ်၍၊ ပေါရိသာဒံ၊ စုဠပေါရိသာဒ
 အထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သသတ္တုဟတ္တံ၊
 လက်နက်စွဲသောလက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဂတံ၊ ကပ်သောငါ့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊
 ကာဂါမိ၊ ရံခါ၊ သော၊ ထိုစုဠပေါရိသာဒသည်၊ တသံသတိ၊ ထိတ်လန့်လတ္တံ၊
 မယိ၊ ငါသည်၊ ပရိတ္တာသံ၊ သူတပါးတို့အား ထိတ်လန့်စေခြင်းကို၊ ကတေ၊
 ပြုသည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုသူတပါးအားထိတ်လန့်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်၊
 မမာငါ၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ ထိန္တိယာတိ၊ ပျက်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယံ၊

ငါ၏ ဝီရိယစက္ခုဘယ၊ ဝီရိယပျက်အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်၊ တယာ
ထိုစုဉ်းပါရိသာဒအား၊ ဒေသံ၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သောစကားကို၊ နုဗျာ
ဟံရိ မဆိုးမေတ္တာမိတ္တောမေတ္တာစိတ္တန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောပိတ်ဖြင့်၊ ကိ
တဝါဒိ၊ အစီးအပွားနှင့် စပ်သောစကားကို၊ သာဆိုလေ့ရှိသော အထိန်သတ္တု
မင်းသည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဖြိဝံ၊ ဆို၏၊ ဝိတပမဟ၊ ဘကြီး
တော်၊ မဟာအတ္တိ၊ မီးပုံကြီးကို၊ ဥဇ္ဇထေဟိ၊ တောက်စေလော၊ အပိုမိုမီး
သည်၊ ပဇ္ဇာအန္တ၊ တောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရုက္ခတော၊ သစ်ပင်
မှ၊ ပပတိ၊ သာမိ၊ မီးထဲ သို့ချဆင်းအံ့၊ တံ၊ သင်ဘကြီးတော်သည်၊ သံပတ္တကာ
လံ၊ ကောင်းစွာကျွတ်သောအခါကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဘက္ခယ၊ စားတော်မူ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဖြိဝံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣတိဇံ၊
ဤသို့၊ ဝီရိယဝတံ၊ ဝီရိယရှိသော မဟ်တော်ခ မည်းတော်တို့၏၊ ဟေတု၊ အ
ကြောင်းကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိပိတံ၊ အသက်ကို၊ နာရက္ခိံ၊ မစောင့်၊ တယာ
တံ၊ ပါရိသာဒံ၊ ထိုစုဉ်းပါရိသာဒကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပါဏာကိပါတိ
တံ၊ ပါဏာကိပါတကံကို၊ ဇတံဇဟန္တော စွန့်စေပြီ၍၊ ပဗ္ဗာဒေသိံ၊ ရဟန်းပြု
စေ၏၊ နာမံ၊ ကိုးရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဇယဒိသစရိယံ၊ ဇယဒိ
သမင်း၏ သားဖြစ်သော အထိန်သတ္တုမင်းသား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၀-သင်္ခါလစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ယဒါယထိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးစွာသော တန်းခိုးရှိထ
သော၊ ဒါဠာဝုဒေ၊ အစွယ်ထေးချောင်းတည်းဟူသောလက်နက်ရှိထသော၊
စောရဗိသော၊ ပြင်းသောအဆိပ်ရှိထသော၊ နိဇိဇ္ဇာ၊ နှစ်ခုသောလျှာလည်း
ရှိထသော၊ ဥရဂါပိတု၊ နတ်နဂါးတို့၏အရှင်ဖြစ်ထသော၊ သင်္ခါလောဟော
မိ၊ သင်္ခါလနဂါးမင်းသည် ဖြစ်တော်မူ၏။ ။ တဒါတထိံ၊ ကာလေ၊ ထို
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာနာဇနသမာကုလေ၊ အထူးထူးသောအမျိုးတို့
ဖြင့်ဖြိုမင်းသော၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးထေးဆုံဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ မဟာမဂ္ဂေ၊
များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏ သွားသားရာဖြစ်သောခရီး၌၊ စတုရောအင်္ဂေ၊
ထေးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီး
ထေးဆုံ၌၊ ဝါသံ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယိံ၊ ပြု၏၊ ဘဝိယာ

ဝါ၊ အရေပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ စမွေ့နဝါ၊ အရေတုဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မံသနဝါ၊ အသားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နုဟာရုအဋ္ဌိကေဟိဝါ၊ အကြောအရိုး
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသယ၊ အကြင်သူအား၊ ဇေတန၊ ထိုထေးပါးဖြင့်၊
 ကရုဏီ သံ၊ ပြုတွင်ကိစ္စရှိ၏။ ဒိန္နေယေဝ၊ ငါလှူသလျှင်ကတည်း၊ သေဝ၊
 ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဟရတု၊ ဆောင်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတု
 ရောအင်္ဂေ၊ ထေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝါသံ၊
 ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယိံ၊ ပြုတော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါတထိံ၊ ကာသေ၊ ထိုအခါ၌၊ ခရေ၊ ကြမ်းတမ်းသော ကံ့ယံ၊ နတ်
 ရှိကုန်ထသော၊ လုဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းတမ်းသော စိတ်ရှိကုန်ထသော၊ အကားရုဏာ၊
 သနားခြင်းကရုဏာ ကင်းကုန်ထသော၊ ဘောဇပုတ္တာ၊ တကျိပ်ခြောက်
 ယောက်သောမုဆိုးသားတို့သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ အဒ္ဓသံ၊ သု၊ မြင်လေကုန်၏။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်ကုန်ပြီး၍၊ ဘတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခတ္ထ၊ ရုက္ခပေါက်နေရာ၊ ဒုတ်လှံဒဏ်ဆောက်
 ဝုတ်လက်စွဲကုန်သူကံ၊ မမံ၊ ငါသို့၊ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်လာကုန်၏။ နာသယ၊
 နှာခေါင်းကိုး၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်၍၊ နဂိုဠေစ၊ အမြီး၌လည်းကောင်း၊
 ဝိနိကဏ္ဍကေစ၊ ကြောက်ဆစ်ရိုးအနီး၌လည်းကောင်း၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်
 ခြင်းဖောက်၍၊ ကာဇေ၊ ရှစ်ဆိုင်သောထမ်းပိုးတို့ကို၊ အာရောပယိတွာန၊
 လျှို၍၊ ဘောဇပုတ္တာ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောမုဆိုးသား တို့သည်၊
 မံ၊ ငါကို၊ ဟရိံ၊ သု၊ ဆောင်လေကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထ
 တထိံ၊ ကာသေ၊ ထိုသင်္ခါပါသနဂါးမင်း ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဣတ္ထ၊ မာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ သသာဂရံ၊ သရဒ္ဓရာထေးစင်း
 အဆုံးရှိသော၊ သကာနနံ၊ ဟိမဝန္တာတောနှင့် တကွဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗေတံ၊
 တောင်အပေါင်းနှင့်တကွဖြစ်ထသော၊ တံပထဝီံ၊ ထိုနှစ်ထိမ်းထေးသောင်း
 အထုရှိသောမြေကြီးကို၊ နာသဝါတေန၊ နှာခေါင်းထေဖြင့်၊ ဈာပယေ၊ မှန်မှန်
 ညက်ညက် ကြေစေနိုင်သော တန်ခိုးရှိ၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ကြီးစွာ
 သောတန်ခိုးရှိသော်လည်း၊ သူထေဟိ၊ တံကျင်တို့ဖြင့်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိန္တေ၊ ထုတ်ချင်း
 ဖောက်ကုန်သော၊ သတ္ထိဘိ၊ ထွံတို့ဖြင့်၊ ကောဠိယန္တေ၊ ထိုးကုန်သော၊ ဘော
 ဇပုတ္တာ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောမုဆိုးသားတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နက္ခပ္ပါမိ၊ အမျက်မထွက်၊ ယော၊ ဤသို့အမျက်မျှမထွက်ခြင်းသည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ သီလပါရမီ၊ သီလပရမတ္ထပါရမီတည်း၊ ဒေသမံ၊ သယ်ချတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါပါထဂရိယံ၊ သင်္ခါပါထနဂါးမင်း၏ အကျင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ မဟာသင်္ခါလဝဆင်မင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဘုရိဒက္ကော၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်းလည်းကောင်း၊ စမ္ပေယျော၊ စမ္ပေ
 ယုနဂါးမင်းလည်းကောင်း၊ ဗောဓိ၊ စူလဗောဓိပရိဗိဇိ ဝလည်းကောင်း၊
 မတိံသော၊ ကျွဲမင်းလည်းကောင်း၊ ရုရု၊ သတ်မင်းလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇဝ
 ဂေါ၊ မာတင်္ဂရသေ့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ ဓမ္မနုတ်သား လည်းကောင်း၊
 ဇယဒိသောဇယဒိသဿ၊ ပဉ္စာယရာဇ်တိုင်းကိုအစိုးရသော ဇယဒိသမင်း
 ကြီး၏၊ အတြဇော၊ သားတော်ဖြစ်သော အထိနာပတ္တ၊ မင်းသားလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇေတနစရိယော၊ ထိုဟတ္ထိ
 နာဂစသောကိုးပါးသောစရိယတို့သည်၊ ဝိယဗယော၊ ဝိယပါရမီကို ဖြည့်
 သည်၏၊ အစွပ်၊ ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိယပါရမီဟူသောအစွမ်းကိုကုန်၏၊ ပရိ
 က္ခာရာ၊ ဝိယပရမတ္ထပါရမီ၏အကြောင်းသာဖြစ်ကုန်၏၊ ပဒေသိကာ၊ ဝိယ
 ပရမတ္ထပါရမီမပြည့်စုံသေးသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့် အကြွင်းရှိသေး သော
 ဝိယပါရမီမည်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အသတ်ကြောင့်နည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ပရိရက္ခိတွာ၊ အစိတ်ဖြင့်စောင့်၏၊ ဝိယာနိ၊ ဝိယတို့ကို၊ အနု
 ရက္ခိယံ၊ အစဉ်စောင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဒေသိကာ၊ အစိတ်ဖြစ်သော
 ဝိယပါရမီမည်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သင်္ခါလဿ၊ သင်္ခါ
 လေန၊ သင်္ခါလနဂါးမင်းသည်၊ သတောသန္တေ၊ ဖြစ်သော၊ မေမယော၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ယဿကဿပိ၊ အမှတ်မရှိ သော
 သူအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နိယန္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အသက်ကိုစွန့်
 ၍၊ ဝိယပါရမီကိုဖြည့်ခြင်းကြောင့်၊ သာ၊ ထိုပါရမီသည်၊ ဝိယပါရမီ၊ ဝိယ
 ပါရမီသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိယပါရမီနိဇ္ဈေသော၊ ဝိယပါရမီနိဇ္ဈေသ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ယုခဉ္စယဝဂ္ဂ-၂၀-ယုခဉ္စယစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါတ္ထိကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အမိတယသော၊ မနှိုင်းရှင်နှိုင်းသော ခြွေရံပရိသတ်စည်းစိမ်ရှိ
 သော၊ ယုခဉ္စယော၊ ယုခဉ္စယအမည်ရှိသော၊ ရာဇပုတ္တော၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏ သားအော်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုယုခဉ္စယမင်း
 သားဖြစ်သောကာလ၌၊ သုရိယာတပေ၊ နေရောင်ကြောင့်၊ ပတိတံ၊ ပျက်
 သော၊ ဥဿာဝဒိန္နု၊ ဆီးနှင်းပေါက်ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ သံဝိဇ္ဇိံ၊ သံဝေဝဖြစ်

တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တညော၊ ထိုဆီးနှင်းပေါက်၏အဖြစ်
မတည်သောအနိစ္စသဘောကိုသာလျှင်၊ အဓိပတိကတွာ၊ သက်ဝေပြု၍၊ သံ
ဝေဂံ၊ သံဝေဂံကို၊ အနုဗြူဟယိ၊ အတန်တလဲလဲဖြစ်စေ၏။ အနုဗြူဟရိတွာ၊
သံဝေဂကိုဖြစ်စေ၍၊ မာတာစ၊ မယ်တော်ရွှေနှင်းမသခင်ကိုလည်းကောင်း၊
ဝိတုစ၊ ခမည်းတော် ပြည်ကြီးရှင် သဗ္ဗဒတ္တမင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုယာဝိယံ၊ အ
တန်တလဲတောင်းပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သနော
မာ၊ နိဂုံးနှင့်တကွကုန်သော၊ သဗ္ဗဒ္ဓါကာ၊ တိုင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ မနုဿာ
လူအပေါင်းတို့သည်၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယာစန္တိ၊
ပြည်စည်းစိမ်ကို ခံစားစိမ့်သောငှါ တောင်းပန်ကုန်၏။ ရာဇာစ၊ ခမည်း
တော်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ အဇ္ဈော၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဣန္ဒံ၊
ပြည့်စုံသော၊ ဖိတံ၊ ပွင့်လင်းသော၊ မဟာမတိ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်မြေအပြင်၌ထီးမြူ
ဆောင်ခြင်းမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပနိပဇ္ဇာ၊ ခံစားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိ၊ တောင်း
ပန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရာဇကော၊ ခမည်း
တော်မင်းနှင့်တကွသော၊ သဟောရာဇော၊ ဝိရယားမောင်းမင်းသံနှင့်တကွ
သော၊ သနောမေ၊ နိဂုံးသူအပေါင်းနှင့်တကွသော၊ သဗ္ဗဒ္ဓါကာ၊ တိုင်းသူနှင့်
တကွသော၊ ဇနသမူဟေဇနသမူဟာနံ၊ လူအပေါင်းတို့၏၊ ကရုဏံ၊ သနား
စာတွယ်၊ ပရိဒေဝန္တော၊ ထိုကြွေးစဉ်၊ အနုပေက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိဘဲ
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပရိစ္စဇိ၊ စွန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကေ
ဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပထဝီ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်မြေအပြင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတံ၊ ပြည်
ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ခမည်းတော်မယ်တော်ဆွေတော်
မျိုးတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိ၊ ခန့်၊ အလုပ်အကျွေးအပေါင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ယသံ၊ ခြွေရုံပရိသတ်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒမာနော၊ စွန့်
သောယုဇ္ဈယမင်းသည်၊ ဗောဓိယာယေဝကာရုဏာ၊ တုရားဖြစ်၍၊ သတ္တဝါ
အပေါင်းကိုကယ်တင်လိုသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ နုစိန္တေသိ၊
နောင်တတန်ကြံခြင်းမရှိ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုယုဇ္ဈ
ယမင်းသားဖြစ်သောကာလ၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာစ၊ မယ်တော်ကို
လည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ ခမည်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသော၊ မချစ်အင်
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မဟာယသံဝိ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်း၊ မေမယာ၊ ငါ
သည်၊ ဒေသံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ နုစိ၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုမယ်တော်ခမည်း
တော်ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညုတော်တော်ဟုဆို

အင်္ဂါသောက္ခရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ မဟာဝါသညံ၊ ဝိသံ၊ ချစ်အပ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုသို့သဗ္ဗညုကညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်ချစ်သောကြောင့်၊ ဇေဇ္ဇံ၊ ပြည်ကြီး၊
စည်းစိမ်ကို၊ ပရိစဇ္ဇိံ၊ စွန့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အောဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပဠာ၊
ရှေးဦးစွာသောယုဂဗ္ဗယစရိယံ၊ ယုဂဗ္ဗယမင်းသား၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၂-သောမနဿစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတန်၊ အပနံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ
ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကာ တို့ထက်
မြတ်သော၊ ဣန္ဒပတ္တေ၊ ဣန္ဒပတနဂိုရ်ပြည်ကြီး၌၊ ကာမိတော၊ မယံတော်
ခမည်းတော်တို့သည်တောင့်တ၍ ရအပ်သော၊ ဒပိတော၊ အသက်ကဲ့သို့
ချစ်အပ်သော၊ သောမနဿာတံပိသုတော၊ သောမနဿမင်းသား ဟူ၍
ထင်ရှားသောအမည်ရှိထသော၊ ဝီရိယဝါ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထဝီယအာစာရ
ဝီရိယရှိထသော၊ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊
ကဏ္ဍာဏာဝဗိုသာနဝါ၊ စီမံအပ်သော ပြည်ထဲရေးပြီးခြင်း၏ အကြောင်း
၌လိမ္မာသော ပညာလည်းရှိထသော၊ ဂုဗ္ဘာပစာပီ၊ မယံတော်အစရှိသော
ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေ အထေးအမြတ်ပြုထေ့ရှိထသော၊ ဟိရိမာ၊
ရှက်တတ်သော အထေ့ရှိထသော၊ သင်္ဂဟသုစ၊ သင်္ဂဟတရား လေးပါး
တို့၌လည်း၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာစွာထသော၊ ပုတ္တော၊ ပြည်ကြီးရှင်မင်း၏
သားတော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဿရညော၊ ထိုခမည်းတော်မင်းကြီး၏၊ ပတိကဇော၊ အကျွမ်းဝင်သော
ဆရာဖြစ်ထသော၊ ကုဟကတာပသော၊ မိမိကိုယ်၌ ဂုဏ်မရှိသည်ကိုဂုဏ်
ရှိသကဲ့သို့ ပတ္တာဘတ်သော စည်းလဲသော ရသေ့သည်၊ အဟောသိ၊
ရှိသည်ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမင်းဆရာရသေ့ စည်းလဲသည်၊ အာရာမဉ္ဇ၊ ပန်း
အနံ့သစ်သီးအနံ့ကို ထည်းကောင်း၊ မာဇာဝစ္ဆန္တု၊ ပန်းပင်ငယ်ကို ထည်း
ကောင်း၊ ရောပိတ္တာနု၊ စိုက်၍၊ တတော၊ ထိုသစ်သီးသစ်ပွင့်အရွက်မှ၊ ထန္တံ၊
ရအပ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သံဟရိတ္တာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဇိဝကိ၊ အသက်
မွေး၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတဏှုလံ၊ ခပ်မှ
ကင်းသော၊ ထု သရာသိံဝ၊ ဖွဲ့ရနှင့်တူထသော၊ အန္တောစသုသိရံ၊ အတွင်း
၌ကျယ်စွာသော အခေါင်းလည်းရှိထသော၊ ဒုဝံ၊ သစ်ပင်နှင့်တူထသော၊

အသာရကံ၊ အနှစ်မရှိသော၊ ကဒလိံ ဝ၊ ငြက်ပျောက်ပင်နှင့်လည်းတို့ထင်သော်၊
 တံကုဟကံ၊ ထိုအနှစ်မရှိသော ရသေ့စဉ်းလဲကို၊ နိသွာန၊ ဖြစ်၍၊ ။
 မသ္မာ၊ ဤရသေ့စဉ်းလဲအား၊ သတံဝေဠာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဥဗ္ဗာဖြစ်
 သောသိသအစရှိသောတရားအနှစ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ဤရသေ့သည်၊
 သာမညာပဂတော၊ သိသတည်းဟူသောရဟန်းကျေးဇူးမှကင်း၍၊ ဟိ၊ ခိုသုက္က
 ဓမ္မဗဟိဒတာ၊ ဖြစ်စဉ်စွာသော ဟိရိတည်းဟူသောသူတော်ကောင်းတရား
 ကိုစွန့်ပြီးသော သူတည်း၊ ဇိပိတဂုတ္တိကာရဏာ၊ အသက် ပွေးခြင်း၏အ
 ကြောင်းသာလျှင်၊ တာပသလိင်္ဂန၊ ရသေ့ အသွင်ဖြင့်၊ စရတိ၊ ထည့်လည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေယိ၊ ကြို၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အစူဗိဟိ၊ တောအုပ်ကိုဖြိုသောခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရန္တိဟိ၊ တိုင်း
 ကြတ်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အောတု၊ လွန်စွာ၊ ပစ္စန္ဒော၊ ပြည်စွန့်ရွာ
 နားကို၊ ကုပိတော၊ လူယက်ဖျက်ခမ်းအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိတာ၊
 ခမည်းတော် ကုရုရာဇိ မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုသားရန်ကို၊ နိသေဓေဝံ၊
 မြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝစ္ဆန္ဒန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ မမံ၊ ငါကို၊ အနုသာသိ၊ မှာခဲ့၏၊
 ကိံ အနုသာသိ၊ အဘယ်သို့မှားကဲ့ သနည်းဟူမူကား၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊
 ဥဂ္ဂဘာပနံ၊ ငြိုးခြံသောအကျင့်ရှိသော၊ ဇေဝိယံ၊ ငါဆရာရသေ့ကို၊ တုဝံ၊ သင်
 သည်၊ မာပမန္တိ၊ မမေ့မေ့လျော့လျော့ကျေးရစ်လော့၊ ယဒိန္ဒကံ၊ ငါဆရာအလိုရှိ
 တိုင်း၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ယူနှင့်လော့၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘဲ ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
 သော၊ ထိုငါ့ ဆရာရသေ့ သည်၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ တောင့်တအပ်သော အလုံး
 စုံသောစည်းစိမ်ကိုပေးတတ်သောဆရာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိန္ဒ
 ကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ယူနှင့်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသိ၊ မှာကဲ့၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုရသေ့ ရှောင်ပြု၍ ဥဗ္ဗာ
 ဆည်းပူးသောရသေ့စဉ်းလဲကို၊ ဥပဗ္ဗာနံ၊ ခမည်းတော်မှာတိုင်း စေးခြင်း
 ငှါ၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဣဒံပစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြေဗိံ၊ ဆို၏၊ ဝဟပတိ၊
 သူကြွယ်၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင့်အား၊ ကုသလံ၊ အနာမရှိလော့၊ တေ၊
 သင့်အား၊ ကိံ ဝါ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကိုလျှင်၊ အဟရိယကု၊ ဆောင်ခဲ့ စေလို
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြေဗိံ၊ ဆို၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေန၊
 ထိုသူကြွယ်ဟုဆိုအပ်သောစကားကြောင့်၊ မာနနိသိတော၊ မာန်ကိုသာဖြို
 သော၊ သောကုဟကော၊ ထိုဂုဏ်ရှိသကဲ့သို့စွာသောရသေ့စဉ်းလဲသည်၊
 ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်၍၊
 တုဝံ၊ သင့်ကို၊ အဇ္ဈယနေ၊ စာဘာပေမိဝါ၊ သတ်မှုလည်းသတ်စေအံ့၊ ရေဠာ

စါ၊ တိုင်းနိုင်ငံမှမူလည်း၊ ပဗ္ဗာဇယာမိ၊ နှင်ထုတ်မူလည်းနှင် ထုတ်စေအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့အံ့ဟာ၊ ဆို၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရားရာဒါ၊ စမည်းတော်
 မင်းကြီးသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ ပုန်ကန်သောင်းကြမ်းလော့ခိုးသူ အပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗေ
 ဝပထိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍၊ အာဂတ္တံ၊ နေပြည်တော်သို့ရောက်၍၊ ကုဟ
 ကံ၊ ပတ္တာ၊ သေခံ ဆရာရသေ့ကို၊ အဗြိဝိ၊ ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ကပ္ပိ၊
 အသို့နည်း၊ ဘေ၊ အရှင်တုရားအား၊ ခန္ဓိယံ၊ ခန့်ပါ၏လော့၊ ကုမာ၊ နေ့၊ သား
 တော်မင်းသားသည်၊ တေ၊ သင်ဆရာအေး၊ သမာ၊ နေ့၊ မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဗဝတ္ထိ
 တော၊ ဖြစ်စေပါ၏လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိဝိ၊ ဆို၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရား၊ ဟိ၊ ပေါ့၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ တာ၊ ပသော၊ ရေဝေ၊ ယေ၊ ဝင်
 သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အာစိက္ခိယမာ၊ နေ့၊ ကြားအပ်သည်ရှိသော်
 ကုမာ၊ ရှေးမင်းသားကို၊ နာယိယော၊ လတ်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုစမည်းတော်
 မင်းကြီးအား၊ အာစိက္ခိယ၊ ကြား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ဌ၊ ပေတိပတိ၊ ရှေးမြှုပ်မင်းကြီးသည်၊ ဟာ၊ ယထာ၊ ထိုရသေ့ စဉ်းလဲ၏၊ တံ၊ စေနံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာဏာ၊ ပေထိ၊ စေ၏။ ကံ၊ အာဏာပေထိ၊
 အဘယ်သို့ စေသနည်းဟူမူကား၊ ဘော၊ နန္ဒာ၊ အချင်းတို့၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 တွေ့ရာ အရပ်၌ပင်လျှင်၊ တံ၊ ယထာ၊ ထိုသောမနဿ သတို့သား၏၊ ဝိသံ၊
 ဦခေါင်းကို၊ ဝိန္ဒိတွာ၊ မြတ်၍၊ သရိရဗ္ဗ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ စတု၊ စဉ့်ကံ၊ လေး
 ပိုင်းကေတွာနု၊ ပြု၍၊ ရထိယာ၊ တရသောခရီးမှ၊ ရထိယံ၊ တရသောခရီးသို့၊
 အာရိတွာနု၊ ဆောင်၍၊ ဒသေယထ၊ ပြုလေကုန်၊ သာဂတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်း
 သည်၊ ဇန္ဒိ၊ ဟိန္ဒိတော၊ ငါဆရာရသေ့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်တည်းဖြစ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေထိ၊ စေ၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရား၊ တတ္ထ
 ကိသံ၊ အာဏာသံ၊ ထိုစမည်းတော်မင်းကြီး၏အာဏာတော်၌၊ ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်သော၊ စဉာ၊ ကြမ်းတမ်းသော ကိုယ်နှုတ်ရှိကုန်သော၊ လုဗ္ဗ၊ ခက်ထန်
 သော နှလုံးရှိကုန်သော၊ အကာရုဏာ၊ သနားခြင်းမရှိကုန်သော၊ ကာရဏိ
 ကာ၊ သူသတ်ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဂတ္တံ၊ သွားလေကုန်၍၊ မာတု၊ အင်္ဂါ၊
 မတ်တော်သူခန္ဓာဒေဝီ၏ရင်ခွင်၌၊ နိသိန္ဒဿ၊ နေစဉ်း၊ ဖ၊ ငါကို၊ အကုမိတွာ၊
 စင်ကုန်၍၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ခဲကုန်၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရား၊ ဂါဠ
 ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံစွာသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဗန္ဓတံ၊ ဗန္ဓန္တာနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်သော၊
 တေသံ၊ ထိုသူသတ်ယောကျ်ားတို့အား၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဇေံ၊ ဣဒံ၊ စေနံ၊ ဤသို့
 သော စကားကို၊ အဝဓံ၊ ဆို၏။ ဘော၊ နန္ဒာ၊ အချင်းသူသတ်ယောကျ်ား
 တို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ရာဇကိရိယာနိ၊ စမည်းတော်မင်းကြီး၏ အမှုကိုစွတို့သည်။

အတ္ထိယန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိပ္ပံ၊ ထွင်စွာ၊ နုညော၊
 ခမည်းတော်မင်းကြီးအား၊ ဒသေထ၊ ပြကုန်ထော၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ အဝံ၊ ဆို
 ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေးထိုသူသတ်ယောကျ်ားတို့သည်၊
 ပါပသာ၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ ပါပသေဝိနော၊ မကောင်းသော
 မသေ့ကိုအကောင်းထင်၍ဆရာပြုသော၊ ရုညော၊ ငါ့၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး
 အား၊ မဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဒသေထိံ၊ သု၊ ပြကြကုန်၏။ ဒိသ္မာနု၊ ပြကုန်ပြီး၍၊ တံ၊ ထိုငါ
 ခမည်းတော်မင်းကြီးကို၊ သညာပေထိံ၊ ထိစေ၏၊ မမဉ္ဇဝသံ၊ ငါ့အလိုသို့သာ
 ထွင်၊ အာနယိံ၊ လိုက်စေ၏။ သောရာဇာ၊ ထိုငါ့ခမည်းတော်မင်းကြီး
 သည်၊ ကတ္တဘတ္ထိံ၊ ကာလေးထိုသို့ဥစ္စာပြု၍ရသော၊ ယောဝင်အဖြစ်ကိုဆိုသော
 အခါ၌၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ခမာပေထိံ၊ ကန်တော့၏၊ ခမပေတွာ၊ ကန်တော့၍၊ မေ၊ ငါ့အား
 မဟာရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ အဒါထိ၊ ပေး၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တဝံ၊ မောဟနှင့် ထွင်သောသောဘကို၊ ဒါထ
 ယေတွာပဒါထေတွာ၊ ဗျက်ခီး၍၊ အနာဂါရိယံ၊ ရသေ့ရဟန်း၊ ဘောင်၌၊
 ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ဒေ
 သံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ကာမဘောဂေါ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးသော
 ခြင်းကို၊ ပဒေသိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တထော၊ ထိုပြည်ကြီး
 စည်းစိမ်ထက်၊ မယံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညုဇာတ်တော်ကို သာ
 ထွင်၊ ပိသံ၊ ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဗ္ဗညုတညုဇာတ်တော်ကို သာထွင်ချစ်
 အပ်သောကြောင့်၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိဗ္ဗဇိံ၊ စွန့်၏။ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောမနဿစရိယံ၊ သောမနဿမင်းသား
 ၏အကျင့်သည်နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂၃-အယောစာရစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တတန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယထိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိက
 ရာဇမင်းကြီး၏။ အတြေဇော၊ သားတော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယောစာရမိ၊ သံဖြင့်ပြီးသောအိပ်၌၊ သံဝဇ္ဇော၊ ကြီး၏။
 နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အယောစာရော၊ အယောစာရ မင်းသားမည်
 သည်၊ အာထိံ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဇိဝိတော၊
 အသက်ကို၊ သဇ္ဈော၊ ရအပ်၏။ သံပိဇ္ဇေ၊ ကြဉ်းမြောင်းသောသံအိပ်၌၊ ပတိ

ပေါသိသော၊ ပွေးအင်၏၊ တဒါ၊ ထိုခြောက်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ ရာဇာ၊
 ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ ပုတ္တ၊ ငါ့သားတော်၊ ကောဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊
 သိရဋ္ဌကံ၊ တဆွဲခြောက်ဘိုင်းနှင့် တကွဖြစ်ထသော၊ သနိဂမံ၊ နိဂုံးနှင့်
 တကွဖြစ်ထသော၊ သခနံ၊ မရေထွက်နှိုင်းသောမြွေရုပ်ရှိ သတ်နှင့်တကွဖြစ်
 ထသော၊ ဣဓံဝသုဓံ၊ ဤမြေအပြင်ကို၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ပရိပစ္စ၊
 ပိုးအုတ်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိစ္ဆ၊ ရေတံ၊ ဆောက်
 နှင်း၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရ၊ တဒါ၊ ထိုသို့ဆောက်နှင်းသောအခါ၌၊
 ခတ္တိ သံ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သောကာသိကရာဇ်မင်းကြီးကို၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 အဗ္ဗလိ၊ သက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ ချီ၍၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဗြိတံ၊ ကြားသျှောက်၏၊ ခတ္တိယ၊ ရေမြေကိုအပိုးရတော်မူသော၊ တာတာ၊
 ခမည်းတော်၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌ ဟိနုရုတ္တဋ္ဌမဏ္ဍိမာ၊ အယုတ်အလတ်အ
 မြက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကောပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 နုရာနက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သကောဂဟေ၊ မိမိတို့
 တို့အိမ်၌သာသျှင်၊ ဉ္ဗာတိဘိ၊ အတွေ့အမျိုးတို့နှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ ဝဗ္ဗိန္တိ၊
 ကြီးရကုန်၏၊ ယဒ္ဓိ၊ ထ၊ ကြဉ်းမြောင်းသောသံအိမ်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံပေါသနံ
 ဤကြီးရခြင်းသည်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ ဥတ္တရိယံအသဒိသံ၊ တရံတ
 ယောက်နှင့်မတူ၊ စန္ဒ သူရိယေစန္ဒ သူရိယာနံ၊ ထနေတို့၏၊ အပ္ပဘော၊ အရှောင်
 မထွန်းဆင်းနိုင်သော၊ အယောစာ၊ မြေသံအိမ်၌၊ သံဝဇော၊ ကြီးမူ၏၊ ဘုမိ
 ပါထ၊ ရေမြေသည်အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ တာတာ၊ ခမည်းတော်၊ ပူတိကုထပ
 သမ္ပုဏ္ဏာ၊ အထူးထူးသောအုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ မာတုကုတ္တိတော၊
 မဟိတော်ဝမ်းမှ မရှိတွာ၊ လွတ်ပြီ၍သည်၊ တတော၊ ထိုအမိဝမ်းတိုက်၌
 နေရသောဆင်းရဲထက်၊ စောရတရေ၊ အလွန်ပြင်းသော၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲရာ
 ထည်းဖြစ်တသော၊ အယောစာရေ၊ သံအိမ်၌၊ ပုန၊ တာတာနံ၊ ပကိစ္ဆိတောဝသိ
 တော၊ နေရပြန်၏၊ တာတာ၊ ခမည်းတော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ပရမဒါရုဏံ၊ အလွန်ပြင်းထွဋ္ဌာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်ပြီသျှင်သည်၊ ရဇ္ဇေသု၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်တို့ကို၊ ယဒိရဇ္ဇာမိ၊ အ
 ကယ်၍တပ်မက်မောပြန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပါပါနံ၊ မကောင်းသောသူတို့ထက်၊
 ဥတ္တမေ၊ လွန်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဒိသံပတိ၊ အရှင်များနှာတို့၏၊ သခင်
 ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုမိပါထ၊ ရေမြေရှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယေန၊
 ဤပုဂံသော ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တဗ္ဗိတော၊ ပြီးငွေသည်၊ အမြို့ဖြစ်၏၊ ရဇ္ဇေနပိ၊
 ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ဖြင့်လည်း၊ နုအတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ အမြို့ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ

အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မရွံ့၊ သေးမင်းသည်၊ နမဒိယေ၊ မနှိပ်စင်နိုင်ရာ၊ တံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ထိုရန်၊ သူနှင့်မဆက်ဆံသော သာယာထွသော အမြင်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသိသံ၊ ရှာပါလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ၊ ဖြစ်၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တယိတွာ၊ နုဇာနာပေတွာ၊ ထံစေ၍၊ မဟာဇနံ၊ မဟာဇနာသ၊ မယံတော်ခမည်းတော်မှစ၍၊ ဗျားစွာသော လူအပေါင်း၏၊ ဝိရဝန္တံ၊ ဝိရဝန္တသ၊ ဝိမြည်တမ်းစဉ်၊ နာဂေါ၊ ထူးကိုဖြတ်၍ တောသို့ဝင်သော ဆင်ကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊ မယံတော်ခမည်းတော်ဆွေးမျိုးညွှတ်စသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကာနနံ၊ ဝနံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ဆေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာစ၊ မယံတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဘာစ၊ ခမည်းတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေသာ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာယာ၊ ဗြိ မြည်ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်း၊ ဒေသာ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုမယံတော်ခမည်းတော်ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ထက်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘညုဏ်တော်ဟု ဆိုအပ်သော ဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇန္တံ၊ လက်သို့ရောက်ပြီးသော ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဇိံ၊ စွန့်ပြီး၊ ဟတံ၊ ယံ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အယောစာရစရိယံ၊ အယောစာရမင်းသား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂၄-တိသစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတံ၊ အဟံ၊ တပါးတံ၊ ယဒါယ၊ ထို့ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိနံ၊ ဝပုရုတ္တမေ၊ ကာသိကရာ စိတိုင်းဗာရာဏသီပြည်မြစ်၌၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတထိ၊ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌၊ ဘဂိနိ၊ ကဉ္စနာဒေဝီမည်သော နှမလည်းကောင်း၊ သတ္တဘာတရော၊ ငါနှင့် တကွချစ်ယောက်သော ညီထောင်နှောင်တော်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အဋ္ဌဇနာ၊ ရှစ်ယောက်သော ငါတို့ သည်းသော ဣယကုသေ၊ ကျော်စောထင်ရှားသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုချစ်ယောက်သော သူတို့၏၊ ပုဗ္ဗဇော၊ အကြီးသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိရိသုတ္တရုပါတော၊ ဖြူစင်စွာသော ဟိရိတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။

အဘိ၊ ငါ့သည်၊ ဘဝံ၊ သုမ္ဘာ၊ သောဘဝကို၊ ဘယတော၊ ကြောက်အပ်သော
အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ နိက္ခမ္ဘာဘိ၊ ခုတော၊ တောထွက်ခြင်းကိုသာလျှင်အလို
ရှိသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာ
ပိတုဟိ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့သည်၊ ပဟိတာ၊ စေအပ်ကုန်သော၊
ကေမာနသိ၊ တူသောပိတ်ရှိကုန်သော၊ သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်လေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ နိမန္တေန္တိ၊ ဒိတ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ ဘောသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဝိဟိဓေဗ္ဗေ၊ လူအဖြစ်၌တည်သော
အကျွန်ုပ်၊ သုခဝိဟိ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ ယံဝစနံ၊
အကြွေးကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
ကထိနံ၊ ကြမ်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟောသိ၊ ထင်၏၊ သန္တုတ္တဗာဏသမံပိယ၊ ရဲ့
ရဲငြိုးသာသံခရင်းနှင့်တူ၍ ဥဘောပိကဏ္ဍာနိ၊ နားနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း၊ ဈာ
ဝေန္တိပိယ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ထင်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေသံ၊ ထိုအမိအဘအဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဝစနံ၊ ကာမဂုဏ်
ဖြင့်ဒိန္ဒိယသမ္ဘာကို၊ ဥက္ခိပန္တပစ်ပယ်သောငါ့ကို၊ သမ္မ၊ ချစ်သား၊ တံ၊
သင်သည်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ယဒိနုတုတ္တဝိ၊ အကပ်၍မသုံးဆောင်
သည်ဖြစ်အံ့၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ပတ္ထသသိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မေ၊ ငါ၏၊ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်သောအကြောင်းကို၊ ဝုတ္တိံ၊ သုမေးကုန်
၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အတ္ထကာမော၊ မိမိ၏
အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိတေဝိနံ၊ အစီးအပွားကိုအလို
ရှိကုန်သော၊ ဘောသံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ဝေဇ္ဇဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား
ကို၊ သုဘွာ၊ ကြား၍၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ အဝံ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဝိဟိတာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နေက္ခမာ
ဘိ၊ ခုတော၊ တောထွက်ခြင်းကိုသာအလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝံ၊ ဆို၏၊ တေ၊
ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ တောထွက်အံ့ဟုဆို အပ်သော
စကားကို၊ သုဘွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပိတုစ၊ ခမည်းတော်အား လည်းကောင်း၊
မာတုစ၊ မယ်တော်အားလည်းကောင်း၊ သာဝယံ၊ မဟာကဉ္စနသတို့သား
စင်စစ်ရဟန်းပြုသတ္တံဟု ကြားသိစေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောငါတို့သည်လည်း၊
ပဗ္ဗန္ဓာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မာတာပိတာ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်
တို့သည်၊ အာဟုကထေသံ၊ ဆိုကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယံ၊

ငါ၏ဥဒော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မာတာစ၊ မယံတော်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဟာစ၊ ခမည်းတော်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဂိနိစ၊ ကိစ္ဆာမည်
 သောနှစ်မယံသည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဘာတရောစ၊ ခုနှစ်ယောက်သော
 ညီနောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အမိတဇနံ၊ ကုဗေရှစ်ဆယ်သောဥစ္စာကို၊
 ဆန္ဒယံတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ မဟာပနံ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီးသို့၊ ပရိထေမှ၊ ဝင်၍
 ရဟန်းပြုကုန်၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တိသုဇရိ
 ယံ၊ ကြာရှစ်ကိုအစွဲပြု၍ကျိန်ဆိုသောသုရားထောင်း၊ မဟာကဉ္စနုရသေ့၏
 အကျင့်သည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၅-သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုနု၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မဝဇနော၊ ဗြဟ္မဝဇနီအမည်တွင်သော
 တတ္ထတသ္မိံ၊ နဂဇေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်ကြီး၌၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ မဟာသာလေ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊ သေဇေ၊ ငြီးမွမ်းအပ်
 သောမြတ်သောအကျင့်ရှိသော၊ ကုလဝဇေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ အဇာယိံ၊
 ဖြစ်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အန္ဓ
 တူဘံ၊ အရိက်သတ္တဝယ်ဖြစ်ထသော၊ တမောတ္ထတံ၊ မောဟအဓိဇ္ဇာဖုံးထွမ်း
 အပ်ထသော၊ ဆောက်၊ သတ္တလောကကို၊ ဒိသ္မာနု၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှု၍၊ တုတ္ထ
 ဝေဂဘတံဝိယ၊ စဉ်သွားတတ်သောခြား၏ အဟုနံ၊ ဖြင့်နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊
 ဘဝတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ ဝိတ္တံ၊ ပိတ်သည်၊ ဗရီကုဇုတံ၊ တွန့်၏။ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဒိသ္မာ
 နု၊ မြင်၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိန္ဒေယိ၊ ကြံ၏၊ ကဒါ၊ အထယ်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂေဟာ၊ အိပ်မှ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်၍၊ ကာနနံ၊ တောသို့၊ ပရိသိသော
 မိ၊ ပင်ချအံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေယိ၊ ကြံ၏။ တဒါဝိ၊ ထိုသောဏသ
 တို့သားဖြစ်သောကာထန္တိလည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥာတယော၊ မိဘစသောဆွေမျိုး
 တို့သည်၊ ကာမဘောဂေဟိ၊ သုံးဆောင်အပ်သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မံ၊ ငါ
 ကို၊ နိမန္တိံ၊ သုဒိတ်ကုန်၏။ တေသန္တိ၊ ထိုမိဘစသောဆွေမျိုးတို့အားလည်း၊
 ဆန္ဒံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောဆန္ဒကို၊ အာပိက္ခိံ၊ ကြား၏၊ အပ္ပတယာ၊ အိုမိခင်ဘ
 ခင်တို့မမံ၊ ငါ့ကို၊ တေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မာနိမန္တေ၊ မဖိတ်ကုန်
 လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပိက္ခိံ၊ ကြား၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဏ္ဍိ

တော၊ ပညာရှိသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယောကနိဗ္ဗာန်ကောသလ၊ အကြင်ညီတော်
 သည်၊ နန္ဒာနာမံးနန္ဒ အမည်ရှိ သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုနန္ဒမည်သော
 ငါ့ညီ သည်သည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုသိက္ခန္တော၊ အတူလိုက်၍ ကျင့်သိုသော
 ကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ သမာဓရာစပိ၊ နှစ်သက်၏၊ သာဓိ၊
 ပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ တဒါပိ၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ အဟံသောတောစ၊ သောဏ
 မည်သောငါသည် လည်းကောင်း၊ နန္ဒာစ၊ ငါ့ညီနန္ဒ သည်လည်းကောင်း၊
 ဥဒယ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မမေ၊ ငါ့၏၊ မာတာပိတာစ၊ မယ်တော်ခမည်း
 တော်ဘို့ သည်သည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ အတိုင်း၊ မသိသောစည်းစိမ်းတို့ကို၊
 ဆာဓုတွာ၊ စွန့်ကုန်၍ မဟာဝနံ၊ ဟိ၊ မဝန္တာတောသမ္ဘိ၊ ပါပိသိဌာ၊ ပင်လေကုန်
 ၏၊ ပဗ္ဗမံ၊ ငါးခု ဘို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောဏပဏ္ဍိတစရိယံ၊
 သောဏပညာရှိ ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

၂၆-တေမိယစရိယ၊

သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ဘာသာ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယ ထို့ကာ
 လေးအကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိကရာဇ်မင်း
 ၏၊ အဗြးဇာ၊ သားတော်ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ခုဂပက္ခာတိ၊
 ခုဂပက္ခ အမည်ရှိသောမင်းသားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တေမိယောပိ၊ တေမိ
 မင်းသားဟူ၍သည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဇ္ဇ
 သိတ္ထိ သဟဿာနံ၊ တသောင့်ခြောက်ထောင်သောမောင်းမတို့အား၊ ပုမော
 ဝါ၊ သားယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊ မိတာဝါ၊ ထို့ မိန်းမသည်လည်း
 ကောင်း၊ နပိဇ္ဇာတိ၊ မရှိ၊ အဟောရက္ခာနံ၊ များစွာသောဉာဏ်နှင့်တို့၏၊ အစွယေန၊
 လွန် မဖြင့်၊ အဟာမေကကော၊ ငါတသောက်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗန္တော၊ ဖြစ်၏။ ။
 သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ကိန္နာသန္ဓံ၊ ပြုပြင်စွာဆုတောင်း၍ ရအပ်သော၊
 အဘိဇာတံ၊ မြက်သော ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ဇုတိန္ဒရံ၊ ပညာရောင်
 ကိုယ် ရောင်နှင့်ပြည့်စုံ သော၊ ဝိယပုတ္တံ၊ ချစ်စွာသောသား တော်ကို၊
 ယောဇ္ဇန္တံ၊ ထီးပြွန်ကို ခာရယိတွာန၊ ဆောင်း၍၊ သယနေ၊ အသရေရှိသော
 အိပ်ရာထက်၌၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်သည်၊ မံ၊ ငါ့
 ကို၊ ပေါသတိ၊ ပွေးတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သယန
 ဝဒေ၊ မြက်သော အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌၊ နိဗ္ဗိယမာနေ၊ အိပ်လျက်၊
 ပဗုဇ္ဈိတွာန၊ နိုး၍၊ မဏ္ဍရံသတ္တံ၊ ထီးပြွန်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ၊ ယေနသက္ခေန၊

အကြင်ထီးမြူးကြောင့်အဟံ၊ ငါသည်၊ ကတိယေဘဝေ၊ သုံးခုမြောက်သော
 ဘဝထက်၌၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဂတော၊ ဖြစ်၏။ တံဆတ္တံ၊ ထိုထီးမြူးကို၊ ဒိဋ္ဌသမာ
 မြင်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သဟ၊ မြင်သည်နှင့်တကွ၊ ဘေပေါ၊ ငြောက်မက်
 သွယ်သော၊ ဘာသာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါ၊ အတယ်
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဣမေ၊ ဤမင်းအိမ်မှ၊ မုစ္စိသံ၊ လွတ်ပေရအံ့
 နည်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ စုစမ်းဆင်မြင်ကြံစည်ခြင်းသို့၊ သမာပန္နော၊
 ရောက်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဏ္ဍိ၊ ငါ၏၊ ပုဗ္ဗသယေတဟိ
 တာ၊ ရှေးဘဝ၌ အပိဖြစ်ခဲ့ဘူးသော၊ အတ္တကာမိနိ၊ ငါ၏အကျိုးစီးပွား
 ကိုအလိုရှိသော၊ သာဓေဝတာ၊ ထိုထီးချက်စောင့် နတ်သွီးသည်၊ ဝံ၊
 ငါ့ကို၊ ဒုက္ခိဘံ၊ နှုတ်ဆင်းရဲသည်ကို၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်၍၊ တိသုဋ္ဌာနေသု၊ သုံး
 ပါးသောအရပ်ကို၌၊ ယောဇယိ၊ တိုက်တွန်း၏။ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဣမေ၊
 ဤမင်းအိမ်မှ၊ မုစ္စိတုကာမော၊ လွတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ပဏ္ဍိစ္ဆယံ၊ ပညာရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ မာဝိဘာယ၊ ထင်ရှားမပြုလင့်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသူကိုသည်၊ ဗာလမတော၊ သူရိုက်ဟုထိအပ်သည်၊ တာ၊ ဖြစ်စေ၊
 သဗ္ဗာဇနော၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်ကိုလည်း၊ ဩပိနာယတု၊ မထိမဲ့
 မြင်းအောက်မှေ့စေစေ၊ ဝံ၊ ဤသို့အင်္ဂါသုံးပါးဆောက်တည်သည်ရှိသော်၊
 တာ၊ သင်ချစ်သားအား၊ အတ္တော၊ အလိုရှိအပ်အပ်သောအကျိုးသည်၊
 ဘဝိယာတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ယောဇယိ၊ တိုက်တွန်း၏။ သာရိပုတ္တံ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တယ၊ တိုက်တွန်းသော၊ တသေ၊ ထိုထီးချက်
 စောင့်နတ်သွီးအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြိဝိံ၊
 ဆို၏။ ဧဝတော၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယံ၊ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 တဏသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်၏၊ တံ၊ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရော
 ပိ၊ လိုက်နာအံ့၊ အဗ္ဗ၊ အဓိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးကို
 အလိုရှိသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဧဝတော၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဟိဘကာမာ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တသာတေ၊ ထိုသင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာဂရေ၊ သ၊ မိဒ္ဓ
 ရာ၌၊ ထလံ၊ တည်ရာကို၊ ထဘိံ၊ ဣဝ၊ ရသကဲ့သို့၊ နိက္ခမနောပါယံ၊ မင်းအိမ်မှ
 ထွက်အံ့သောအကြောင်းကို၊ ထဘိံ၊ ရ၏၊ ထဘိတွာ၊ ရပြီး၍၊ ဟဇ္ဇော၊ နှစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တ
 ယောအင်္ဂေ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဗ္ဗိဋ္ဌဟိံ၊ ဆောက်တည်၏။ မုဇ္ဇော၊
 မအသော်လည်းအသကဲ့သို့ပစ်ရော၊ နားမပင်းသော်လည်းနားပင်းသကဲ့

သို့၊ ဘိဝိဝဇ္ဇိတော၊ သွားခြင်း၊ ဣရိယာပုန်မှကင်းသော၊ မက္ခော၊ မဆွံ့သော်
လည်း ဆွံ့သကဲ့သို့၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေအင်္ဂေ၊ ထိုသုံးပါးသော
အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်
နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ရသီ၊ နေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
မေ၊ ငါ၏။ ဘတ္တပါဒေစ၊ ထက်ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဖိဝ္ဗာ၊ သျှာကိုလည်း
ကောင်း၊ သောတဉ္စ၊ နားကိုလည်းကောင်း၊ မဗ္ဗိယ၊ ဆုတ်နုတ်၍၊ မေ၊ ငါ၏။
အနုနုတံ၊ မချိုတဲ့သော အင်္ဂါကြီးထပ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဿိ
တွာ၊ မြင်ကုန်သူ ကိုလည်း၊ ကာဠကတ္တိတိ၊ အသရေမရှိ သောသူဟူ၍၊
နိန္ဒိ၊ သူကဲ့ရဲ့ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ဇန
ပဒါစ၊ ဇနပုန်သူအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေနာပတိစ၊ စစ်သူကြီး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုရောဟိ ဘာစ၊ ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ဧကမနာ၊ တခုသောပိတ်ရှိကုန်သည်၊
မာတွာ၊ မြစ်ကုန်၍၊ ဆန္ဒနံ၊ သုသာန်စွဲမွန်ခြင်းကို၊ အနုမေခိ၊ သူငယ်မြောက်
ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြည်
သူတို့၏၊ မတိ၊ အလိုကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဠော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာ
နသော၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟဿ၊ အကြင်မင်း၏အဖြစ်
မှလွတ်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တပေ၊ အကျွန်ဆွံ့ ကျွန်နာပင်းကျွန်
မူသောအကျင့်ကို၊ ဝိတ္ထော၊ ကျင့်အပ်၏။ မေ၊ ငါအား၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအိမ်
မှလွတ်ရခြင်းအကျိုးသည်၊ သမိဇ္ဈထ၊ ပြည့်စုံ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ တရားလောင်းကို၊ နှာပေတွာ၊ နံ့သာရေ
ဖြင့်ချိုးစေ၍၊ အနုထိပ္ပိတွာ၊ နံ့သာပျောင်းလိမ်းကျံစေ၍၊ ရာဇဝေဠနံ၊ ကာ
သိကရာဇ်မင်းတို့၏အစဉ်သာသောမဂဏိကို၊ ဝေဠောတွာ၊ ဥက္ခောင်း၌စွပ်
၍၊ ဆတ္တေန၊ ရွှေတန်သာဖြင့်တန်သာဆင်အပ်လော့ထီးဖြူအောက်၌၊ အဘိ
သိပ္ပိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ပရံ၊ ဗာမာသာသိပြည်ကို၊ ပဒကိဏံ၊ ဖက်ျာ
ရစ်ထုည့်သည်ကို၊ ကာရေသု၊ ပြုစေကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဓာရပိတွာန၊ ထီဖြူဆောင်းစေကုန်၍၊ သတ္တ
ဇာဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဓုပိမဏ္ဍထေ၊ နေအဝန်းသည်၊
ဥက္ခတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သာရထီ၊ သုနန္ဒာရထားထိန်းသည်၊ ဇံ၊
ငါ့ကို၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဥပါဂမိ၊
ကပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထရတ္ထိတော၊ ထက်မှလွတ်ပြီး
သောကြိုးထွန်ကုန်သော၊ သာရထီ၊ ရထားထိန်းသည်၊ သဇ္ဇသံ၊ သိဇ္ဇော

မြင်းတို့ဖြင့်ကောင်းစွာကအပ်သော၊ ရှေ့ထံ၊ ရှေ့ထောင့်ကို၊ ကောင်းကောင်းသော၊ စေတနာအရ
 သောအရပ်၌၊ ကတ္တာ၊ ထား၍၊ အမိဋ္ဌိတမိဋ္ဌာနံ၊ ဆောက်တည်အပ်
 သောအမိဋ္ဌာနံပါရမီရှိသော၊ မင်္ဂလာကို၊ မိမိကောရုဏာ၊ အထူးထူးသောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ တစ္ဆန္တော၊ မြင်းချောက်ထောက်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ နက္ခယံ၊ မြေ
 သတ်ခြင်းငှါ၊ ကာသု၊ တွင်းကို၊ ခဏတီး၊ တူး၍၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ ဗောဓိယာယောဂကောရုဏာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်သာလျှင်၊ အမိဋ္ဌာနံ၊ ဆောက်တည်ပြီးသော အမိဋ္ဌာနံကို၊ နဘိန္ဒိတံ၊
 မပျက်အပ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာပိတာ၊ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့ကို
 ဒေသော၊ မချစ်အပ်ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တောဝ၊ ကိုယ်ကို
 လည်း၊ ဒေသိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုမယ်တော်
 ခမည်းတော်မိမိကိုယ်ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုသာလျှင်
 မဟံ၊ ငါသည်၊ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကျွန်နား
 ပင်းကျွန်မူသောအကျင့်ကို၊ အမိဋ္ဌဟံ၊ ဆောက်တည်၏၊ ဧတေ၊ ထိုဆောက်
 တည်ခြင်းတို့ကို၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊ တဆွဲ
 ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝထိ၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အမိဋ္ဌာနေန၊ အမိဋ္ဌာနံနှင့်၊ သ
 မော၊ တူသောရုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ အမိဋ္ဌာ
 နပါရမီ၊ ပမေတ္တဖြစ်သောအမိဋ္ဌာနံပါရမီတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တေမိယစရိယံ၊
 တေမိမင်းသား၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၇-ကပိရာဇစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယထိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ကပိ၊ မျောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဒီကူလေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌၊ ဧရိ
 သယော၊ ချောက်နေရာ၌၊ အာထိံ၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုသု
 မာရေန၊ မီးကျောင်းသည်၊ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝမနံ၊ သွား
 မြင်းကို၊ နလဘာမိ၊ မနေ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 သန္တောကာသေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဣတွာ၊ ရပ်၍၊ ဩရာ၊ ဤမှဘာကံကပ်မှ၊
 ပါရံ၊ ထိုမှဘာကံကပ်သို့၊ ပတာမိ ခံ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သတ္တု၊ ငါ၏
 ရန်သူဖြစ်ထသော၊ ဝခကော၊ ညှဉ်းဆဲတတ်ထသော၊ လုဒ္ဓဒဿ၊ နေ၊ ကြမ်း
 ကြိုက်သောအမြင်ရှိထသော၊ ကုန္တိယော၊ မိကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ နေ၏။ ။

သော၊ ထိုမိကျောင်းသည်၊ ခံ၊ ငါကို၊ ဇေယျိ၊ ထာယောဟု၊ အသံထိအဘာထိ
 ဆို၏၊ အဟိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇေယျိ၊ ထာအံဟု၊ တံ၊ ထိုမိကျောင်းကို၊ ပဒိ၊
 ဆို၏၊ ဝတ္ထာနု၊ ဆိုပြီး၍၊ တံ၊ ထာ၊ ထိုမိကျောင်း၏၊ မတ္တကံ၊ တိပိကံ၊ အတ္တဗ္ဗ
 နင်း၍၊ ပရကုသေ၊ ထိုဌာဘက်ကင်းနား၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ တံ၊ ထာ၊ ထိုမိကျောင်းအား၊ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ နာဘဂိ
 တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယထာဝါဝံ၊ ဟုတ်မှန်စွာဆိုသောအတိုင်း၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ အ
 ကာထိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမေ၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စပါရမီသည်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သော၊ ကိပ်ရာစ
 ရိယံ၊ မျောက်မင်း၏ အကျင့်ကို ဆိုသော စကားသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၈-သစ္စသတ္တပဏ္ဍိတစရိယာ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယထိံ၊ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ သစ္စကတ္တယော၊ သစ္စာဟူသောအမည်
 ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သစ္စေန၊ မချွတ်မယွင်းမပေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာဆိုထေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ထောကံ၊ ဓမ္မဒိပါကျွန်း၊ သူအပေါင်းကို၊ အနတ္တတော၊ အထူးထူး သော
 အကျိုးမဲ့မှ၊ ပါထေထိံ၊ စောင့်တော်မူ၏၊ ဇနံ၊ ဓမ္မဒိပါကျွန်းသူ အပေါင်း
 ကို၊ သမဂ္ဂံ၊ ခိုက်ရန်မရှိညီညွတ် သင့်တင့်သည်ကို၊ အကာထိံ၊ ပြုတော်
 မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သစ္စသတ္တပဏ္ဍိတစရိယံ၊
 သစ္စာ အမည်ရှိသောပညာရှိ ရသေ့ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၂၉-ဝဋ္ဋပေါတကစရိယာ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယထိံ၊
 အကြင် အခါ၌၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ မဂဓေမဂဓေသု၊ မဂဓရေဇိ တိုင်းတို့၌၊
 ဣလာဝဂကော၊ အထိုက်၌၊ မိသပေထိ၊ သားတစ်သတ္တယံသာဖြစ်သေးသော၊
 တရုဏော၊ နုတ္တရာသော၊ အဇာတပက္ခော၊ မပေါက်သေးသော အတောင်ရှိ

သော၊ ဝဋ္ဋပေါတကာ၊ ငုံးယော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါတသ္မိ
 ကာထေ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ရုစတုဏ္ဏကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ အာ
 ဟရိက္ခာ၊ ဆောင်ရွက်မိ၏။ ဝါ၊ ဝါ၊ ပေါသယတ်၊ ပွေးပေ၏။ တဿာ၊ ထိုငါ
 အမိ၏။ ဖဒေသန၊ အထွေဖြင့်၊ အကံ၊ ငါသည်၊ ဇိဝံမိ၊ အသက်ရှင်၏။ မေ၊ ငါ
 အား၊ ကာယိကံဗလံ၊ ကိုယ်အားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ ကိမ္မာယမယော၊ နေအခါ၌၊ ဘဝန္တိ၊ ရေ၊ တနှစ်တကြိမ်၊ ဝနဒါဟော၊ တောမီး
 သည်၊ ပဒိပ္ပတိ၊ တောက်ထောင်လျက်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓိပိ၊ အ နိုးသို့၊ ဥပ
 ဝန္တိ၊ ရောက်ထိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကဏ္ဍဝတ္တနိ၊ မီးသွေးကို
 ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပါဝကော၊ မိမိလောင်ရာအရပ်ကို စင်ကြယ်စေတတ်
 သော၊ မဟာသိဝိ၊ ကြီးစွာသောမီးလျှိုသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ မေမေ၊ တ၊ ဟူး
 ဟူးဟူးထ၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါယန္တော၊ အသံကိုဖြစ်စေလျက်၊ အနုပုဗ္ဗန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ဈာပေန္တော၊ ထောင်လျက်၊ မမံ၊ ငါ၏၊ အနိုးသို့၊ ဥပဂမိ၊ ရောက်
 ထိ၏။ မမံ၊ ငါ၏၊ မာတာပီတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ အဂ္ဂိဝေဂဘယာတိ
 တာ၊ ကြောက်မက်ထွတ်သော မီးအဟုန်မှကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တသိ
 တာ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုလာဝကော အသိုက်၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သန္ဓေတွာ
 စွန့်ကုန်၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိမောစယံ၊ အလွတ်ပျံ့လေကုန်၏။ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဒေစ၊ ခြေတို့ကို
 ထည်းကောင်း၊ ပဒေက္ခစ၊ အတောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာဟာမိ သွားအုံ
 သောအစီအရင်ကိုပြုလျက်ဆန့်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ကာယိကံဗလံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
 သောအားသည်၊ နုတ္တိ မရှိ၊ တတ္တတသ္မိ ဝဂ္ဂိ၊ ဝမနေ၊ ထိုသို့သောမီးသာ
 သည်ရှိသော်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဂတိကော၊ မပျံ့မသွားနိုင်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မိန္တေ၊ ကြံ၏။ အကံ၊ ငါသည်၊ ဘိတော၊
 ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တသိတဝေန္တော၊ ထိတ်လန့်သဖြင့်ကုန်လျှင်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ယေသံ၊ အကြင်အမိအဘတို့၏၊ ပက္ခန္တရံ၊ အတောင်ကြားသို့၊ ပရိထိတွာ၊
 ဝင်၍၊ ဥပဒါဝေယျံ၊ လိုက်ချင်ပါ၏။ တေ၊ ထိုငါ့အမိအဘတို့သည်ကား၊ မံ၊
 ငါ့ကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ပတ္တန္တာ၊ ပျံ့လေကုန်ပြီ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်
 မေမယာ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ကာတာဝေကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မိန္တေ၊ ကြံ၏။ မိန္တေတွာ၊ ကြံပြီ၍၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ သိလ
 ဂုဒထာ၊ သိလဂုဒကော၊ သဗ္ဗာကျေးဇူးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောဝေယျံ၊ ပြုစင်သန့်ရှင်း
 သော၊ သဗ္ဗံ သဗ္ဗဂုဒထာ၊ သဗ္ဗာကျေးဇူးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အနုဗ္ဗယာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့၌ သနားတော်မူသော ကရုဏာသတ္တဝါတို့၌ အမှုဖြစ်သော မေတ္တာ

ပွားခြင်း၊ ကျေးဇူးနှင့် ပြည်စုံတော်မူကုန်သောတရားရှင်တို့၏ ဝိသုဒ္ဓိပေါတကစရိယံ
 စညာဓိရံ ဘိက္ခုနီ ကျေးဇူးတို့သည်။ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေနသုက္ခေန၊ ထို
 မပောက်မပြန်သော သဘောဖြင့်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာ
 စကားကိုကာယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေထိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မဗထံ၊ မပောက်မပြန်မှန်သောအစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗက၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာတရားတို့ကို၊
 သရိတွာ၊ အောက်ပေ၍၊ သစ္စဗထံ၊ မပောက်မပြန်သောအစွမ်းကို၊ အဝသ၊ ဝ
 ဟ၊ ဖြို၍၊ သစ္စကရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာကာထိ၊ ပြုပြီ။ ၊
 ကိ'အကာထိ၊ အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟူမူကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပက္ခာ၊ အ
 တောင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတ္တနာ၊ ယျံ၊ ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကုန်၊ ပါခါ၊
 ခြေတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဗ္ဗနာ၊ မသွားတတ်ကုန်၊ မာတာစ၊ အမိ
 သည်ထည်းကောင်း၊ ဝိဘာစ၊ အဘသည်ထည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံ
 တို့သည်၊ နိက္ခန္တာ၊ ယျံ၊ ကုန်ပြီ၊ ဇာတဝေဒ၊ တောမီး၊ ပရိက္ခမ၊ ဆုတ်ထေထေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလ္လာဝပော၊ အသိုက်၌၊ နိယိန္တေ၊ နေထျက်သာလျှင်၊ သစ္စာ
 ကိရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အကာထိ၊ ပြု၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မသ္မံ၊ ငါသည်၊ သုက္ခေ၊ သစ္စကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာ
 ဟ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟာပစ္စလိတော၊ ကြီးစွာသောမိတ္တ
 ရှိသော၊ ထိဝိ၊ တောမီးသည်၊ သောဇ္ဇသကရိသာနိ၊ တဆွဲခြောက်မင်းပယ်
 တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေထိ၊ ကြည်ပယ်ထေ၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပက္ခာ၊ ရောက်၍ ထိဝိ၊
 ဝိ၊ သည်၊ နိဗ္ဗာဏတိယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မေ၊ ငါ၏။ သုက္ခေန၊ သစ္စနှင့်၊ သမော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊
 ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စာပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း၊ နဝမံ၊ ကိုးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိပေါတကစရိယံ၊ ၎င်းမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်သို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃၀-မစ္ဆရာစရိယံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အပနံ၊ တပါးတုံ၊ ဟဒါ၊ ငွေ
 ကားလ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာသဓော၊ အိုင်ကြီး၌၊ မစ္ဆရာစာ
 ငါးအပေါင်းတို့ကိုပြီးခြေခံဘတ်သောငါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏
 ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဗ္ဗေ၊ နွေကာလ၌၊ သူရိယသန္တာပေ၊ နေပူသောကြောင့်၊

သရေ၊အိုင်၌၊ ဥဒကံ၊ရေသံဃာ၊ ဝိယုထ၊ကုန်၏။ တတော၊ ထိုရေကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ကာကာစ၊ကျီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာစ၊လင်းတံတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ကကံ၊စ၊ဝန်လိုငှက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလထ၊စ၊
 စွန့်ရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ သေနကာစ၊ထိန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဝိဝါစ၊နေအခါ၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ၊စ၊ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဥပနိသိ
 ဝိယ၊ထိုထိုညွှန်ပျောင်း၌နေကုန်၍၊ မေတ္တု၊ငါတို့ကို၊တက္ခယန္တိ၊စားကုန်၏
 သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တတ္ထတသ္မိံ၊ကာထေ၊ထိုအခါ၌၊ဉာတိ၊ဘိ၊အေတ္ထ
 အမျိုးဖြစ်သောငါးတို့နှင့်၊သဟ၊တက္ခ၊ ဝိဇ္ဇတော၊ဆင်းရဲနှိပ်စက်အပ်သော
 အဟံ၊ငါသည်၊ကေနနုခေါဉာပါပောန၊အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ဉာတိ
 အေတ္ထအမျိုးတို့ကို၊ နက္ခာ၊ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယေ၊လွတ်စေရန်၊နည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ကြံ၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မတ္တံ၊ဟုတ်
 မှန်သောသဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောအနက်ကို၊ဝိဝိန္ဒယိတော၊ကြံ၍၊အပဿယံ
 ခေတ္တမျိုး၊ဉာတိတို့၏ မှီရာဖြစ်သော၊ သစ္စံ၊သစ္စာစကားကို၊အဒ္ဓသ၊မြင်၏။
 သစ္စေ၊သစ္စာ၌၊ဗုတ္တော၊တည်၍၊ဉာတိနံ၊ခေတ္တမျိုးတို့၏၊ တံအဘိက္ခယံ၊ ထိုသို့
 သောပျက်စီးခြင်းကို၊ ပမောစေတိ၊လွတ်စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ သတံ၊သုတော်ကောင်းတို့၏။ အနိဿရိတွာ၊အောက် မှေ့၍၊ပရ
 မတ္တံ၊မတောက်မပြန်မှန်သောသဘောရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ လောကေ၊
 ထောက၌၊ ယံဓမ္မံ၊အကြင်သတ္တဝါတို့အား မညှဉ်းဆဲသောသဘောသည်၊
 ဂုဝသဿတံ၊မချွတ်မြဲ၏၊တံဓမ္မံ၊ထိုသတ္တဝါအားမညှဉ်းဆဲခြင်းသဘော
 ကို၊ဝိဝိန္ဒယိဝိဝိန္ဒယန္တော၊ကြံထွက်၊သစ္စကိရိယံ၊သစ္စာစကားကို၊အကာ
 သိ၊ပြုပြီ။^၉ ယတော၊အကြင်အခါမှစ၍၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုတပ်ကို၊သရာမိ
 အောက်မှေ့၏၊ယတော၊အကြင်အခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာ
 သောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုအခါမှ၊ပဘု
 တိ၊စ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ၊သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေပါထံဝိ၊တရ
 သောသတ္တဝါကိုမျှလည်း၊ ဟိံသိတံ၊ညှဉ်းဆဲဘူးသည်ကို၊ နာဘံဇာနာမိ၊
 မသိစဘူး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သစ္စကိရိယံ၊သစ္စာစကားကို၊ အကာသိ၊ပြု၍။^{၁၀}
 ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပဇ္ဇာန္တော၊မိုးနတ်
 သားသည်၊အဘိတ္ထနယ၊ထစ်ကျိုး၍၊အဘိဝိဿတု၊ ထန်စွာရွာစေထော၊
 စဇ္ဇန္တု၊ မိုးနတ်သား၊ ကာကာသ၊ ကျီးအပေါင်း၏၊ နိဝိံ၊ အစာဖြစ်သော
 ညွှန်ထဲ၌ရှိသောငါးအပေါင်းကို၊ နာသယ၊မိလ်းရည်ဖြင့်ဖုံးထွင်း၍ပျောက်
 လေ့၊ကာကံ၊ ကျီးအပေါင်းကို၊ သောကာယ၊ မိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ ရုန္တေဟိ၊

ရိတ်းရည်ဖြင့်ပိတ်ဆီးတားထော၊မန္တ၊ငါးတို့ကို၊သောကာ၊ရိုးရိပ်ခြင်းမှ၊
 ဝမောစယ၊ လွတ်စေအော၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သစ္စဝရေ၊ မြတ်
 သောသစ္စာစကားကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာယ၊
 သစ္စာပြုသည်နှင့်၊သာ၊တက္ခ၊ပစ္စုန္နော၊ရိတ်းနတ်သားသည်၊အဘိဂဇ္ဇိယ၊
 ထစ်ကြိုး၍၊ထလစ္စ၊ ကုန်းကျည်းကိုလည်းကောင်း၊နိန္ဒုပ္ပ၊ ရှိုင်းဝှမ်းရာကို
 စည်းကောင်း၊ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ခထေနတထိံ၊ခထော၊ထို သစ္စာ
 ပြုသောအခါ၌ပင်လျှင်၊အဘိဝဿထ၊ထန်စွာရွာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ဝေရူပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိရိယံ၊ဝိရိယနှင့်စပ်သော၊ ဥတ္တမံ၊
 ကျော်စောသော၊သစ္စဝရံ၊မြတ်သောသစ္စာစကားကို၊ကတော၊ပြု၍၊သစ္စတေ
 ဗေသသယိတော၊သစ္စာ၏ အာနုဘော်တည်းဟူသော အစွမ်းကိုမြီသည်ဖြစ်
 ၍၊အဟံ၊ငါသည်၊မေဓံ၊သည်းထံစွာသောရိတ်၊ ကြီးကို၊ဝဿပေထိံ၊ရွာ
 စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊မေ၊ငါ၏၊ သစ္စေန၊သစ္စာနှင့်၊ သမော၊
 တူးသာဂုဏ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ သော၊ဤသည်လျှင်၊မေ၊ငါ၏၊ သစ္စပါ၊ဒေါ၊
 သစ္စာပါရမီတည်း။ ဒေသမံ၊ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊မန္တရာ
 စရိယံ၊ငါးမင်း၏အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

၃၁-ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယ

သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ပုနတဘန်၊ အပရံ၊တပါးတုံ၊ယဒါယထိံ၊ကာ
 လေ၊အကြင်အခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ကဏ္ဍဒိပါယနော၊ကဏ္ဍဒိပါယနမည်သော
 ဣထိ၊ခုသေ့သည်၊ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ပရောဟညာသ
 ဝဿနိ၊ငါဆယ် အလွန်ရှိသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အနဘိရတော၊မပွေ့လျော်
 သည်ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည် စရိ၊ကျင့်၏။ ကောစိ၊တရံတယောက်သောသူ
 သည်၊မေ၊ငါ၏၊တေအနဘိရတိမနံ၊ထိုခုသေ့ သာသနာ၌မပွေ့လျော်သော
 စိတ်ကို၊နဇာနာတိ၊မထိ၊ အဟံ၊ငါသည်လည်း၊ မေ၊ငါ၏၊မာနသေ၊စိတ်၌၊
 အရတိ၊မပွေ့လျော်ခြင်းသည်၊စရတိပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏ဣတိ၊ဤသို့၊ကဿပိ၊
 တရံတယောက်သောသူအား၊ နာစိက္ခိံ၊ မကြား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ကောစိ၊တရံတယောက်သောသူသည်၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊သာရိပုတ္တ၊သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ မေ၊ငါ၏၊သဗြဟ္မာစာရိ၊ သိတင်းသုံးဘော်ဖြစ်သော၊မဏ္ဍုဗျော၊
 မဏ္ဍုဗျအမည်ရှိသော၊ သဟာယော၊ လူ့ထက်ထက်ကအဆွေငင်ပွန်းဖြစ်
 သော၊မဟာဣတိ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသောခုသေ့သည်၊ ပုဗ္ဗကမ္မာယော

ယုတ္တံ၊ နှမကောင်းမှုကံနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူထမာရေ၊ ပန်၊ တံကံနှင့်
 ထိုခြင်းကို၊ ထထိ၊ ဝေဇီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊
 ထိုမဏ္ဍုဗျရသေ့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာန၊ ထင်ကျေး၍၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသော
 အဖြစ်သို့၊ အနုပါပယိ၊ ရောက်စေ၏၊ တံ၊ ထိုမဏ္ဍုဗျရသေ့ကို၊ အပုစ္ဆိတွာ
 န၊ ပန်ကြား၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ယံသကံအသမံ၊ အကြင်မိမိဥစ္စာဖြစ်သောသင်
 ခမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသင်ခမ်းသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဂဋ္ဌိ၊ ထာ၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ လူကအတ္ထဖြစ်သော၊
 ဗြဟ္မဏော၊ ပုစ္ဆားသည်၊ ပုတ္တကဋ္ဌ၊ သားငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧရိယဉ္ဇ၊
 မယားကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊ ပံနံ၍၊ တယောဇန၊ သုံးယောက်သော
 သူရှိသည်၊ သမာဂတံ၊ အညီအညွတ်စီးဝေးကုန်၍၊ ပါဟုန၊ ဂတံ၊ ခရီးသွား
 ဧည့်သည်အဖြစ်ဖြင့်ထွာခြင်းကို၊ အာဂဋ္ဌံ၊ လာကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်၊ သဟ၊
 တက္က၊ သမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောချက်၊ သကံ
 အသမေ၊ မိမိသင်ခမ်း၌၊ နိယိန္ဒာ၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒါရကော၊ သူငယ်
 သည်၊ ဝန္တံ၊ အိပ်ကျင်ကို၊ အနုက္ခိပံအနုက္ခိပန္တော၊ ကစားသည်ရှိသော်၊ အာ
 သိဝိသံ၊ မြွေဟောက်ကို၊ အကောပယိ၊ ခပ်ပိဝေ၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ
 သောကုဗ္ဗာရကော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ ဝဇ္ဇပထံ၊ အိပ်ကျင်သွားလေသော၊
 မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ အဇ္ဈေသန္တာ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထေန၊ ထက်ဖြင့်၊ အာသိဝိ
 သဿ၊ တောင်ပို့ထဲ၌ နေသောမြွေဟောက်၏၊ ဥတ္တမဂ်ံ၊ ဥက္ကောင်းကို၊
 ပရာမထိံ၊ သုံးသပ်မိ၏၊ ဣ၊ တဿ၊ ထိုမြွေဟောက်ကို၊ အာမသနေ၊
 သုံးသပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသဗယသဝိတော၊ အဆိပ်တည်းဟူသောအငွယ်
 ကိုငြိမ်းသာ၊ သပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ ကုဇ္ဈေ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရ
 ဇကောပေန၊ လွန်စွာသော အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်၊ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ခဏေ၊ ခဏ၌၊ ခါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ အင်္ဂုသိ၊ ကိုက်၏၊ သဟ
 ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်မိသည်နှင့်တကွ၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ အတ်ဝိသေန၊ ပြင်း
 စွာသောအဆိပ်ဟုန်ဖြင့်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတတိ၊ ထည်း၏၊ တေန၊ ထိုသူငယ်
 ထည်းခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုက္ခိတော၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်၊ အထိံ၊
 ဖြစ်၏၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုသူငယ်မိဘ၏ဆင်းရဲကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ သရိယောဝိယ၊ ကိုယ်
 ၌ကဲ့သို့၊ ကရုဏာယ၊ သနားခြင်းကရုဏာသည်၊ ဝါဟထိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊
 သာပုရိတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောကာသလ္လိတေ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 တည်းဟူသောပြောင့်ဖြင့်စူးဝင်ကုန်သော၊ ဒုက္ခိတေ၊ နှလုံးဆင်းရဲကုန်သော

ဟေ၊ ထိုသုဇယံ ဝိဘံတို့ကို၊ အသာသပဏိတွာန၊ သက်သာရာ ရစေ၍၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဝရံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် တောင်းတအပ်သော၊ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ အနုဋ္ဌပသကိုနှုတ်အပ်ထသော၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်သော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အကံ၊ သိ၊ ပြု၏။ ကိံ အာကာထိံ၊ သစ္စာအတတ်သို့ ပြုသနည်း ဟုခွဲကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံတ္တာဟမေဝ၊ ရဟန်းပြုသည် မှုရန်ရက်ပတ် လုံးသာလျှင်၊ ပသန္ဒစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုညတ္ထိကော၊ ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ အစရိံ၊ ကျင့်၏။ တတောပရံ၊ ထိုရန်ရက်မှနှောက်၍၊ အဓိကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပညာသဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ မမ၊ ငါသည်၊ ယံအုဒံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတံ၊ ကျင့်အပ်၏။ တံစရိ တံ၊ ထိုအနှစ်ငါးဆယ်ပတ်လုံးမြတ်သော အကျင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အ ကာမကောဝ၊ အလိုမရှိဘဲပင်လျှင်၊ စရာမိ၊ ကျင့်၏။ ဇေတနသစ္စေန၊ ဤသို့ အနှစ်ငါးဆယ်ပတ်လုံးအလိုမရှိဘဲပင်လျှင်မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၏ဟု သောမှန်သောစကားကြောင့်၊ တေ၊ ယညဒတ်အမည်ရှိသောသင်သုဇယံအား သုဝတ္ထိ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိဘံ၊ အဆိပ်သည်၊ ဟတံ ဟနတု၊ ပျောက်စေသတည်း။ ယညဒတ္တော၊ ယညဒတ်သည်၊ ဇိဝတု၊ အ သက်ရှင်စေသတည်း။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဗ္ဗံ၊ ငါသည်၊ သစ္စေ သစ္စာကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မာဏဝေါ၊ သူဇယံသည်၊ ဝိသဝေဂေန၊ ခြွေခင်္ဂါ၏အဟုန်ဖြင့်၊ ဝေမိတော၊ တုန်ထုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဗုဏ္ဏိတွာန၊ ခိုး၍၊ ဝုဠိသိ၊ ထ၏။ အရော ဂေါစ၊ အနာမရှိ သည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သ မော၊ တူသောဂုဏ် သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စပါ ရဒီ၊ သစ္စာပါရဒီဘည်း။ ကောဒသမံ၊ တဆဲ တခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ် သော၊ ကဏ္ဍဒီပါယနစရိယံ၊ ကဏ္ဍဒီပါယနစရိယံ၊ ဤအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၂-သုတသောမစရိယ။

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ လေးအကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟိဇ္ဇတိ၊ ကုရုတိုင်းအရှင်ဖြစ်ထသော၊ သုတသောမော၊ မဟာသုတသောမမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ

တထိဋ္ဌိကာသေ၊ ထိအခါ၌၊ ပေါရိသာဒေဒ၊ ပေါရိသာဒသညံ၊ ဂဟေတော၊ သင်း
ယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏေဗြာဟ္မဏေန၊ နန္ဒဝုဏ္ဏားနှင့်၊ သင်္ကရံ၊ သတာရ၊
ဟဂါထာကိုနာအံဟုချိန်းချက် ဝန်ခံခြင်းကို၊ သရိ၊ အောက်မေ့၏။ သာရိ
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒသညံ၊ ခတ္တိလာနံ၊ မင်းတို့၏၊
ကေသတံ၊ တရာတယောက်ကို၊ ကရုတ္တသေ၊ လက်ဝါးဖြင့်၊ ဆိန္ဒကတွာ၊
ဖောက်၍၊ အာပုနိတွာ ငြိုးဖြင့်သိ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊ တေတေထိ
တရာ တယောက်သော မင်းတို့ကို၊ သံပမိယာ ဗေတွာ၊ ပင်ပန်း စေ၍၊
ယညတ္တေ၊ ယဇ်ပူဇော်အံ့ဟုစိရင်ရာအရပ်သို့၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပနယိ၊ ဆောင်
၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒမင်းသည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ အပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သဗ္ဗသုတသောမ၊ အဆွေသုတသောမ၊ တံ၊ သင်
သည်၊ နိဿယံ၊ ငါလက်မှ လွတ်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒယိကံ၊ အလိုရှိသထော၊ တေ
သင်၏၊ ယထာမတိ၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံ သို့၊ ပုန၊ တတန်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယဒိပဟိတိ၊ အကယ်၍လာသည်ဖြစ်
အံ့၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဝိသန္ဓါမိ၊ ထွက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပုတ္တိ၊ မေး၏။ သာ
ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုပေါရိသာဒအား၊ ပန္န၊ ခရီး
၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာဂမနံ၊ သာခြင်းကို၊ ပရိသုဏိတွာန၊ ဝန်ခံခဲ့၍၊ ရမ္ပံ၊ နှလုံးမွေ
လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပုရံ၊ ဣန္ဒပဋ္ဌနဂိုရ်ပြည်ကြီးသို့၊ ဥပဂတွာ၊ ရောက်၍၊
တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ ရမ္ပံ၊ ကုရုတိုင်း၊ ဣန္ဒပဋ္ဌနဂိုရ်ပြည်ကြီးကို၊ နိယျာဒယိ၊ မယ်
ကော်ခမည်းတော်တို့အားအပ်နှင်းပြီ။ နိယျာဒိတွာ၊ အပ်နှင်းခဲ့ပြီး၍၊ ပုဗ္ဗ
ကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇိနသေဝိတံ၊ ဘုရားအထောင်းထောင်တို့သည်၊ ဣဝံ၊ အပ်သော
သတံ၊ ခမ္ပံ၊ ဘုရားထောင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝန်ခံတိုင်းပြန်အံ့၊ ဟူသော
သစ္စာစကားကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ နန္ဒပုဏ္ဏားအား
ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သတာရဟံ၊ သတာရဟဂါထာကို၊ သုတွာ၊ နာခဲ့
ပြီး၍၊ ပေါရိသာဒံ၊ ပေါရိသာဒအထံသို့၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာ
ရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထတထိဋ္ဌိကာသေ၊ ထိအခါ၌၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒသည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ဃာကယိ၊ သတိဝါ၊ သတ်လတ္တံ့၊ ယော၊ နဝါ၊ မသတ်လတ္တံ့၊ ယော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သစ္စဝါစံ၊
ကတန်ထာပြန်အံ့ဟု ဝန်ခံအပ်သောမှန်သောစကားကို၊ အနုရက္ခန္တော၊ စောင့်
လျက် ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ စိတံ၊ စွန့်အံ့သောငှါ၊ ဥပါဂမိ၊ ပေါရိသာဒအ
ထံသို့ကပ်ထေ၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊ တူသောရုဏ်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိသော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပရမတ္ထပါရမီ

တည်း။ ။ ဤဒသမံ။ ဆဲ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုတသောမစရိယံ။ မဟာသုတသောမမင်း၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၃၃-သုဝဏ္ဏသာမစရိယာ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယဒါယသိတိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝနေ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီး၌၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ အဘိနိဗ္ဗိတော၊ ဥပဒေသနည်းပေးသောအားဖြင့် ဖြစ်စေ အပ်သော၊ သာမော၊ သုဝဏ္ဏသျှင်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတသိတိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ သိဟဗျဋ္ဌေစ၊ ချသော် ကျားအစရှိသောသားရဲတို့ကိုလည်း၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ဥပနာမယိ၊ နှံ့စေ၏။ သိဟဗျဋ္ဌေဟိစ၊ ချသော် ကျားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိပိဟိစ၊ သစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အစ္ဆေဟိစ၊ ဝံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟိသေဟိစ၊ တောကျွတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မသဒမိဂဝရာဟေဟိစ၊ ချေရိုင်ဆတ်သမင်တောဝက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံစေ၍၊ ဝနေ၊ ဟိမဝန္တာတောမိဂသမတာမြစ်နား၌၊ ဝသိ၊ နေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကောပိ၊ တရံ တယောက်သော သတ္တဝါသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နုဥတ္တသတိ၊ မထိတ်လန့်၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ကသပိ၊ တရံတယောက်သော သတ္တဝါကို၊ နဒိတာယာမိ၊ မကြောက်၊ မေတ္တာဗလေန၊ မေတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တန္ဓေ၊ ခိုင်ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ မေမာမိ၊ မွေ့ထျှင်၏။ တေရသမံ၊ တဆဲ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုဝဏ္ဏသာမစရိယံ၊ သုဝဏ္ဏသျှင်၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၃၄-ကောရာဇစရိယာ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောရာဇာတိ၊ ကောရာဇမင်းဟူ၍၊ ဝိသုတော၊ ဇမ္ဗုဒိပါက္ခန္ဓာ၌ ကျော်စောထင်ရှားသော၊ ဘုမိပါယော၊ ရေမြေသခင်ဘဝရှင်တရားမင်း ဖြစ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုကောရာဇမင်းဖြစ်တော်မူသော ကာ

လက္ခဏာ၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သိထံ၊ သိလင်္ကာ၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ မကျိုးမပျက်ကောင်း
 စွာဆောင်တည်၍၊ မဟာမဟိ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော ကာသိကရာဇ်
 တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ ပဿယာမိ၊ တရားနှင့်အညီဆုံးမ၍ မင်းပြုတော်မူ
 ပြီ။ ။ ဒသကုသလကမ္မပထေ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ဆယ်ပါးသောကု
 သိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ အနုဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အား
 ဖြင့်၊ ဝတ္ထာမိ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၏။ မဟာဇနံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသောကာသိ
 ကရာဇ်တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ စတုဟိသင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ စေးပါးသောသင်္ဂ
 ဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟာမိ၊ မြီးမြှောက်တော်မူ၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဇော်ဤသို့၊ ဣဝလောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောက၌ ထည်းကောင်း၊
 ပရတ္တဉ္စ၊ တမလွန်ထောက၌ ထည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့
 သည်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေမမာငါ၏၊ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်
 ကြီးသို့၊ ဒဗ္ဗသေနေဗ၊ ဒဗ္ဗသေနမည်သောမင်းသည်၊ ဥပဂတိံ၊ စစ်အင်္ဂါ၊ စေး
 ပါးနှင့်ကပ်လာ၍၊ မမာငါ၏၊ ပုရံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသောဗာရာဏသီပြည်
 ကြီးကို၊ အန္တိန္ဒြေ၊ လူ့ယက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣ၊ ရာဇုပဇိဝေ၊ မင်းကိုမှီ
 ၍အသက်မွေးကုန်သော၊ နိဂမေစ၊ အမတ်ပုတ္တားသူကြွယ် အစရှိသော
 နိဂုံးသူတို့ကို ထည်းကောင်း၊ သဗလဋ္ဌေ၊ ဆင်စီးအစရှိသော ဗိုလ်ပါနှင့်
 တက္ကတုန်သော၊ သရဋ္ဌကော၊ ဇနုပုန်နှင့် တက္ကတုန်သော၊ မဟာဇနေစ၊ လူ
 အပေါင်းတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံရုံကို၊ ဟတ္ထဂတံ၊
 မိမိထက်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ မမာငါ့ကို၊ ကာသုယာ၊ တွင်း၌၊
 နိဂနိ၊ မြုပ်၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အမတ္တမဏ္ဍလံ၊ အမတ်အပေါင်း
 နှင့်တကွဖြစ်ထသော၊ ဒိတံ၊ ဗိုလ်ပါဆင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ရဇ္ဈဉ္စ၊
 တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသောဗာရာဏသီပြည်ကြီးကိုထည်းကောင်း၊ မမာငါ၏။
 အန္တေပုရဉ္စ၊ နန်းတော်တွင်း၌ ရှိသမျှသောစည်းစိမ်ဥစ္စာအပေါင်းကိုထည်း
 ကောင်း၊ အန္တိန္ဒြေ၊ လူ့ယက်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူသောဒဗ္ဗ သေနမင်းကို၊
 ဝိယံပုတ္တံ၊ ချစ်ထွေးသောသားကို၊ ပဿံ၊ ပဿန္တေနုဇ္ဈာ၊ ရှုသောမိခင်ဘ
 ခင်ကဲ့သို့အပတ်၊ ငါသည်၊ ပဿိံ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်ရှု၏။ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်၊ သမော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နုတ္တိ၊
 မရှိသော၊ ဤသည်ထျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တာပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီတည်း။ ။
 ပုဒ္ဓသမံ၊ တဆဲ့စေးချတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကရာဇေရိယံ၊ ဧက
 ရာဇမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၅-မဟာသောမဟံသစရိယ။

သဒ္ဓါပုတ္တ၊ သဒ္ဓါပုတ္တရာ၊ ယဒါယတ္တိံကာလေ၊ ကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဆဝဗ္ဗိကံ၊ လူ၏ဥက္ကောင်းခွံကို။ ဥပနိဓာ၊ ခေါင်းအုံး၍။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကဗ္ဗေမိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂါမဏ္ဍုလံ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ဥပဝတ္တံ၊ ကပ်ထားကုန်၍။ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ရှုပ်၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း၊ တံထွေးထွေးခြင်းအစရှိသောဖောက်ပြန်သောအမှုအရာကို။ ဒသေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အပဓေ၊ အချို့သောသူငယ်တို့သည်။ ဂန္ဓမာဏဉ္စ၊ သာပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဘောဇနဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါယနာနိစ၊ ထိုမှတစ်ပါးများစွာသောထက်ဆောင် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟဋ္ဌာ၊ ရွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂမာနသာ၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပနေန္တိ၊ ဆောင်ခဲ ကုန်၏။ သဒ္ဓါပုတ္တ၊ သဒ္ဓါပုတ္တရာ၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဥပဗဟန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောစိတ်သိမ်းသောသူတို့အား။ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဒယာစ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကောပေစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နဝိဇ္ဇဟိ၊ မရှိ။ သဒ္ဓါပုတ္တ၊ သဒ္ဓါပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမဟာသောမဟံသရသေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌။ သုဇဒ္ဓကေစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း။ ယသေသုစ၊ ခြွေရုံပရိသတ်ရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ အယသေသုစ၊ ခြွေရုံပရိသတ်မရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။ တုလာတုတော၊ ချိန်သဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သောကဓံတရားတို့၌။ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သော၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပေက္ခာပါရမီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီတည်း။ ပန္နုရသမံ၊ တဆဲ့ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဟာသောမဟံသစရိယံ၊ မဟာသောမဟံသရသေ့၍အကျင့်သည်။ နိဗ္ဗိကံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒါနကဏ္ဍ။

သဒ္ဓါပုတ္တ၊ သဒ္ဓါပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါသည်။ ယုဇ္ဇယော၊ ယုဇ္ဇယမင်းသားသည် လည်းကောင်း။ သောမနသော၊ သောမနဿမင်း သားသည်လည်းကောင်း။ ကာယောစာရ၊ အယောစာရမင်းသားသည် လည်းကောင်း။

ဘိသေနေစ၊မဟာကဉ္စနသတို့ သားသည်ထည်းကောင်း၊ သောဏနန္ဒောစ၊
 နန္ဒသတိုးသား၏ နောင်းတော်ဖြစ်သော သောဏသတို့ သား သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဓူဂပက္ခော၊ တေမိမင်းသားသည်ထည်းကောင်း၊ ကရိရာဇာ၊
 မြောက်မင်းသည်ထည်းကောင်း၊ သစ္စသဂ္ဂယော၊ သစ္စာအမည်ရှိသောသတို့
 သားသည်ထည်းကောင်း၊ ဝရုကောစ၊ ဝမ်းမင်းသည်ထည်းကောင်း၊ မန္တရာ
 ဇာစ၊ ငါးမင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍဒိပါယနော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနမည်
 သော၊ ဣသိ၊ ရသေ့ သည်ထည်းကောင်း၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သုတသောမော၊ မဟာ
 သုကသောမ မင်းသည် ထည်းကောင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ သာမောစ၊
 သုဝန္တုတ္တုာသသည်ထည်းကောင်း၊ ဧကရာဇာစ၊ ဧကရာဇမင်းသည်ထည်း
 ကောင်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီစ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကိုဖြည့်သော
 သောမဟံသရသေ့ သည်ထည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိဣမိနာဝိဓာနေန၊
 ဤ သို့ဆိုခဲ့ပြီးသောအကတ္တိခတ်မှစ၍ အစည်အတိုင်းသောအစီအရင်ဖြင့်၊
 မဟောသိနာ၊ ပါရမီသတ်ပါးဟူသောမြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှာတော်မူ
 ထေ့ရှိသောဘုရားထောင်းဖြစ်သောငါသည်၊ ဂုတ္တံစရိတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီး
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံယထာဂုတ္တနယေ
 န၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးယော်၌၊
 ဗဟုပိဓံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဧကုပ္ပ၊ သင်းရဲကို ထည်းကောင်း၊ ဗဟုပိ
 ဓံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကိုထည်း
 ကောင်း၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗကံဒါနံ၊ ဣအပ်သောဒါတဗ္ဗဝတ္ထု
 ကို၊ ဒတွာ၊ ဣ၍၊ သိယံ၊ သိယကို၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအား
 ဖြင့်၊ ပုရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဥတ္တံ၊ မြတ်သော၊ သမ္ပေါမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
 ဟုဆိုအပ်သောဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ နိက္ခမပါရမီ၊
 နိက္ခမပါရမီကို၊ ဝတ္တံပုရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို၊
 ပရိပုတ္တိ တွာ၊ မေးမြန်း၍၊ ဥတ္တံ၊ မြတ်သော၊ ဝိရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဥတ္တံ၊ မောဟာကို နှစ်တတ်ထသော၊ သမ္ပေါမိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်တော်
 သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ခန္တိယာပါရမီ၊ ခန္တိပါရမီကို၊ ဝတ္တံပု
 ရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အမိဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုအားထုတ်အံ့ဟုမိဋ္ဌာန်ခြင်းကို၊
 ဒဉ္စံ၊ ကတွာ၊ မြဲမြံစွာပြု၍၊ သစ္စာဝါစံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အနုကပ္ပိယ၊ စောင့်၍၊
 ဥတ္တံ၊ မြတ်သော၊ သမ္ပေါမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊
 မေတ္တာယပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီကို၊ ဝတ္တံပုရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဥတ္တံ၊ မြတ်
 သော၊ သမ္ပေါမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ အာဘာဏာတော

ဇမ္ဗူဇေဝ်သက္ကာရစသည်ဖြင့်အရိအသေပြုခြင်း တံထွေးထွေးခြင်း စသည်
 ဖြင့်၊မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ထောကဓံ
 တရားအပေါင်း၌၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥတ္တ
 ဓံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗမာဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဟုဆိုအပ်သောဘုရားအ
 ဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တုမ္ပေ၊
 သင်တို့သည်၊ ကောသန္ဓံ၊ ဖျင်းရိခြင်းကို၊ ဘယတော၊ ကြောက်အပ်သော
 အားဖြင့်၊ ဝိရိယရတ္တံ၊ ထုံ့ထအားထုတ်ခြင်းကို၊ ခေမတော၊ ဘေးမရှိခြင်းကို
 ပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုကုန်၍၊ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊
 အားထုတ်အပ်သောဝိရိယလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်၊ ဇေသာ၊
 ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏အဆုံးအမတော်တည်း။ ။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိဝါဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မ-ဤ
 သည်ကား၊ အဓမ္မဟုငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒကို၊ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်၊ အဝိဝါ
 ဒဗ္ဗ၊ ဝိဝါဒ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကိုကား၊ ခေ
 တော၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်
 ရှုကုန်၍၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ သဝိယာ၊ ပြေ
 ပြစ်သော စကားရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်၊ ဇေသာ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏ အဆုံးအမ တော်တည်း။ ။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ ပမာဒံ၊ သတိကင်းခြင်း
 ပမာဒကို၊ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဗ္ဗ၊ သတိမကင်းခြင်းအပမာဒ
 ကိုလည်း၊ ခေမတော၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊
 ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုကုန်၍၊ အဋ္ဌဂီတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊
 ဘာဝေထ၊ ပွားစေကုန်၊ ဇေသာ၊ ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု
 တို့၏အဆုံးအမတော်တည်း။ ။ ဣတ္ထံဣဒိနာ ဝုတ္တပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
 သောကပ္ပေစသတသဟသောအစရှိသောအပြားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝုဗ္ဗစရိယံ၊ ရှေးရှေးဘဝတို့၌ဖြည့်ကျင့်
 အပ်သောပါရမီဟူသောအကျင့်ကို၊ သဗ္ဗာဝယမာနော၊ ထင်ရှားပြတော်မူ
 လျက်၊ ဗုဒ္ဓပဒါနိယံနာမ၊ ဗုဒ္ဓအဖဒါနိအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ စရိယပိဗုကံ၊ စရိယပိ
 ဗုကဟံပါဠိတော်၏နိဿယသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊
 စရိယပိဗုကဟံပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။